

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Predmet br.: S1 2 K 040832 23 Kžk

Datum: 21.07.2023. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: Sudija Staniša Gluhajić, predsjednik vijeća

Sudija Azra Miletić, član

Sudija Amela Huskić, član

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

ZIJADA MUTAPA, ALISE RAMIĆ, HASANA DUPOVCA, JOSIPA BARIĆA I MUAMERA
OŽEGOVIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužioci Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Ćazim Hasanspahić i Dubravko Čampara

Branioци optuženih Zijada Mutapa i Alise Ramić: Advokati Nina Kisić i Goran Dragović

Branilac optuženog Hasana Dupovca: Advokat Ermin Gačanović

Branilac optuženog Josipa Barića: Advokat Kadrija Kolić

Branilac optuženog Muamera Ožegovića: Advokat Edin Šećerbegović

SADRŽAJ

IZREKA PRESUDE	1
OBRAZLOŽENJE	16
I. OPTUŽENJE I TOK POSTUPKA.....	16
II. DOKAZNI POSTUPAK.....	18
A. DOKAZI TUŽILAŠTVA I ODBRANE	18
1. Izvedeni dokazi.....	18
B. PROCESNE ODLUKE	20
III. ZAVRŠNE RIJEČI	23
A. ZAVRŠNA RIJEČ TUŽILAŠTVA.....	23
B. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE OPTUŽENOG ZIJADA MUTAPA I ALISE RAMIĆ.....	24
C. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE HASANA DUPOVCA	28
D. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE JOSIPA BARIĆA	29
E. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE MUAMERA OŽEGOVIĆA	30
IV. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO	31
I. ARGUMENTACIJA SUDA – OCJENA DOKAZA	35
A. STANDARDI DOKAZIVANJA	35
B. OPĆA OCJENA DOKAZA	40
C. OSUĐUJUĆI DIO IZREKE PRESUDE	41
1. Tačka 1. osuđujućeg dijela izreke presude.....	41
1. Tačka 2. osuđujućeg dijela izreke presude.....	54
D. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI.....	70
E. ODLUKA O PRITVORU.....	71
F. ODLUKA O PRIVREMENO ODUZETIM PREDMETIMA U ODNOSU NA OSUĐUJUĆI DIO.....	71
G. ODLUKA O TROŠKOVIMA U ODNOSU NA OSUĐUJUĆI DIO	71

H. OSLOBAĐAJUĆI DIO IZREKE PRESUDE.....	72
1. Tačka I oslobađajućeg dijela izreke presude	73
2. Tačka I-1. oslobađajućeg dijela izreke presude	76
3. Tačka I-2. oslobađajućeg dijela izreke presude	77
4. Tačka I-3. oslobađajućeg dijela izreke presude	80
5. Tačka I-4. oslobađajućeg dijela izreke presude	82
I. ODLUKA O PRIVREMENO ODUZETIM PREDMETIMA U ODNOSU NA OSLOBAĐAJUĆI DIO.....	86
J. ODLUKA O TROŠKOVIMA U ODNOSU NA OSLOBAĐAJUĆI DIO	86

Broj: S1 2 K 040832 23 Kžk

Sarajevo, 21.07.2023. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudije Staniše Gluhajića, kao predsjednika vijeća, te sudija Azre Miletić i Amele Huskić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Neire Tatlić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Zijada Mutapa, Alise Ramić, Hasana Dupovca, Josipa Barića i Muamera Ožegovića, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. i 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa krivičnim djelima Protivzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, Sprječavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH i Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa stavom 1. istog Zakona, sve u vezi sa članom 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj T20 0 KTO 00 14404 18 od 09.07.2021. godine, potvrđenoj dana 19.07.2021. godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa, donio je i javno objavio, dana 21.07.2023. godine sljedeću:

P R E S U D U

- 1. Optuženi HASAN DUPOVAC**, sin Sulejmana i Raseme rođ. Fejzić, rođen 17.11.1973. godine u Dupovcima-Hadžići, nastanjen na adresi ..., po nacionalnosti ..., državljanin BiH, pismen, po zanimanju diplomirani kriminalista-policijski službenik sa završenom VSS - Fakultet kriminalističkih nauka, oženjen, otac dvoje djece, pripadnik Armije BiH u periodu 1992-1995, vodi se u vojnoj evidenciji u Hadžićima, po ličnoj izjavi srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, JMBG: ..., i
- 2. Optužena ALISA RAMIĆ**, rođena Mutap, kći Zijada i majke Esme rođene Jažić, rođena 13.05.1996. godine u Londauinderffalz, Savezna Republika Njemačka, nastanjena u ..., završena SSS – srednja grafička škola, po zanimanju student,

nezaposlena, udata, majka jednog mladb. djeteta, državljanica BiH, po nacionalnosti ..., po ličnoj izjavi lošeg imovnog stanja, neosuđivana, JMBG: ...,

KRIVI SU

Što su:

1.Hasan Dupovac:

u svojstvu šefa Odsjeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo, tokom istrage koja se vodila povodom događaja od 8.2.2016. na Ilidži, u Ulici Velika aleja do broja 4, kojom prilikom je došlo do povređivanja Memić Dženana, prekoračio svoja ovlaštenja i neovlašteno, bez naredbe nadležnog suda, izuzimao dokaze koji se odnose na stradanje Dženana Memića, a sve u namjeri da prikrije stvarne počinioce i stvarni način na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život, usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo pa je tako :

- a) U periodu od 9.2. pa do polovine februara 2016. godine, nakon što je mu je Mutap Zijad dao uputstva i broj telefona od zaštićenog svjedoka M-10, istog nazvao putem telefona na broj: ..., te dogovorio sastanak kod restorana „Royal“ u blizini Vogošćanske petlje kod Vogošće, gdje se sastao sa M-10 i Edvinom Avdićem, te je Dupovac Hasan od istih zatražio da pronađu vozilo „Renault Clio“ zelene boje, iako je znao da isto nije predmet izvršenja krivičnog djela u kojem je stradao Dženan Memić, znajući da isti nisu ovlašteni da prikupljaju dokaze, i obećavajući im da mogu počinuti sve osim ubistva kao nagradu za pronalazak vozila, da bi nakon toga i nakon što su M-10 i Edvin Avdić pronašli vozilo Renault Clio zelene boje i dogovorili sa Dupovac Hasanom da isto dovezu preko puta restorana Brajlović na Ilidži, što su i učinili, nakon čega je Dupovac Hasan o svemu obavijestio Mutap Zijada i sa policijskom patrolom MUP-a Kantona Sarajevo preuzeo predmetno vozilo „Renault Clio“ zelene boje, znajući da isto nije predmet izvršenja krivičnog djela u kojem je stradao Dženan Memić i isto, dostavio na daljnji postupak i vještačenje MUP-u Kantona Sarajevo i vještacima Federalne uprave policije, a koje je vozilo daljnje vještačeno i nalaz korišten

u krivičnim postupku pred Kantonalim tužilaštvom
Kantona Sarajevo,

- b) dana 09.02.2016. godine ili približno tog datuma, svjesno postupao bez naredbe nadležnog suda, iako je kao policijski službenik MUP-a Kantona Sarajevo znao da je takva naredba potrebna za izuzimanje dokaza u vidu snimaka video-nadzora sa objekata, te je naložio policijskim službenicima MUP-a Kantona Sarajevo i to zaštićenom svjedoku M-6 i Amelu Serdareviću da pristupe do kuće vlasništvo Šerifa Konjevića koja se nalazi na Ilidži ulica ..., i obezbjede lice mjesta, gdje je potom došao Hasan Dupovac sa službenim vozilom MUP-a Kantona Sarajevo, i nakon što su isti pristupili na navedenu adresu i obezbjedili lice mjesta, Hasan Dupovac je bez naredbe nadležnog suda i bez obavještanja postupajućeg tužioca zatražio videonadzor sa objekta i to videnadzor nadzorne kamere koja pokriva ulicu Velika Aleja gdje je stradao Dženan Memić, za dan 08.02.2016. godine u periodu od 21,30 časova do 22,30 časova, te isti pregledao u prostoriji gdje se nalazi video nadzor i izdvojio dio za koji je smatrao da mu je potreban, te naložio ovlaštenom licu firme koja održava videonadzor na toj lokaciji Tariku Hošiću da isti pohrani na USB stik, što je ovaj i učinio, te Dupovac Hasanu predao USB stik na kome se nalazio videozapis, koji je Hasan Dupovac sklonio na njemu poznatu lokaciju, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića,
- c) sredinom februara 2016. godine, postupao bez naredbe nadležnog suda, iako je kao policijski službenik MUP-a Kantona Sarajevo znao da je takva naredba potrebna za izuzimanje dokaza u vidu snimaka video nadzora sa objekata, na način da je putem telefona pozvao Vahidina Memića, tadašnjeg uposlenika zaštitarske agencije „Securitas“ koja je vršila između ostalog i obezbjeđenje rezidencije države Kuvajt koja se nalazi u ulici Velika Aleja na Ilidži te od istog zatražio da pregleda i da mu dostavi video nadzor i snimke nadzornih kamera sa rezidencije države Kuvajt u noći kada je stradao Dženan Memić za dan 08.02.2016. godine u večernjem periodu i da na snimku provjeri da li može uočiti kretanje vozila Renault Clio, te nakon što je Vahidin Memić pregledao snimak i od ovlaštenih osoba dobio dozvolu da isti snimi na DVD i preda Hasanu Dupovcu, te nakon što mu je Vahidin Memić

ponudio da isti donese u službene prostorije MUP-a Kantona Sarajevo, Hasan Dupovac mu se obratio riječima: „Ne dolazi ovamo nipošto, samo pregledaj pa mi javi“, te nakon izvjesnog vremena, naložio policijskoj službenici MUP-a Kantona Sarajevo, Saneli Hasanbegović, da kontaktira Vahidina Memića te da od istog preuzme DVD, što je ista i učinila, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića,

dakle, kao službena osoba u institucijama Federacije BiH, prekoračio granice svog službenog ovlašćenja i time drugom nanio štetu,

čime je počinio produženo krivično djelo - Zloupotreba položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, u vezi sa članom 55. istog Zakona,

2.Ramić rođ. Mutap Alisa:

- kao očevidac događaja na licu mjesta u ulici Velika Aleja do broja 4 općina Ilidža od 08.02.2016. godine u večernjim satima, prilikom kojeg događaja je Dženan Memić sin Muriza, zadobio teške tjelesne povrede opasne po život, usljed kojih povreda je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo, iako su joj kao očevicu poznate okolnosti u vezi sa nanošenjem povreda Dženanu Memiću usljed kojih je preminuo, te iako je, kao svjedok u krivičnom postupku, na osnovu odredaba člana 100. Zakona o krivičnom postupku F BiH, bila dužna navesti sve činjenice i okolnosti koje su joj poznate, iste svjesno prešutila, a koje činjenice i okolnosti su od ključnog značaja za utvrđivanje načina smrti Dženana Memića i izvršilaca krivičnih djela u vezi sa tim, odbila to učiniti stvarajući privid da se ne sjeća konkretnog događaja i da ima gubitak svijesti,

dakle, dala lažan iskaz u krivičnom postupku,

čime je počinila krivično djelo - Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije BiH,

pa ih sud, primjenom istih zakonskih propisa, te odredaba člana 41., 42., 43. i 49. Krivičnog zakona FBiH

O S U Đ U J E

OPTUŽENOG HASANA DUPOVCA NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE

OPTUŽENU ALISU RAMIĆ NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVIJE) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu člana 57. Krivičnog zakona Federacije BiH, vrijeme koje su optuženi Hasan Dupovac i Alisa Ramić proveli u pritvoru, i to Hasan Dupovac u periodu od 01.02.2021. godine do 15.07.2021. godine, a Alisa Ramić u periodu od 16.06.2021. godine do 15.07.2021. godine, će se uračunati u izrečenu kaznu zatvora.

Na osnovu člana 78. Krivičnog zakona Federacije BiH, optuženim Hasanu Dupovcu i Alisi Ramić oduzimaju se sljedeći predmeti:

Od optuženog Hasana Dupovca, po Potvrdi Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-04/2-6/21 od 01.02.2021. godine, i to:

- Mobilni telefon marke Apple Iphone, crne boje model A1387, sa pripadajućom SIM karticom,
- Mobilni telefon marke Nokia, sive boje, IMEI broja: ... sa pripadajućom SIM karticom ser.broja ...,
- USB drive, plave boje sa natpisom bijelim slovima „Blue-03 CE GHM 20204-0518-E-16;

Od optužene Alise Ramić, po Potvrdi MUP-a Kantona Sarajevo, broj: 02/3-2-89/21 od 16.06.2021. godine, i to:

- Mobilni telefon marke „ I PHONE PRO 11 MAX“ zlatne boje sa prozirnom futrolom, sa SIM karticom broj: ..., PIN kod za otključavanje 888888, a PIN kartice 0000.
- Mobitel marke Samsung, crne boje bez kartice.
- USB crne boje T --- 16 GB
- Laptop SONY bijele boje sa punjačem.
- Laptop marke ASUS crne boje sa punjačem.

Na osnovu odredbe člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Hasan Dupovac i Alisa Ramić oslobađaju se dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Nasuprot tome, optuženi:

ZIJAD MUTAP, sin Safeta i Sadike djev. Zagorica, rođen 13.06.1959. godine u Sarajevu, nastanjen na adresi ..., po nacionalnosti ..., državljanin BiH, pismen, po zanimanju trgovac sa završenom SSS, oženjen, otac troje djece, služio vojsku JNA u Zagrebu 1978/1979 godine, nezaposlen, po ličnoj izjavi lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, JMBG: ...,

ALISA RAMIĆ, rođena Mutap, kći Zijada i majke Esmе rođene Jažić, rođena 13.05.1996. godine u Londauinderffalz, Savezna Republika Njemačka, nastanjena u Sarajevu na adresi ..., završena SSS – srednja grafička škola, po zanimanju student, nezaposlena, udata, majka jednog mladb. djeteta, državljanka BiH, po nacionalnosti ..., po ličnoj izjavi lošeg imovnog stanja, neosuđivana, JMBG: ...,

HASAN DUPOVAC, sin Sulejmana i Raseme rođ.Fejzić, rođen 17.11.1973.godine u Dupovcima-Hadžići, nastanjen na adresi ..., po nacionalnosti ..., državljanin BiH, pismen, po zanimanju diplomirani kriminalista-policijski službenik sa završenom VSS - Fakultet kriminalističkih nauka, oženjen, otac dvoje djece, pripadnik Armije BiH u periodu 1992-1995, vodi se u vojnoj evidenciji u Hadžićima, po ličnoj izjavi srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, JMBG: ...,

JOSIP BARIĆ, sin Stjepana i Finke djev. Tomić, rođen 09.06.1963. godine u Sarajevu, nastanjen na adresi ..., po nacionalnosti ..., državljanin BiH i Republike

Hrvatske, pismen, po zanimanju policijski službenik sa završenom VSS - Fakultet sporta, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, služio vojsku JNA 1982-1983 u Nišu i Mariboru, vodi se u vojnoj evidenciji općine Ilidža, odlikovan sa zlatnim satom sa posvetom ministra MUP-a, po ličnoj izjavi lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak, JMBG: ...,

MUAMER OŽEGOVIĆ, sin Muhidina i majke Munibe rođene Kršo, rođen 10.12.1981. godine u Foči, nastanjen na adresi ..., oženjen, otac dvoje mlđb. djece, zaposlen u Hoteli Ilidža DD, po nacionalnosti ..., državljanin BiH, po ličnoj izjavi lošeg imovnog stanja, JMBG: ...,

na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine,

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

da su:

- I- U periodu od 08.02.2016. godine pa nadalje, zajedno sa drugim licima pristupili grupi za organizovani kriminal, u smislu člana 2. stav 21. KZ F BiH („Službeni glasnik FBiH broj: 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17,„) formiranoj od strane Zijada Mutapa i drugih, a koja grupa je organizovana radi prikrivanja dokaza o načinu na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine, zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine u Velikoj Aleji do broja 4, općina Ilidža usljed kojih povreda je 15.02.2016. godine preminuo na KCU Sarajevo, a kojoj grupi su pristupili kao članovi: Hasan Dupovac u to vrijeme u svojstvu šefa odsijeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo, Alisa Ramić rođ. Mutap, Josip Barić policijski službenik MUP-a Kantona Sarajevo, Ožegović Muamer zaposlenik Hoteli Ilidža DD i drugi, pa su prikrivanjem dokaza i počinilaca, fingiranjem dokaza, prikrivanjem činjenica koje su im poznate, preduzimali radnje s ciljem prikrivanja stvarnog načina na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život i to po prethodnom dogovoru na način da je Mutap Zijad u više navrata ostvarivao kontakt sa više osoba među kojima i sa članovima grupe za organizovani kriminal Dupovac Hasanom, Ramić rođ.

Mutap Alisom i Barić Josipom te su isti po njegovim uputama i u dogovoru sa njim, te samostalno između ostalog u cilju prikrivanja dokaza i počinitelaca: neovlašteno bez naredbe nadležnog suda izuzimali dokaze u vidu snimaka video-nadzora sa objekata lociranih na Ilidži u blizini mjesta stradanja Dženana Memića, neovlašteno fingirali dokaze koji to stvarno nisu, navodili službenike MUP-a Kantona Sarajevo da potpisuju akte koji ne odgovaraju činjeničnom stanju, dostavljali tako fingirane dokaze na vještačenje, prikazujući iste kao stvarne vještacima Federalne uprave policije i MUP-a Kantona Sarajevo, te prikrivali činjenice koje su im poznate, uništavali prikupljene dokaze sa lica mjesta, a koje se odnose na stradanje Dženana Memića, a sve u namjeri da prikriju stvarne počinioce i stvarni način na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo pa je tako :

I – 1. Zijad Mutap:

- Sredinom februara 2016. godine, nakon što je organizovao grupu za organizovani kriminal s ciljem prikrivanja stvarnih počinitelaca i stvarnog načina na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo, ostvario kontakt sa pripadnikom grupe Dupovac Hasanom tada u svojstvu šefa odsijeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo i nakon što mu je Mutap Zijad dao uputstva i broj telefona od zaštićenog svjedoka M-10, pa je Hasan Dupovac istog nazvao putem telefona na broj: ... te dogovorio sastanak kod restorana „Royal“ u blizini Vogošćanske petlje kod Vogošće, gdje se sastao sa M-10 i Edvinom Avdićem, te je Dupovac Hasan od istih zatražio da pronađu vozilo „Renault Clio“ zelene boje, iako je znao da istio nije predmet izvršenja krivičnog djela u kojem je stradao Dženan Memić, obećavajući im po uputama Zijada Mutapa novčanu korist, znajući da isti nisu ovlašteni da prikupljaju dokaze, i obećavajući im da mogu počinuti sve osim ubistva prilikom pronalaska tog vozila, da bi nakon toga i nakon što su M-10 i Edvin Avdić pronašli vozilo Renault Clio zelene boje i dogovorili sa Dupovac Hasanom da isto dovezu preko puta restorana Brajlović na Ilidži što su i učinili, nakon čega je Dupovac Hasan o svemu obavijestio Mutap Zijada i sa policijskom patrolom MUP-a Kantona

Sarajevo preuzeo predmetno vozilo „Renault Clio“ zelene boje, znajući da isto nije predmet izvršenja krivičnog djela u kojem je stradao Dženan Memić i isto, dostavio na daljnji postupak i vještačenje MUP-u Kantona Sarajevo i vještacima Federalne uprave policije, a koje je vozilo daljnje vještačeno i nalaz korišten u krivičnim postupku pred Kantonalim tužilaštvom Kantona Sarajevo,

I – 2. Hasan Dupovac :

kao član grupe za organizovani kriminal, organizirane od strane Mutap Zijada i drugih, s ciljem prikrivanja stvarnih počinitelaca i stvarnog načina na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo, Dupovac Hasan u svojstvu šefa odsijeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo sredinom februara 2016. godine u prostorijama MUP-a Kantona Sarajevo, znajući da se sprovode istražne radnje u vezi sa stradanjem Dženana Memića i znajući da su policijski službenici kriminalističke-tehnike MUP-a Kantona Sarajevo sa lica mjesta izuzeli tragove u vidu komada stakla sa lica mjesta i iste pohranili u plavu kovertu, koristeći svoj položaj šefa odsijeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo, iz predmeta MUP-a Kantona Sarajevo u kojem su se nalazili do tada prikupljeni dokazi o stradanju Dženana Memića uzeo navedenu plavu kovertu sa tragovima stakla sa lica mjesta označenu kao dokaz te samovoljno bez konsultacija sa postupajućim tužiocem istu kovertu odbacio u kantu za smeće, znajući da isti tragovi mogu biti korišteni kao dokaz u krivičnom postupku, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića,

I – 3. Barić Josip

- kao član grupe za organizovani kriminal, organizirane od strane Mutap Zijada i drugih, s ciljem prikrivanja stvarnih počinitelaca i stvarnog načina na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo, Barić Josip u svojstvu policijskog službenika MUP-a Kantona Sarajevo, dana 08/09.02.2016. godine u kasnim večernjim satima pristupio u prostorije KCU Sarajevo ulica Bolnička br. 25, gdje su dovezeni povrijeđeni

Dženan Memić i Alisa Ramić rođ. Mutap, te nakon obavljenog razgovora sa Mutap Zijadom ispred KCU Sarajevo, kojeg je lično poznao dugi niz godina, te iako ga postupajući tužilac nije ovlastio da vrši istražnu radnju obavljanja informativnih razgovora i prikupljanja informacija o povredama Dženana Memića, sa Alisom Ramić rođ. Mutap ispred KCU Sarajevo obavljao informativne razgovore a znajući da je Alisa Ramić rođ. Mutap jedini očevidac stradanja Dženana Memića, a sadržaj informativnog razgovora sa Alisom Ramić rođ. Mutap i iznesene činjenice u službenim dokumentima predstavljao u više navrata na različite načine, te nakon što mu je postupajući tužilac naredio da u prostorijama KCU Sarajevo izuzme sve predmete koji potiču od povrijeđenih Dženana Memića i Alise Ramić rođ. Mutap uključujući i kompletnu odjeću sa tragovima krvi, isti je u prostorijama KCU Sarajevo svjesno propustio da od Alise Ramić rođ. Mutap izuzme krvavu majicu-džemper, koja je bila vidno krvava, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića,

I – 4. Muamer Ožegović:

- kao član grupe za organizovani kriminal, organizirane od strane Mutap Zijada i drugih, s ciljem prikrivanja stvarnih počinitelaca i stvarnog načina na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo, Muamer Ožegović kao radnik na recepciji hotela Kristal na Ilidži, vlasništvo Group Hoteli i restorani ulica Banjska općina Ilidža, koji je imao pristup sistemu (harddisku) nadzornih kamera i nakon što su službenici MUP-a Kantona Sarajevo, Mirhan Bešlija i Elmedin Konaković dana 19.02.2016. godine pristupili u prostorije hotela Kristal radi izuzimanja videozapisa nadzornih kamera koje pokrivaju ulicu Velika Aleja i ustanovili da postoje snimci koji mogu pokazati pravac kretanja motornih vozila i pješaka u noći 08.02.2016. godine kada je stradao Dženan Memić i pravac kretanja Dženana Memića i Ramić rođ. Mutap Alise, te nakon što su službenici MUP-a Kantona Sarajevo bili prisiljeni obustaviti izuzimanje videonadzora usljed nestanka struje, isti u namjeri da spriječi utvrđivanje činjenica i okolnosti u vezi sa stradanjem Dženana Memića, namjerno izbrisao snimke nadzornih kamera za period od 08. do 11.02.2016. godine, te nakon što su službenici MUP-a Kantona Sarajevo ponovo pristupili u prostorije hotela Kristal dana 22.02.2016. godine ustanovili da su video zapisi namjerno

obrisani, a što je utvrđeno i u nalazu vještačenja MUP-a Kantona Sarajevo broj: 02/2-6-04-19-2025/16 od 15.03.2016.godine i nalazu Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja BiH broj:14-4-1-04-1-354-5/16 od 19.04.2016. godine, iako su snimci nadzornih kamera hotela Kristal predstavljali važan dokaz za utvrđivanje činjenica i okolnosti vezanih za stradanje Dženana Memića,

Čime da su :

ZIJAD MUTAP kao organizator organizovane grupe radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela Optužnice i tački 1. optužnice počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 3. u vezi sa krivičnim djelima Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2., Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ F BiH i Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ F BiH,

ALISA RAMIĆ rođ. MUTAP kao pripadnik grupe za organizovani kriminal radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela Optužnice počinila krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa krivičnim djelima Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ F BiH i Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ F BiH,

HASAN DUPOVAC kao pripadnik grupe za organizovani kriminal radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela Optužnice i pod tačkom 2. c) Optužnice počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa krivičnim djelima Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. i Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ F BiH,

JOSIP BARIĆ kao pripadnik grupe za organizovani kriminal radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela Optužnice i pod tačkom 4. Optužnice počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa krivičnim djelima Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. i Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ F BiH,

MUAMER OŽEGOVIĆ kao pripadnik grupe za organizovani kriminal radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela Optužnice i pod tačkom 5. Optužnice počinio krivično djelo

Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Pomoć učitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ F BiH,

jer nije dokazano da su optuženi počinili krivična djela koja im se optužnicom stavljaju na teret.

Na osnovu člana 74. Zakona o krivičnom postupku BiH, nalaže se vraćanje privremeno oduzetih predmeta od:

Optuženog Zijada Mutapa, po Potvrdi Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-04/2-5/21 od 01.02.2021. godine, i to:

- Mobilni telefon marke „Samsung“, IMEI: .../01, crne boje sa crnom maskom korisničkog broja ...,
- Mobilni telefon marke „Samsung“, ID broj:..., SIM 05000, SIM kartica,
- 1xDVD Verbatim sa ispisanim naslovom „Muriz intervju“, 1x CD verbatim sa ispisanim naslovom „Muriz Memić intervju“, 1x CD Verbatim sa ispisanim naslovom „Muriz intervju“, 1x CD Maxell sa ispisanim naslovom „Alisa“, 1x CD Verbatim sa ispisanim naslovom „Muriz Memić intervju“ ,
- Centralna jedionica marke „MS Apollo“ SN: APOLLOPE51110014325,
- Prijenosno računalo-laptop „Medion akoya“, crne boje, oznaka ...,

Optuženog Josipa Barića, po Potvrdi Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-04/2-37/21 od 22.04.2021. godine, i to:

- Centralna jedinica NN marke, crne boje, bez poklopca, sa hard diskom
- Mobilni telefon, marke Samsung duos, crne boje sa plastičnom crnom maskom sa pripadajućom SIM karticom tel.broja ... i IMEI: .../01 i IMEI 2:.../01 (šifre za telefon 0000 i 1221)
- Laptop crne boje, marke HP, sa pripadajućim adapterom serial: 5CD314ON92,

Optuženog Muamera Ožegovića, po Potvrdi MUP-a Kantona Sarajevo, broj: 02/3-2-89/21 od 16.06.2021. godine, i to:

- Laptop marke „HP“ crno sive boje sa pripadajućim napojnim kablom

- Mobilni telefon marke „Samsung“ crne boje, sa pripadajućom maskom, crne boje u kojem se nalazi SIM kartica broja ... (šifra 0000, patern M)
- Mobilni telefon marke „Samsung“ bez SIM kartice, zlatne boje s providnom maskom.
- Mobilni telefon „Samsung“ bijele boje bez SIM kartice.
- Centralna jedinica marke „HP“ crne boje.
- Mobilni telefon marke „Nokia“ crno-sive boje sa natpisom E51.
- SIM certifikat „Haloo“ bez SIM kartice, žuto- crne boje.
- Postpaid zamjenski paket „BH Telecom“, serijskog broja 8938762020242870417
- Jedna stranica „BH Telecom“ certifikata paketa PUK 1. 56200916, PUK 2: 40071494.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Zijad Mutap, Alisa Ramić, Hasan Dupovac, Josip Barić i Muamer Ožegović se oslobađaju plaćanja troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

OBRAZLOŽENJE

I. OPTUŽENJE I TOK POSTUPKA

1. Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo BiH/tužilaštvo) broj T20 0 KTO 0014404 18 od 09.07.2021. godine, koja je potvrđena dana 19.07.2021. godine, optuženim Zijadu Mutapu, Alisi Ramić, Hasanu Dupovcu, Josipu Bariću i Muameru Ožegoviću stavljeno je na teret da su, na način opisan u činjeničnom dijelu optužnice, počinili krivična djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. i 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), u vezi sa krivičnim djelima Protivzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, Sprječavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH i Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa stavom 1. istog Zakona, sve u vezi sa članom 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine.

2. Dana 14.10.2021. godine, Sud Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH) je donio Rješenje, broj S1 2 K 040382 21 K kojim se utvrđuje nadležnost Suda BiH za postupanje u predmetnom krivičnom postupku, a koje rješenje je, nakon razmatranja

uloženih žalbi odbrana optuženih Zijada Mutapa i Alise Ramić, potvrđeno Rješenjem vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH, broj S1 2 K 040832 Kž 2 od 22.11.2021. godine. Navedena utvrđenja odbrana nije uspješno dovodila u pitanje ni tokom pretresa pred Apelacionim vijećem, odnosno u završnoj riječi, s obzirom da prigovor bazira na identičnim razlozima. Apelaciono vijeće je i po službenoj dužnosti tokom cjelokupnog trajanja drugostepenog postupka vodilo računa o svojoj stvarnoj nadležnosti, te cijeneći iznesene argumente odbrane, nalazi prigovor nadležnosti neosnovanim i u cijelosti uvažava i prihvata razloge iz naprijed navednog rješenja u pogledu osnove za zasnivanje nadležnosti, s obzirom da je prvostepeni sud dao detaljno obrazloženje koje ima uporište u relevantnim zakonskim odredbama, te stoga iste neće ponavljati u ovoj presudi.

3. Prvostepenom presudom Suda BiH, broj S1 2 K 040832 21 K od 24.11.2022. godine, kojom su optuženi Zijad Mutap, Alisa Ramić, Hasan Dupovac, Josip Barić i Muamer Ožegović, na osnovu odredbe člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), oslobođeni od optužbe da su: **1. Optuženi Zijad Mutap**, radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela optužnice i tački 1. optužnice, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH i krivičnim djelom Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH; **2. Optužena Alisa Mutap**, radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela optužnice i tački 3. optužnice počinila krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, krivičnim djelom Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH i krivičnim djelom Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH; **3. Optuženi Hasan Dupovac**, radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela optužnice i tačkama 2a), 2b) i 2c) optužnice, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH i krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH; **4. Optuženi Josip Barić**, radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela optužnice i tački 4. optužnice, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Protuzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH i krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH; **5. Optuženi Muamer Ožegović**, radnjama opisanim u opisu uvodnog dijela optužnice i tački 5. optužnice, počinio krivično djelo Organizovani kriminal

iz člana 342. stav 2. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH.

4. Navedenom presudom, na osnovu člana 74. ZKP BiH, naloženo je vraćanje privremeno oduzetih predmeta.

5. Istom presudom, a na osnovu odredbe člana 189. stav 1. ZKP BiH, optuženi Zijad Mutap, Alisa Ramić, Hasan Dupovac, Josip Barić i Muamer Ožegović su bili oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka.

6. Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH (u daljem tekstu: Apelaciono vijeće) je rješenjem, broj S1 2 K 040832 23 Kž 4 od 02.03.2023. godine, uvažavajući žalbu Tužilaštva BiH, presudu Suda BiH, broj S1 2 K 040832 21 K od 24.11.2022. godine, ukinulo i odredilo održavanje pretresa pred Apelacionim vijećem. Kako je žalbom tužilaštva osnovano ukazano da je prvostepeno vijeće učinilo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, odnosno da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, to je učinjena povreda imala za posljedicu njeno ukidanje.

II. DOKAZNI POSTUPAK

7. Apelaciono vijeće želi naglasiti da pretres pred Apelacionim vijećem predstavlja skraćenu procesnu formu koja je ograničena samo na dio pobijane presude koji se osporava žalbom, odnosno na dio prvostepenog postupka za koji su ukidajućom odlukom utvrđeni pravni i činjenični nedostaci. S tim u vezi, Apelaciono vijeće je vodilo računa da drugostepeni postupak nikako ne smije predstavljati prosto ponavljanje prvostepenog postupka u cjelini, nego racionalnu zakonsku mjeru ograničenog karaktera čiji je cilj da se otklanjanjem pravnih nedostataka iz prvostepene presude donese nova pravilna i zakonita sudska odluka, te da se uspostavi optimalna, višestruko prihvatljiva ravnoteža između neophodne efikasnosti krivičnog postupka i obavezne zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda.

A. DOKAZI TUŽILAŠTVA I ODBRANE

1. Izvedeni dokazi

8. S obzirom da je pretres pred Apelacionim vijećem kraća faza krivičnog postupka od glavnog pretresa, na njemu se otklanjaju bitne povrede odredaba krivičnog postupka, izvode novi dokazi ili ponavljaju ranije izvedeni dokazi. Ranije izvedeni dokazi mogu se izvesti neposredno pred Apelacionim vijećem ili pročitati odnosno reprodukovati njihov

sadržaj izveden na glavnom pretresu tokom prvostepenog postupka. Neposredno izvođenje ovih dokaza je obavezno samo kada svjedoci i vještaci nisu bili unakrsno ispitani, a to je strankama, odnosno braniocu, bilo onemogućeno u prvostepenom postupku.

9. Slijedom navedenog, u pravilu ukidajućom odlukom određen je obim pretresa pred Apelacionim vijećem i on se izuzetno može proširiti ukoliko na samom pretresu pred Apelacionim vijećem dođe do novih prijedloga stranaka. U svakom slučaju sud odlučuje o navedenim prijedlozima stranaka shodno primjenjujući odredbe koje važe za glavni pretres, a zakonsko je ovlaštenje suda da procijeni da li je potrebno dodatno izvesti još neke dokaze ukoliko se ukaže potreba za njima na samom pretresu pred Apelacionim vijećem.

10. U skladu sa članom 317. ZKP BiH, dana 29.05.2023. godine, otvoren je pretres pred Apelacionim vijećem, te su tokom dokaznog postupka reprodukovani iskazi vještaka Irhada Kosa, stručnog svjedoka prof.dr. Abdulaha Kučukalića i vještaka dr. Hamze Žuje, pa su potom neposredno pred Apelacionim vijećem svjedočili: prof.dr. Abdulah Kučukalić i dr. Hamza Žujo, te po prijedlogu tužilaštva i stručni svjedok prof.dr. Kemal Dizdarević.

11. Primjenom odredbe člana 317. stav 2. ZKP BiH, prihvaćeni su kao dokazi tužilaštva sljedeći subjektivni dokazi, izvedeni u prvostepenom postupku: oštećeni Muriz Memić i Arijana Memić, Nedžad Hrvat, Velibor Ristivojević, Nebojša Veljović, Nevzet Kovač, Elvin Demir, Elvedin Boja, Edvin Avdić, Tarik Hošić, Amel Serdarević, Vahidin Memić, Amela Ahmić, Šejla Brković Jusufbegović, Amar Kadrić, Emir Mehmedagić, Mirhan Bešlija, Elmedin Konaković, Sanjin Ćorić, Tarik Šećibović, Aida Hanjalić, Ervin Šabotić, Amir Leka, Admir Drakovac, Edis Mulaosmanović, Emina Zametica, Edin Nikšić, Fahrudin Kaleta, Senad Mešić, Admir Mujanović, Adnan Mušić, Nermin Halilović, Vahid Bakija, Mevludin Halilović, Edin Arapović, Sandra Vegar Zubović, Mirza Nikšić, Zerina Fejzić, Sabina Tutun, Nermin Šehović, Zehra Šarić, Meris Ćato, Enes Kurić, Rešad Hadžić, Šerif Konjević, Nijaz Smajić, Adnan Hodžić, Admir Šalaka, Šećo Smajlović, Sanela Hasanbegović, Amina Ruždić, svjedoci sa mjerama zaštite: M-10, M-6, M-2, M-9, M-7, M-5, M-8, M-16, M-13, M-14, M-1, M-3, M-12 i M-15, svjedok stručno lice Prof.dr.sci. Abdulah Kučukalić, te vještaci dr. Hamza Žujo, Irhad Kos i Mladen Stupar.

12. Tužilaštvo je u prvostepenom postupku, u skladu sa članom 273. ZKP BiH, uz saglasnost odbrana svih optuženih, izvršilo čitanje iskaza svjedoka sa mjerama zaštite M-

11, imajući u vidu nedostupnost svjedoka i otežavajuće okolnosti na strani svjedoka u smislu dolaska u Sud BiH, odnosno Bosnu i Hercegovinu iz druge države, koji dokaz je također prihvaćen od strane ovog Vijeća.

13. Odbrane optuženih Zijada Mutapa, Alise Ramić, Hasana Dupovca, Josipa Barića i Muamera Ožegovića, u prvostepenom postupku, nisu imale prijedloga u pravcu izvođenja subjektivnih dokaza, dok su dokazni prijedlozi pred Apelacionim vijećem odbijeni kao neosnovani.

14. Apelaciono vijeće je također prihvatilo i sve materijalne dokaze, a koji su izvedeni u prvostepenom postupku, kako dokaze tužilaštva, tako i dokaze odbrana, te je izvršilo uvid u iste. Svi materijalni dokazi će biti navedeni u Aneksu ove presude i predstavljaju njen sastavni dio. Stranke i branioци nisu ulagali materijalne dokaze pred Apelacionim vijećem.

B. PROCESNE ODLUKE

15. Apelaciono vijeće je tokom pretresa donijelo određeni broj procesnih odluka o kojima će biti više riječi u nastavku teksta, s obzirom da je Vijeće na pretresu dalo samo kratke razloge za donošenje istih.

16. Shodno odredbi člana 233a ZKP BiH održano je pretpretresno ročište kako bi se razmotrila pitanja koja su relevantna za pretres. Na pretpretresnom ročištu, dana 16.05.2023. godine, Apelaciono vijeće je saslušalo stranke i branioce povodom podnesaka koje su dostavili sudu nakon traženog izjašnjenja o prijedlogu dokaza koje žele izvesti u ponovnom postupku pred Apelacionim vijećem.

17. S obzirom da su stranke i branioци dostavili sudu pismena izjašnjenja u pogledu dokaznih prijedloga, ista su i usmeno ukratko iznijeli, pa je u tom smislu tužilac predložio da se reprodukuju iskazi vještaka Irhada Kosa (na okolnost tačke 5. optužnice) i dr. Hamze Žuje, te stručnog svjedoka dr. Abdulaha Kučukalića, i da se, u svojstvu stručnog svjedoka, sasluša prof.dr. Kemal Dizdarević na okolnost ... optužene Alise Ramić.

18. Odbrana optuženih Zijada Mutapa i Alise Ramić se izjasnila da ne predlaže reprodukciju svjedoka, niti izvođenje novih dokaza, ali da se protivi pozivanju svjedoka dr. Kemala Dizdarevića s obzirom da izvještaj koji je sačinio Dizdarević od 15.7.2016. godine čini dio spisa, a 6.12.2018. godine saslušan je u Tužilaštvu i u tom zapisniku nije dao niti jedan podatak koji bi se ticao ovog dokumenta, nego je govorio o svom radno-pravnom

statusu. S tim da je odbrana ostavila na ocjenu vijeću vezano za tri vještaka da li ih treba preslušavati.

19. Odbrana optuženog Hasana Dupovca je istakla da prijedlog dokaza tužilaštva izlazi izvan okvira razloga iz kojih je ukinuta presuda, te da za ponovnom reprodukcijom vještaka koji su detaljno ispitani nema nikakve potrebe i bespotrebno bi se odugovlačio proces. Vezano za prijedlog da se pozove dr. Dizdarević kao svjedok, istakao je da se okolnosti tiču mišljenja, a mišljenja daje vještak, te da nikada nije predlagan kao vještak, niti mu je izdata naredba. Osim toga, prema stavu branioca upitno je da se ispituje za nalaz koji je dao u drugom predmetu. Stoga branilac smatra da je takav dokaz nezakonit i da nema potrebe za njegovim saslušanjem.

20. Odbrana optuženog Josipa Barića je istakla da prijedlog tužilaštva izlazi iz okvira ZKP BiH i da Apelaciono vijeće nema mandat da dokazne prijedloge čini zakonitim. Pridružio se stavovima kolega da je nepotrebno izvoditi novi dokaz, kao i da nije rečeno na koji način će biti saslušan dr. Dizdarević, što sve, prema ocjeni branioca, može dovesti do odugovlačenja postupka. Branilac je predložio da tužilac povuče optužnicu u odnosu na optuženog Barića, jer nije ukinuta presuda zbog njega.

21. Odbrana optuženog Muamera Ožegovića se izjasnila da neće predlagati dokaze, a vezano za prijedloge tužilaštva pridružuje se kolegama.

22. Nakon što je saslušalo izlaganja stranaka i branilaca povodom dokaznih prijedloga, Apelaciono vijeće je donijelo odluku koja je saopštena 29.05.2023. godine, nakon otvaranja pretresa pred Apelacionim vijećem. Tada je Vijeće našlo osnovanim prijedlog tužilaštva u cijelosti, te je odredilo da se reprodukuju iskazi Irhada Kosa, Abdulaha Kučukalića i Hamze Žuje, kao i da se Kučukalić i Žujo pozovu pred sud i ponovno saslušaju, te da se pozove i svjedok, stručno lice, Kemal Dizdarević, koji dokazni prijedlog nije bio uvažen u prvostepenom postupku, pri čemu prvostepeni sud nije iznio razloge odbijanja ovog prijedloga, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka koju je valjalo otkloniti, a tužilaštvo je uvjeralo ovo Vijeće o postojanju potrebe da se isti pozove u cilju davanja stručnog mišljenja na okolnost postojanja ... i gubitka svijesti kod Alise Ramić, sa aspekta jednog eminentnog neurohirurga, koji je i najpozvaniji da utvrdi tu dijagnozu.

23. Nadalje, Apelaciono vijeće je razmotrilo prijedlog dokaza branilaca optužene Alise Mutap i Zijada Mutapa, od 08.06.2023. godine, kao i izjašnjenje tužilaštva od 09.06.2023.

godine kojim se protivi izvođenju predloženih dokaza, te donijelo odluku da se prijedlog odbrane odbije u cijelosti.

24. Naime, prijedlog odbrane pod tačkom 1. koji se odnosi na saslušanje vještaka prof.dr. Jasminke Vranić – Đelilović, prof.dr. Azre Alajbegović i prim.dr. Žarka Savića na okolnost vještačenja Alise Mutap na Klinici za neurologiju UKC Sarajevo, te s tim u vezi i tačka 2. koja se odnosi na nalaz i mišljenje navedenih doktora od 29.04.2016. godine, nije osnovan iz razloga što se ovo Vijeće prilikom donošenja odluke o izvođenju dokaza rukovodilo prirodom postupka pred Apelacionim vijećem i razlozima ukidanja prvostepene presude, tako da ovi dokazi od kojih je odbrana odustala od izvođenja na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, nisu mogli biti predlagani na pretresu pred Apelacionim vijećem. Dakle, ne samo da se ne radi o dokazu koji i pored dužne pažnje i opreza nije mogao biti od strane odbrane predstavljen na glavnom pretresu u toku prvostepenog postupka, nego se radi o dokazu od kojeg je odbrana izričito odustala.

25. Nadalje, kada je u pitanju tačka 3. prijedloga, odnosno saslušanje dr. Elvedine Dervović – kliničkog psihologa, koja je bila dio tima vještaka zajedno sa prof.dr. Abdulahom Kučukalićem i prof.dr. Almom Bravo – Mehmedbašić, na okolnost psihološkog vještačenja Alise Mutap, Apelaciono vijeće ovaj prijedlog nije prihvatilo s obzirom da je kako u prvostepenom, tako i u drugostepenom postupku, sud saslušao prof.dr. Abdulaha Kučukalića ispred tima doktora specijalista koji su vršili psihološko vještačenje, s tim da je i mišljenje dr. Dervović sastavni dio nalaza i mišljenja. Naime, kada je dr. Dervović dala svoj nalaz, dr. Kučukalić i dr. Bravo su napravili evaluaciju svih dobivenih rezultata, te onda dali zajednički nalaz i mišljenje. Dakle, prijedlog za izvođenje ovog dokaza nije potkrijepljen jasnim indicijama da za njim postoji zaista opravdana potreba, stoga Vijeće smatra da je po svojoj prirodi kumulativan i u dovoljnoj mjeri predstavljen.

26. Kada je u pitanju tačka 4. prijedloga i vještačenje po vještaku prof.dr. Ratku Kovačeviću, također na okolnost ..., eventualni ... u momentu zadobijanja povrede, te vršenje neposrednog pregleda Alise Ramić i provođenje svih potrebnih testova, ovo Vijeće je isti našlo nepotrebnim i nesvrshodnim, odnosno da je i bez njegovog izvođenja ponuđen dovoljan broj drugih relevantnih dokaza, te da su u dovoljnoj mjeri razjašnjene okolnosti u odnosu na koje bi svjedočio predloženi vještak. Vještaci i svjedoci – stručna lica, koji su saslušani pred sudom, imali su dovoljno aktuelnih medicinskih dokumenata, koji su urađeni neposredno nakon krivičnog djela i koji su najmjerodavniji, jer su urađeni u relevantnoj medicinskoj ustanovi, tako da novi pregled i testiranja Alise Ramić, nakon više

od sedam godina od događaja, ne bi mogli dati rezultate koji bi bili pouzdaniji od onih koji su blagovremeno urađeni kritične noći.

27. Sve ostale dokaze, svjedoke, vještake i materijalne dokaze, Vijeće je prihvatilo kao dokaze u ovom krivičnom postupku u skladu sa odredbom člana 317. stav 2. ZKP BiH.

28. Polazeći od izvedenih dokaza, Apelaciono vijeće nalazi da su otklonjeni nedostaci zbog kojih je ukinuta prvostepena presuda na koju je žalba tužilaštva osnovano ukazivala, i to na način da je kao dokazni materijal za svoju odluku uzelo kako izvedene dokaze pred prvostepenim sudom, tako i dokaze izvedene pred Apelacionim vijećem, te cijeneći iste u smislu člana 281. stav 2. ZKP BiH, odlučilo je kao u izreci presude.

III. ZAVRŠNE RIJEČI

A. ZAVRŠNA RIJEČ TUŽILAŠTVA

29. Tužilaštvo je u cijelosti ostalo pri svojoj završnoj riječi koju su iznijeli 03.11.2022. godine i istu su inkorporirali u završnu riječ pred Apelacionim vijećem. Tužilac je istakao da je tokom postupka pred pretresnim vijećem saslušano 65 svjedoka optužbe, te izveden niz materijalnih dokaza, s tim da je saslušan i uvaženi prof.dr. Kemal Dizdarević kao 66. svjedok. Cijeneći da se činjenice utvrđuju dokazima, tužilac je istakao da one koje stoje pred Apelacionim vijećem potvrđuju svaku tezu optužbe. Stoga je tužilac iskazao nadu da će Vijeće presudu zasnovati na dokazima i da će donijeti odluku kojom se optuženi Zijad Mutap, Alisa Ramić, Hasan Dupovac, Josip Barić i Muamer Ožegović oglašavaju krivim za počinjenje krivičnih djela koja im se stavljaju na teret, a na osnovu činjeničnog opisa opisanog u optužnici Tužilaštva BiH od 09.07.2021. godine, koja je potvrđena 19.07.2022. godine. Tužilac smatra da je prvooptuženi Zijad Mutap formirao grupu za organizovani kriminal s ciljem da se prikriju i fingiraju dokazi o smrti mladića Dženana Memića, te da se istraga usmjeri u pogrešnom pravcu. Specifičnost ovog predmeta, prema stavu tužioca, jeste da su pripadnici navedene grupe bili i nosioci policijskih funkcija, dakle oni koji su zaduženi za zaštitu poretka. Na tu okolnost je izveden materijalni dokaz u vidu dnevnika, knjige ili slične bilježnice koju je vodio prvooptuženi, a sa vođenjem dnevnika je počeo 08.02.2016. godine. Upravo iz tog materijalnog dokaza je, prema mišljenju tužioca, vidljivo da prvooptuženi rukovodi ovom grupom. Pri tome ističe da već 09.02. isti komunicira sa trećeoptuženim Hasanom Dupovcem znajući da on rukovodi istragom, te da prije nepuna 24 sata, poslije kritičnog događaja, svi zajedno odlaze dati izjavu kod Hasana Dupovca. Tužilaštvo je stava da je Zijad Mutap taj koji je "izdavao" naredbe koje će se istražne

radnje poduzimati. Slijedom daljih radnji ovih lica, kada pronalaze auto za novac znajući da isti nije bio uključen u djelo, takav auto podmeće organima gonjenja kao predmet vještačenja. S tim u vezi, tužilaštvo se poziva na iskaz svjedoka M-10 koji je izjavio da im je Hasan Dupovac, obećao da sve mogu učiniti osim ubistva, ali da dovezu to auto Hasanu Dupovcu. Tužilac smatra da ne samo dnevnik već i redoslijed cjelokupnog djelovanja optuženih kroz iskaze svjedoka je potvrdio slijed radnji koje su preduzimali prilikom djelovanja organizovane grupe. Svjedoci Ristivojević i Boja kao pripadnici MUP-a KS su odmah razgovarali sa trećeoptuženom koja je sjedila na haubi automobila, te prilikom dolaska prvooptuženog izjavila: *“Tata zovi svoje ljude!”*. A ko su ti ljudi pokazuje datum 09.02.-i kada Hasan Dupovac preuzima istragu, te kolektivno saslušava porodicu Mutap, te odmah izuzima video zapise bez naredbe. Zijad Mutap potom razgovara sa četverooptuženim Josipom Barićem, da bi dobio informacije šta se saznalo, dakle sa osobom koja je pripadnik MUP-a, koju poznaje od ranije, a koja tu noć vodi istragu. Tužilac ističe da nakon 7 godina, nema više ni ..., a niko stručan nije potvrdio da je postojao Još uvijek niko pred ovim vijećem nije potvrdio da je Alisa imala ..., a to je zato što ista nije ni postojala, odnosno nije postojala U tom pogledu tužilac je istakao da je Alisa bila svjesna, orjentisana i komunikativna, izjavivši: *“Tata, zovi svoje ljude!”*, te je u hitnoj pomoći dala sve podatke. Nadalje, prema stavu tužioca, brojni dokazi su modificirani, a sve u cilju zataškavanja istinitog odvijanja kritičnog događaja što je bilo nedopustivo za bosanskohercegovačko pravosuđe i nije se smjelo desiti. Tužiocu su nadalje detaljno iznijeli vlastito viđenje izvedenih dokaza po tačkama optužnice.

30. Na kraju je tužilaštvo zaključilo da su djelovanjem grupe za organizovani kriminal počinjena teška krivična djela čije su posljedice jako teške, što zaslužuje veoma stroge sankcije, kako zbog žrtava ovih radnji, porodice Memić, tako i zbog cjelokupnog društvenog poretka.

31. Oštećeni Muriz Memić je istakao da ostaje pri svemu što su rekli ranije na glavnom pretresu.

B. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE OPTUŽENOG ZIJADA MUTAPA I ALISE RAMIĆ

32. Nakon održanog ponovljenog pretresa, a nakon ukidanja prvostepene presude, odbrana je u završnoj riječi predložila da se donese presuda shodno članu 284. tačka c) ZKP BiH, kojom se optuženi oslobađaju od optužbe.

33. Odbrana je ukazala da je optužena Alisa Ramić u postupku koji se vodio pred Kantonalnim sudom u Sarajevu imala status svjedoka, i da su u tom postupku izdate tri naredbe za njeno vještačenje - Timsko sudsko-psihijatrijsko za broj T09 0 KTA 0098711 16 od 03.03.2016. godine, sačinjeno od strane prof.dr. Abdulaha Kučukalića, prof.dr. Alme Bravo-Mehmedbašić i mr.sc. Elvedine Dervović; vještačenje broj T09 0 KTA 0098711 16 od 29.04.2016. godine, sačinjeno od strane tima neurologa u sastavu prof.dr. Azra Alajbegović, prof.dr. Jasminka Đelilović-Vranić i prim.dr. Žarko Savić i obrazoženi nalaz ljekara KCU Sarajevo, broj 2276/2016 od 19.07.2016. godine.

34. Odbrana je navela da su pred Sudom BiH izvedena dva nalaza i saslušani vještaci, odnosno da je naređeno neuropsihijatrijsko vještačenje Alise Ramić po vještacima dr. Josipu Paladinu, dr. Ahmić Muhamedu i dipl. psihologu Mirković-Hajdukov Mitri, od kojeg prijedloga je Tužilaštvo BiH odustalo uz navode da nalaz nije nikad sačinjen.

35. Prema iznesenom stavu odbrane, tokom postupka su se pojavila određena pitanja koja objektivno dovode u pitanje zakonitost cjelovitog postupka, s obzirom da se radi o predmetu u kojem su gotovo u cijelosti derogirane odredbe ZKP BiH. U tom smislu je navedeno da odbrani nakon podizanja optužnice nije omogućen uvid u spis predmeta (derogacija odredbe člana 47. ZKP BiH), kao i da optuženima nije omogućeno da se izjasne na sve činjenice i dokaze na kojima se bazira osnovana sumnja protiv njih.

36. Potom navodi da je navodna grupa za organizovani kriminal funkcionisala prema tezi tužilaštva iznesenoj u optužnici na način da je Zijad Mutap ostvarivao kontakte sa članovima grupe Dupovac Hasanom, Ramić Alisom i Barić Josipom, te kao ključni dokaz, tužilaštvo identifikuje „Dnevnik Zijada Mutapa“, koji je izuzet u nezakonitom pretresu. S tim u vezi, odbrana je istakla da tužilaštvo nije ponudilo ni minimum standarda vjerodostojnosti ovog dokaza, niti je dokazalo da je Zijad Mutap skriptor ovog dokumenta.

37. Odbrana zatim u završnoj riječi ukazuje da druge dokaze o postojanju navodne grupe za organizovani kriminal tužilaštvo ne iznosi, a isto je moralo pred ovaj sud iznijeti nesumnjive dokaze o komunikacijama, sadržaju tih komunikacija, te dovesti u vezu vrijeme ostvarenih komunikacija sa radnjama navodnih pripadnika navodne grupe za organizovani kriminal. Iz dokaza tužilaštva je proizašlo da je Kantonalno tužilaštvo Kantona Sarajevo analiziralo komunikacije optužene Ramić, provodilo po naredbi Kantonalnog suda u Sarajevu i posebne istražne radnje u odnosu na Alisu Ramić i Zijada Mutapa u periodu mart-maj 2016. godine i da iz tih dokaza nisu mogli ništa zaključiti.

38. Ništa iz tačke 1. optužnice prema stavu odbrane nije sporno osim navoda da su Hasan Dupovac ili Zijad Mutap u tom trenutku, a prije vještačenja, bili upoznati da spomenuto vozilo nije predmet izvršenja krivičnog djela, da je M-10 nuđen novac, te da je automobil korišten kao dokaz u postupku i da je cilj postupanja bilo prikrivanje načina na koji je Dženan Memić zadobio povrede od kojih je kasnije i preminuo. S tim u vezi, odbrana ističe da je spomenuto vozilo vještačeno od strane FUP-a i MUP-a KS, te je tom prilikom utvrđeno da isto nije učestvovalo u događaju i nakon toga se ovo vozilo ne koristi ni kao dokaz ni kao predmet.

39. Kada je riječ o pravnoj kvalifikaciji činjeničnih navoda optužnice, odbrana je ukazala da je izmjenama KZ FBiH, broj 46/16 od 15.06.2016. godine, izmijenjen član 382. KZ FBiH koji je do tada propisivao krivično djelo Nezakonito posredovanje, te da je sada propisano krivično djelo Primanje dara ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem, sa sasvim drugim elementima nego što je bilo propisano u prijašnjoj verziji zakona za krivično djelo Nezakonito posredovanje.

40. U odnosu na krivično djelo Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 1. KZ FBiH, isto, kako navodi odbrana, nije ni spomenuto u optužnici, a posebno ne dokazano izvan razumne sumnje kojem počinitelju i poslije kojeg krivičnog djela je optuženi Zijad Mutap navodno pomogao.

41. Kada je riječ o krivičnom djelu Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH, prema navodima branioca, optuženom nije predočeno da je nekog svjedoka ili vještaka u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji, silom, prijetnjom ili drugim oblikom prinude ili obećavanjem dara ili kakve druge koristi naveo na lažan iskaz.

42. Nadalje, odbrana je istakla da tužilaštvo nije dokazalo da je Alisa Ramić očevidac događaja, niti da su joj poznate okolnosti u vezi sa nanošenjem povreda Dženanu Memiću.

43. Kako odbrana dalje tvrdi, tužilaštvo nije izvelo niti jedan zakonit dokaz na okolnosti sjećanja Alise Ramić, niti je na zakonit i autentičan način utvrdilo šta je Alisa Ramić uopšte izjavila na okolnosti 08. na 09.02.2016. godine. Postupak koji se vodi protiv Alise Ramić je suprotan za sudove u BiH obavezujućoj sudskoj praksi ESLJP.

44. Na kraju razmatranja koja se odnose na tačku 3. optužnice, odbrana je istakla da kada se svi argumenti analiziraju pojedinačno i u uzajamnoj vezi, jasno je da je ne samo unesena razumna sumnja u navode tužilaštva, nego da ne postoji niti indicija tačnosti navoda tačke 3. optužnice.

45. Odbrana tvrdi da je tužilaštvo bilo dužno van razumne sumnje dokazati šta se zapravo desilo 08.02.2016. godine, nadalje dokazati da Alisa Ramić zna šta se desilo 08.02.2016. godine, da Alisa Ramić nije zadobila povrede glave, te da ta povreda glave nije mogla dovesti do nesjećanja, da Alisa Ramić nije pretrpjela traumu i nesvjesno potisnula sjećanje, da Alisa Ramić može istovremeno u predmetu imati ulogu i svjedoka i optužene, te da shodno sudskoj praksi ESLJP Alisa Ramić može odgovarati za ono kako ona vidi događaj, a što je suprotno odluci ESLJP u predmetu Udovychenko v. Ukraine (br. 46396/14).

46. U odnosu na navodno pripadništvo grupi za organizovani kriminal, odbrana smatra da iz dokaza tužilaštva ne proizilazi niti jedan dokaz postojanja grupe za organizovani kriminal, što isključuje i članstvo optužene Ramić u istoj.

47. Kada je riječ o krivičnom djelu Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, odbrana se pozvala na već iznesene navode da se u optužnici ne navodi navodni počinitelj krivičnog djela, čiji identitet nije poznat, a kojem je navodno Alisa Mutap pomogla nakon počinjenja krivičnog djela.

48. Nadalje, odbrana je stava da tužilaštvo nije izvelo niti jedan dokaz koji bi se ticao elemenata krivičnog djela Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH, te da je posebno propustilo identifikovati u optužnici svjedoka ili vještaka u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku, kojeg je Alisa Ramić silom, prijetnjom, ili drugim oblikom prinude ili obećanjem dara ili kakve druge koristi navela na lažan iskaz.

49. Ova odbrana je i dalje stava da je jedini standard ocjene dokaza pred sudom i dalje načelo *in dubio pro reo*, odnosno da se u slučaju sumnje odlučuje u korist optuženog te skladno načelima krivičnog procesnog prava, činjenice *in peius* optuženog moraju se utvrditi sa sigurnošću. U tom smislu, zakonodavac obavezuje sud da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, te da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana.

50. Odbrana optuženih Zijada Mutapa i Alise Ramić predlaže da sud donese oslobađajuću presudu.

C. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE HASANA DUPOVCA

51. Odbrana je u završnoj riječi najprije ukazala da je dana 08.02.2016. godine u 22.30 sata, u dnevnik događaja PU Ilidža, upisano da se u Velikoj Aleji dogodila saobraćajna nesreća u kojoj je NN vozač vozilom nepoznate marke udario i na kolovoz oborio pješake Dženana Memića i Alisu Mutap, te da Hasan Dupovac u to vrijeme nije bio na dužnosti.

52. Branilac je potom istakao da je zapisnik o uviđaju, koji je sačinjen na licu mjesta, sačinjen u kontekstu saobraćajne nezgode, te da Hasan Dupovac nije radio uviđaj, kao ni Zijad Mutap. Ovlaštena službena lica MUP-a KS, koji su istu noć 08.02.2016. godine bili uključeni u predmet i vršili uviđaj na licu mjesta, su bili svjedoci pred ovim sudom te su u svom svjedočenju potvrdili da je već prvu noć bila raspisana operativna potraga za zelenim vozilom, moguće marke „Corsa“ ili drugo, te da se vozilo povezivalo sa licem Mirza Ploskić. Navedeno je evidentirano 08.02.2016. godine prilikom uviđaja i neposredno nakon uviđaja, a već formiran spis sa potrebnim elementima, čekao je Dupovac Hasana, na radnom stolu naredni dan, koji nije okarakterisao događaj, niti kvalificirao krivično djelo prilikom vršenja uviđaja.

53. Prema stavu branioca, ni jedan od elemenata krivičnih djela nije sadržan u činjeničnom supstratu optužnice. Cijeneći da tužilaštvo smatra da se radi o ubistvu, kako to kažu tužioc i u završnom izlaganju, branilac se pita zašto onda stradanje Memić Dženana nisu kvalifikovali kao ubistvo u optužnici, s obzirom da od krivičnog djela i počinioca zavisi i krivična odgovornost eventualnih pomagača.

54. S obzirom na to da postoji opravdana sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, odbrana moli sud da u tom slučaju odluči na način koji je povoljniji za optuženog, u skladu sa načelom *in dubio pro reo*, a koje je sadržano u pravu na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i drugim pravima u vezi sa krivičnim postupkom, člana II, par. 3. e. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (u daljem tekstu: EKLJP).

55. Odbrana predlaže da sud Hasana Dupovca oslobodi po svim tačkama optužnice.

56. Odbrana je u cijelosti ostala kod završne riječi od 17.11.2022. godine, koja je uložena u pisanom obliku na pretresu održanom pred prvostepenim vijećem. Prema stavu odbrane, kada je riječ o optužnom aktu jedina moguća odluka jeste osobađajuća presuda shodno članu 284. ZKP BiH.

57. U konkretnom slučaju, činjenični supstrat, kako objektivne tako i subjektivne prirode pokazao je potpuno odsustvo objektivnih i subjektivnih elemenata bića krivičnog djela u radnjama optuženog Barić Josipa i ostalih optuženih.

58. Da bi tužilaštvo moglo tražiti osuđujuću presudu, prema stavu odbrane, potrebno je da postupak koji je u fazi istrage i optuživanja, te izvođenje dokaza od strane tužilaštva, proveden u skladu sa konvencijskim standardima, prije svega standarda prava na pravično suđenje i prava na zaštitu od proizvoljne primjene prava, a koji se nameću kao imperativna obaveza pred profesionalnom zajednicom, kao i nositeljima javne, tužilačke i sudske vlasti. Imajući u vidu odredbe člana 14. ZKP BiH i člana 6. EKLJP, branilac je zaključio da su nositelji javne vlasti, politički lideri, mediji i tužilaštvo kršili i krše pretpostavku nevinosti Barić Josipa.

59. Prema mišljenju branioca, tužilaštvo nije u ovom predmetu sa dokaznom snagom iz činjeničnog supstrata na nivou ni potvrđenosti ni jedne indicije u vezi sa bilo kojom odlučnom činjenicom.

60. Branilac potom navodi da prema navodima optužnice, grupa za organizovani kriminal je organizovana radi prikrivanja dokaza o načinu na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede. Članovi grupe su po nalogu Zijada Mutapa prikrivali dokaze, počinioce, te je Zijad Mutap u više navrata ostvarivao kontakte sa više osoba među kojima su i članovi navedene grupe, te su članovi grupe bez naredbe nadležnog suda, izuzimali dokaze u cilju prikrivanja dokaza, neovlašteno fingirali dokaze, navodili službenike Ministarstva unutrašnjih poslova da potpisuju akte koji ne odgovaraju činjeničnom stanju, dostavljali tako fingirane dokaze na vještačenje prikazujući ih kao stvarne vještacima, prikrivali činjenice koje su im poznate, uništavali prikupljene dokaze sa lica mjesta, a sve sa namjerom da prikriju pravog počinioca i stvarni način na koji je stradao Dženan Memić dana 08.02.2016. godine. Vezano za radnju iz tačke 4. optužnice, u odnosu na optuženog Josipa Barića, odbrana ukazuje da je teret dokazivanja na tužilaštvu i da je ono dužno van razumne sumnje dokazati krivicu optuženih.

61. Branilac zaključuje da tužilaštvo tu krivnju u odnosu na optužene nije dokazalo ni na nivou jedne indicije, ni više indicija koje čine jednu koncentričnu cjelinu koja daje prostor objektivnom promatraču za osnov da zaključi da je neka od odlučnih činjenica dokazana - ili na nivou dokazanosti radnji krivičnog djela izvan razumne sumnje.

62. Tužilaštvo je, kako odbrana smatra, bilo dužno poštovati odluke Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo i Kantonalnog suda Sarajevo, koje su bile na pravnoj snazi u vrijeme kada je Barić Josip lišen slobode, a shodno standardu koji propisuje član 3. u vezi sa članom 14. ZKP BiH, stati na stanovište tih odluka skladno zaključcima iz odluka Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo i Kantonalnog suda u Sarajevu.

63. Tužilaštvo je bilo upoznato sa istim odlukama, te se, prema mišljenju branioca, izvan razumne sumnje može zaključiti da je podižući optužnicu u ovom predmetu zloupotrijebilo službena ovlaštenja i izložilo optužene u ovom predmetu proizvoljnoj primjeni prava i torturi. Time je narušeno načelo *ne bis in idem*, jer je već postojao krivični postupak u vezi sa kritičnim događajem, u vrijeme otvaranja ove istrage i podizanja ove optužnice. Tužilaštvo nije postupilo u skladu sa standardima koje donosi član 2. i 14. ZKP BiH, već je preduzelo dupli postupak, te stoga prema mišljenju branioca imamo kršenje člana 6. EKLJP i standarda prava na zaštitu od proizvoljne primjene prava.

64. Nadalje, branilac se pridružio stajalištima pravne prirode koje su iznijeli branioci I, II, i III optuženog, tokom ovog postupka, te je dodao u vezi pravnih kvalifikacija i neodrživost istih u smislu KZ FBiH. Također ostaje kod prigovora nenadležnosti Tužilaštva i Suda BiH.

65. Nakon detaljne analize dokaza od strane branioca, isti je na kraju istakao da je Josip Barić postupao po naredbi tužioca u skladu sa pravilima struke vezano za službene radnje koje je poduzimao.

E. ZAVRŠNA RIJEČ ODBRANE MUAMERA OŽEGOVIĆA

66. Odbrana je ostala kod svog prethodno datog završnog izlaganja u prvostepenom postupku od 17.11.2022. godine. Branilac je istakao da je evidentno da tužilaštvo provedenim dokaznim postupkom vještačenja centralne jedinice video nadzora Hotela „Kristal“ uslovno dokazuje jedino činjenicu da nestanak struje ne uzrokuje brisanje snimka video nadzora. Navedene činjenice, prema stavu branioca, upućuju na zaključak da su svi pa tako i Muamer Ožegović imali pristup video nadzoru Hotela „Kristal“ i da su svi jednako mogli imati jednaka znanja za upravljanje istim. Tužilaštvo niti jednim dokazom nije utvrdilo

ko i na koji način je izvršio radnju brisanja snimka sa video nadzora Hotela „Kristal“, niti je dokazano da je van razumne sumnje isti izbrisan.

67. Odbrana optuženog Ožegovića smatra da iz dokaza tužilaštva proizilazi da optuženi nije kao pripadnik grupe za organizovani kriminal pod tačkom 5. optužnice počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, te predlaže da ga sud, temeljem odredbe člana 284. tačka c) ZKP BiH oslobodi od optužbe.

IV. RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO

68. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je optužnicom, broj T20 0 KTO 0014404 18 od 09.07.2021. godine, koja je potvrđena dana 19.07.2021. godine, optužilo Zijada Mutapa, Alisu Ramić, Hasana Dupovca, Josipa Barića i Muamera Ožegovića da su, na način opisan u činjeničnom dijelu optužnice, počinili krivična djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. i 3. KZ FBiH, u vezi sa krivičnim djelima Protivzakonito posredovanje iz člana 382. stav 2. KZ FBiH, Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, Sprječavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH i Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa stavom 1. istog Zakona, sve u vezi sa članom 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine.

Organizirani kriminal - član 342. KZ FBiH

(1) Ko učini krivično djelo propisano zakonom u Federaciji kao član grupe za organizirani kriminal, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Ko kao član grupe za organizirani kriminal učini krivično djelo propisano zakonom u Federaciji za koje se može izreći kazna zatvora pet godina ili teža kazna, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(3) Ko organizira ili bilo kako rukovodi grupama za organizirani kriminal koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom u Federaciji, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

(4) Ko postane članom grupe za organizirani kriminal koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom u Federaciji, ako za pojedino krivično

djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje jednu godinu.

(5) Pripadnik grupe za organizirani kriminal iz st. (1) do (4) ovoga člana, koji tu grupu otkrije, može se osloboditi kazne.

Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela - član 346. KZ FBiH

(1) Ko krije učinitelja krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora tri godine ili mu prikriivanjem oruđa, tragova ili na drugi način pomaže da ne bude otkriven, ili ko krije osuđenog ili poduzima što drugo s ciljem izbjegavanja izvršenja izrečene kazne, sigurnosne mjere ili odgojne zavodske mjere, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Ko pruži pomoć iz stava 1. ovog člana učinitelju krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora pet godina ili teža kazna, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ko pruži pomoć iz stava 1. ovog člana učinitelju krivičnog djela za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(4) Kazna izrečena za krivično djelo iz st. od 1. do 3. ovog člana ne može biti teža ni po vrsti ni po visini od kazne na koju je osuđena osoba kojoj je učinitelj pružio pomoć.

(5) Za krivično djelo iz st. od 1. do 3. ovog člana neće se kazniti osoba kojoj je učinitelj bračni drug, osoba koja s njim živi u izvanbračnoj zajednici, krvni srodnik u ravnoj liniji, brat ili sestra, usvojitelj ili usvojenik ili njihov bračni drug ili osoba s kojom žive u izvanbračnoj zajednici, ili koja je branitelj, ljekar ili vjerski ispovjednik učinitelja.

Davanje lažnog iskaza - član 348. KZ FBiH

(1) Svjedok, vještak, prevoditelj ili tumač koji u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji da lažni iskaz, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se stranka koja pri izvođenju dokaza ispitivanjem stranaka u parničnom ili upravnom postupku u Federaciji da lažni iskaz, a na tom je iskazu zasnovana odluka donesena u tom postupku.

(3) Ako je lažan iskaz dat u krivičnom postupku u Federaciji, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako su zbog krivičnog djela iz stava 3. ovog člana nastupile naročito teške posljedice za okrivljenika, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(5) Ako učinitelj dobrovoljno opozove svoj lažni iskaz prije nego što je donesena konačna odluka, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do šest mjeseca, a može se i osloboditi kazne.

Sprječavanje dokazivanja - član 349. KZ FBiH

(1) Ko svjedoka ili vještaka u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji, silom, prijetnjom ili drugim oblikom prinude ili obećanjem dara ili kakve druge koristi navede na lažan iskaz, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko s ciljem da spriječi ili znatno oteža dokazivanje u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji sakrije, ošteti, uništi ili učini neupotrebljivim tuđi predmet ili ispravu koja služi dokazivanju, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(3) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko s ciljem da spriječi ili znatno oteža dokazivanje u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji ukloni, uništi, pomakne ili premjesti kakav granični kamen, zemljomjerski znak ili uopće kakav znak o vlasništvu ili nekom drugom stvarnom pravu ili upotrebi vode, ili ko s istim ciljem takav znak lažno postavi.

Protivzakonito posredovanje - član 382. KZ FBiH

(1) Ko primi nagradu ili bilo kakvu drugu korist da korištenjem svojeg službenog položaja ili utjecajnog položaja u Federaciji posreduje da se učini ili ne učini koja službena radnja, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ko koristeći svoj službeni ili utjecajni položaj u institucijama u Federaciji posreduje da se učini službena radnja koja se ne bi smjela učiniti ili da se ne učini službena radnja koja bi se morala učiniti, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je za počinjenje krivičnog djela iz stava 2. ovoga člana primljena nagrada ili kakva druga korist, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana iz člana 383. stav 1. KZ FBiH

- (1) Službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.**
- (2) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi 10.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.
- (3) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi 50.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje tri godine.
- (4) Pribavljena korist bit će oduzeta.

Produženo krivično djelo iz člana 55. KZ FBiH

- (1) Odredbe ovog zakona o stjecaju krivičnih djela neće se primjeniti kad učinitelj učini produženo krivično djelo.
- (2) Produženo krivično djelo je učinjeno kad je učinitelj s namjerom učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja, s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu.
- (3) Kad se radi o produženom krivičnom djelu istih zakonskih obilježja, sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za to krivično djelo. Ako se radi o istovrsnim krivičnim djelima sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za najteže od tih djela.

I. ARGUMENTACIJA SUDA – OCJENA

DOKAZA

A. STANDARDI DOKAZIVANJA

69. Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu i pretresu pred Apelacionim vijećem, ovo Vijeće se rukovalo osnovnim načelima propisanim u ZKP BiH, EKLJP i uspostavljenom praksom MKSJ, MKSR, ESLJP i Ustavnog suda, a koji će u nastavku biti navedeni.

70. Prije svega, Vijeće je imalo u vidu da je svrha sudskog postupka da se osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniocu krivičnog djela izrekne krivičnopravna sankcija pod uslovima propisanim krivičnim zakonom i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH).

71. U tom smislu, član 3. stav 1. ZKP BiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravosnažnom presudom ne utvrdi njegova krivica. Procesna pretpostavka nevinosti je tzv. privremena pretpostavka (*praesumptio iuris tantum*) koja vrijedi dok se suprotno ne dokaže. Zbog usvajanja ove pretpostavke, optuženi su oslobođeni tereta dokazivanja svoje nevinosti. Slijedom toga, teret dokazivanja suprotnog od onog što predviđa pretpostavka nevinosti je na tužiocu. Pri tome, pretpostavka nevinosti se odnosi ne samo na krivicu optuženog, već i na sve druge bitne elemente koji stoje u međusobnoj vezi u pojmu krivičnog djela (radnja izvršenja, protivpravnost ili kažnjivost).

72. Navedeno potvrđuju i judikati ESLJP¹, prema kojima pretpostavka nevinosti ima, između ostalog, sljedeće posljedice:

- optuženi nije dužan dokazivati svoju nevinost i teret dokazivanja leži na suprotnoj strani, dakle tužiocu; i
- sud mora donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je uvjeren u nevinost optuženog, nego i u situaciji kad o tome postoji razumna sumnja.

¹ Npr. *Saunders protiv Velike Britanije*, 1996., Izvještaj 1996-IV, *Barbera, Messegue i Jabardo protiv Španije*, 1988., Serija A br. 146.

73. Jedna od neposrednih posljedica presumpcije nevinosti je izričita zakonska odredba sadržana u članu 3. stav 2. ZKP BiH koja propisuje da će sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud riješiti na način koji je povoljniji za optuženog.

74. Konkretno, riječ je o načelu *in dubio pro reo*, ili načelu koje je izraz pogodovanja optuženom. Neku činjenicu sud može na temelju ocjene dokaza smatrati utvrđenom kada se uvjerio u njeno postojanje koje mora proizlaziti iz dokaza izvedenih na glavnom pretresu i kad u tom pogledu postupajuće vijeće nema više nikakvih dvojbi. Pri tome sve činjenice koje su *in peius* (na štetu) optuženog moraju se utvrditi sa apsolutnom sigurnošću. Drugim riječima, moraju se dokazati van razumne sumnje. Ukoliko se to ne postigne uzima se kao da one i ne postoje. Sve činjenice koje su *in favorem* (u korist) optužene osobe uzimaju se kao da postoje i onda i kad su utvrđene samo sa vjerovatnošću. Ako se i nakon savjesne ocjene dokaza „...*pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima...*“ sumnje ne daju otkloniti, prema normi iz člana 3. stav 2. ZKP BiH, u sumnji sud rješava na način povoljniji za optuženog.

75. Rezultat primjene pravila *in dubio pro reo* uvijek mora biti izricanje presude u korist optuženog, što u slučaju sumnje oko pravno relevantnih činjenica predviđenih materijalnim krivičnim pravom uključuje ne samo blažu kaznu kada je krivica utvrđena, nego i oslobađajuću presudu u slučajevima u kojima glavni pretres nije mogao razjasniti sumnju oko pitanja je li optuženi počinio krivično djelo iz optužbe.

76. U ovom smislu je i odredba člana 284. tačka c) ZKP BiH prema kojoj će se optuženi osloboditi od optužbe „*ako nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje*“, što znači, ne samo u slučajevima u kojima uopće nisu izvedeni dokazi za optužbu, nego i u slučaju kada su dokazi izvedeni, ali su isti nedovoljni da sud, na osnovu njihove ocjene, izvede zaključke o nedvojbenom postojanju činjenica iznesenih u optužbi.

77. U vezi navedenog Vijeće je prilikom ocjene dokaza imalo u vidu i standard dokazivanja „*van razumne sumnje*“ kojeg je ustanovila sudska praksa kao uslov za izricanje osuđujuće presude. Prema općeprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

78. Vijeće je imalo u vidu i odredbu člana 14. stav 2. ZKP BiH koja propisuje da je Sud dužan razmatrati i cijeliti dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji ga terete.

79. Osim toga, Vijeće je razmatralo i cijelilo sve dokaze izvedene na pretresu, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u skladu sa članom 281. ZKP BiH, ali će u nastavku presude posebno cijeliti one dokaze koji su relevantni za donošenje odluke, te obrazlagati i iznositi zaključke o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku suda.

80. Vijeće također podsjeća na član 15. ZKP BiH, kojim se rukovalo i u kojem je sadržan jedan od temeljnih principa krivičnog zakonodavstva – princip slobodne ocjene dokaza, koji je ograničen jedino principom zakonitosti dokaza², što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi određivala vrijednost pojedinih dokaza. Ocjena dokaza obuhvata logičku i psihološku ocjenu, te iako ne postoje pravna, ni formalna pravila ocjene, ista je vezana za pravila ljudskog mišljenja i iskustva. Uspostavljajući ovaj princip, zakonodavac je dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

81. Vijeće je imalo u vidu i praksu ESLJP³ prema kojoj se sud, iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, ne mora detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku.

82. Isto tako, Vijeće je uzelo u obzir stav žalbenog vijeća MKSJ u predmetu *Kvočka i dr.* da je stvar diskrecione ocjene pretresnog vijeća koje će pravne argumente razmotriti. Što se tiče zaključaka o činjenicama, pretresno vijeće je dužno da izvede samo one zaključke o činjenicama koji su od suštinske važnosti za utvrđivanje krivice po određenoj tački optužnice. Nije nužno osvrutati se na svaki iskaz svjedoka ili svaki dokaz u sudskom spisu.⁴

² Član 10. ZKP BiH (Zakonitost dokaza): „Sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona.“

³ ESLJP, *Van der Hurk protiv Holandije*, 19. april 1994. godine, par. 61.; ESLJP, *Garcia Ruiz v. Spain*, No. 30544/96, 21. januara 1999. godine.

⁴ MKSJ, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka i dr.* (IT-98-30/1-A), paragraf 23-25.

83. Član 6. stav 1. EKLJP nameće obavezu svim sudovima da *“ukazu dovoljno jasno na osnove na kojima oni zasnivaju svoju odluku”*.⁵ Iako priznaje primat domaćih sudskih organa u davanju ocjene šta je relevantno i prihvatljivo, član 6. stav 1. EKLJP nameće domaćim sudovima obavezu da na odgovarajući način izvrše ispitivanje podnesaka, argumenata i dokaza koje su podnijele strane.⁶ U vezi sa tim, sudovi moraju razmotriti i raščistiti sve značajne nepodudarnosti u iskazima strana u postupku, ukazati da li je neki od osporenih dokaza neprihvatljiv, te ako jeste, po kom osnovu.⁷

84. Prilikom ocjene iskaza saslušanih svjedoka Vijeće je nastojalo sagledati njihovo svjedočenje u cjelini, cijeneći pri tome kako sadržinu samog iskaza, tako i držanje i ponašanje svjedoka tokom davanja iskaza. U tom smislu Vijeće je cijenilo praksu MKSR i stav Žalbenog vijeća zauzet u predmetu *Nahimana i dr.* u kojem Žalbeno vijeće podsjeća da: *„pretresno vijeće ima puno diskreciono pravo da odmjeri koju će težinu i vjerodostojnost pripisati iskazu nekog svjedoka. Pri tome, pretresno vijeće mora uzimati u obzir relevantne faktore u zavisnosti od konkretnog slučaja, uključujući i ponašanje svjedoka u sudnici, njegovu ulogu u datim događajima, uvjerljivost i jasnoću njegovog iskaza, pitanja da li ima protivrječnosti ili nedosljednosti u njegovim uzastopnim izjavama ili između njegovog svjedočenja i drugih dokaza, te odgovore tog svjedoka tokom unakrsnog ispitivanja.”*⁸

85. Vijeće je imalo u vidu da pouzdanost iskaza jednog svjedoka zavisi od njegovog poznavanja činjenica, ali na pouzdanost iskaza u velikoj mjeri može uticati protek vremena, nestalnost ljudske percepcije, kao i traumatičnost samog događaja o kome svjedoči. Nedosljednosti u iskazu svjedoka ne znače same po sebi da sudsko vijeće koje postupa razložno to svjedočenje mora odbaciti kao nepouzdanu.⁹ Slično tome, faktori kao što su vremenski razmak između događaja i svjedočenja, mogući uticaj trećih lica, nepodudarnosti, ili stresne okolnosti u vrijeme događaja ne isključuju automatski mogućnost da se vijeće osloni na takav iskaz. Vijeće je uporedilo činjenice o kojima

⁵ ESLJP, *Georgiadis protiv Grčke*, paragraf 606.

⁶ ESLJP, *Van de Hurk protiv Nizozemske*, paragraf 59.

⁷ ESLJP, *Khamidov protiv Rusije*, paragraf 173.

⁸ MKSR, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Nahimana i dr.* (ICTR-99-52-A), paragraf 194.

⁹ MKSJ, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Čelebić*, paragraf 485 i 496 – 498.

određeni svjedok svjedoči sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su njegovi navodi potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu.

86. Apelaciono vijeće je također imalo u vidu i stav Ustavnog suda u pogledu dokazivanja indicijama, pa se u tom smislu u presudi AP 3731/15 od 20.12.2017. godine, u paragrafu 29. navodi:

87. *„Osim toga, Ustavni sud podsjeća da dokazivanje putem posrednih dokaza-indicija nije samo po sebi protivno načelima pravičnog suđenja iz članka 6. stavak 1. Europske konvencije. Međutim, za dokazivanje indicijama vrijedi pravilo da indicije moraju djelovati kao čvrst zatvoren krug koji dopušta samo jedan zaključak u odnosu na relevantnu činjenicu, te da objektivno potpuno isključe mogućnost drugačijeg zaključka u odnosu na istu činjenicu. Dakle, činjenice utvrđene posrednim dokazima moraju biti nesumnjivo utvrđene i međusobno čvrsto i logički povezane, tako da upućuju na jedini mogući zaključak. Predmet broj: AP-3731/15 14 Odluka o dopustivosti i meritumu da je upravo optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Također, provedeni posredni dokazi moraju biti u potpunom skladu i predstavljati ne zbroj dokaza već sustav indicija koji će u svom sklopu i povezanosti isključiti svaku drugu mogućnost od one koju je utvrdio prvostupanjski sud (vidi Ustavni sud, odluke br. AP 661/04 od 22. travnja 2005. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 44/05, AP 5/05 od 14. ožujka 2006. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 49/06 i AP 2650/05 od 12. rujna 2006. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 9/07).“*

88. Dakle, u sudskoj praksi je utvrđeno pravilo dokazivanja posrednim dokazima na način da indicije moraju djelovati kao čvrst zatvoren krug koji dozvoljava samo jedan zaključak u odnosu na relevantnu činjenicu i da objektivno potpuno isključuje mogućnost drugačijeg zaključka u odnosu na istu činjenicu.

89. Prateći ovaj stav uzima se da osnov za osuđujuću presudu može predstavljati samo takav niz činjenica utvrđenih na osnovu posrednih dokaza, koje su nesumnjivo utvrđene i međusobno logički i čvrsto povezane, tako da predstavljaju zatvoreni krug i sa punom

sigurnošću upućuju na jedino mogući zaključak da je upravo optuženi izvršio krivično djelo koje je predmet optužbe, i da se izvedenim dokazima isključuje svaka druga mogućnost.¹⁰

90. Ovakav stav je iznio i Vrhovni sud Hrvatske kada je zaključeno da se i pored nedostatka direktnih dokaza utvrđuje odgovornost optuženog kada je međusobna veza provedenih posrednih dokaza (indicija) takva da se oni pojavljuju kao karike jednog lanca u potpunom skladu i predstavljaju ne zbir dokaza nego sistem indicija, i u svom skupu i povezanosti isključuju svaku drugu verziju mogućnosti od one koju je utvrdio prvostepeni sud.¹¹

B. OPĆA OCJENA DOKAZA

91. Kako je već naprijed navedeno, Apelaciono vijeće je prihvatilo sve dokaze iz prvostepenog postupka, jer smatra da su relevantni i da imaju dokaznu vrijednost, te je cijeneći iste sa novim dokazima po slobodnom sudijskom uvjerenju ocijenilo njihovu relativnu težinu u kontekstu cijelog spisa predmeta. Teret dokazivanja relevantnosti i dokazne vrijednosti je na strani koja predlaže određeni dokaz.

92. Priroda ovakvih krivičnih djela je takva da je često veoma teško ili čak nemoguće da se činjenica utvrdi pomoću direktnog i pozitivnog iskaza očevidaca ili uvjerljivih materijalnih dokaza do kojih može biti teško ili čak nemoguće doći. Zbog toga dokazi o okolnostima mogu postati presudno oruđe za obje stranke. Premda pojedinačni dokazi o okolnostima mogu, sami za sebe, biti nedovoljni da se utvrdi neka činjenica, uzeti zajedno oni mogu imati odlučujuću ulogu.

93. Vijeće je svjesno da je rijetkost da dva svjedoka, koja svjedoče na iste okolnosti, neki događaj vide identično ili ga verbalno opisuju na isti način, ali je Vijeće cijenilo kredibilitet svakog pojedinačnog iskaza sa polaznom pretpostavkom da je svaki svjedok namjeravao reći istinu.

94. Vijeće smatra, da su uprkos tome što su iskreni, neki svjedoci ipak nepouzdana u vezi sa nekim dijelovima svojih iskaza, zbog ograničenja u smislu svoje percepcije i

¹⁰ Komentar krivičnih zakona BiH, Vijeće Evrope i Evropska komisija 2005.

¹¹ Vrhovni sud Hrvatske, KŽ 1744/68

sjećanja ili zbog pristrasnosti koja je uticala na njihove zaključke o značenju onoga što su vidjeli ili čuli. Međutim, Vijeće smatra da su isti ti svjedoci tačno percipirali, zapamtili i reprodukovali neke druge činjenice.

95. U pogledu nekih drugih svjedoka Vijeće opet smatra da dijelovi njihovih iskaza nisu bili iskreni, bilo zbog ličnih interesa, bilo zbog prijateljstva ili odanosti prema optuženom ili zbog toga što su htjeli da utiču na ishod postupka. Međutim, vijeće je također utvrdilo da su ti isti svjedoci iskreno i tačno prenijeli druge činjenice zato što nisu bili svjesni značaja činjenice ili zato što nisu uspijevali da se drže svoje konstrukcije.

96. Sud je razmotrio svaki dokument u ovom predmetu kako bi odlučio o njegovoj pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti i zaključio da je tužilaštvo dokazalo njihovu vjerodostojnost van razumne sumnje. Međutim, potrebno je naglasiti da sud neće postupati jednako sa svakim dokazom u spisu, što je diskreciono pravo suda, već će objasniti samo one zaključke o činjenicama koje su važne za utvrđivanje postojanja krivice optuženih.

97. Kako bi procijenio vjerodostojnost dokumenata, sud je cijenio njihovu podudarnost sa ostalim dokazima. Pored toga, čak i kada je zaključio da je određeni dokument vjerodostojan, sud nije automatski prihvatio da izjave sadržane u njemu predstavljaju tačan opis činjenica, nego ga je cijenio u smislu njegove podudarnosti sa svim drugim dostupnim dokazima.

C. OSUĐUJUĆI DIO IZREKE PRESUDE

1. Tačka 1. osuđujućeg dijela izreke presude

98. Optuženom Hasanu Dupovcu se pod tačkom 1. Optužnice, zajedno sa optuženim Zijadom Mutapom, stavlja na teret da su, optuženi Hasan Dupovac kao član grupe za organizovani kriminal, koju je prethodno formirao optuženi Zijad Mutap, nakon što ga je optuženi Zijad Mutap pozvao telefonom i prenio mu informacije o lokaciji vozila "Reno Clio", te dao uputstvo i broj telefona njemu poznatih lica sa kojima se treba sastati, dogovorio sastanak sa Edvinom Avdićem i svjedokom sa mjerama zaštite M-10 u restoranu "Royal" u blizini Vogošćanske petlje u Vogošći, optuženi Hasan Dupovac, po prethodnom dogovoru sa optuženim Zijadom Mutapom, zatražio da pronađu putničko vozilo "Renault Clio" zelene boje, iako je znao da ono nije predmet izvršenja krivičnog djela, što su oni učinili, te vozilo dovezli na Ilidžu, preko puta restorana "Brajlović", o čemu je Dupovac obavijestio optuženog Zijada Mutapa, a oduzeto vozilo dostavio na vještačenje

MUP-u Kantona Sarajevo, radi daljeg njegovog korištenja kao traga izvršenog krivičnog djela u postupku pred Kantonalnim tužilaštvom Kantona Sarajevo.

99. Pod tačkom 2. a) optužnice optuženom Hasanu Dupovcu se stavlja na teret da je, kao član grupe za organizovani kriminal formirane od strane optuženog Zijada Mutapa, svjesno postupajući bez naredbe nadležnog suda, dana 09.02.2016. godine, naložio policijskim službenicima, zaštićenom svjedoku M-6 i Amelu Serdareviću da dođu do kuće Šerifa Konjevića, na adresi ..., te da obezbijede lice mjesta, na koje je kasnije lično pristupio optuženi Hasan Dupovac, nakon čega je izvršio pregledanje dijela snimka video nadzora sa kamere kuće Šerifa Konjevića koja pokriva Veliku aleju, te naložio ovlaštenom licu firme koja održava video nadzor Tariku Hošiću da navedeni dio snimka izuzme i pohrani na USB stik, što je ovaj i učinio, koji USB stik je optuženi Dupovac preuzeo i pohranio na nepoznatu lokaciju, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića.

100. Tačkom 2. b) optužnice optuženom Hasanu Dupovcu se stavlja na teret da je u istom svojstvu kao u prethodnoj podtački, po uputama organizatora grupe optuženog Zijada Mutapa, postupajući bez naredbe suda, putem telefona, pozvao Vahidina Memića, tadašnjeg uposlenika zaštitarske agencije "Securitas", koja je obezbjeđivala rezidenciju države Kuvajt, koja se nalazi u Velikoj Aleji i zatražio da mu se dostavi snimak video nadzora kamera sa rezidencije na dan 08.02.2016. godine u večernjim satima, kao i da ga prethodno pregleda, nakon čega je Vahidin Memić dobio dozvolu i sačinio snimak zapisa prenoseći ga na DVD, koji je po nalogu Dupovca preuzela policijski službenik MUP KS Sanela Hasanbegović, te isti predala optuženom Dupovcu, koji ga je pohranio na nepoznatoj lokaciji, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića.

101. Apelaciono vijeće je, nakon provedenog dokaznog postupka, našlo da iz gore navedenog činjeničnog opisa optužnice i dokazne građe proizlazi da je optuženi Hasan Dupovac počinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 55. istog Zakona, za koje ga je ovo Vijeće i oglasilo krivim, ne prihvatajući pravnu kvalifikaciju tužilaštva.

102. Naime, krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja čini službena ili odgovorna osoba koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekorači granice svoje

službene ovlasti ili ne obavi svoje službene dužnosti, i tako pribavi sebi ili drugome kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog.

103. U konkretnom slučaju nesporno je utvrđeno da je optuženi Hasan Dupovac u inkriminisano vrijeme bio šef Odsjeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo, dakle da je postupao u svojstvu službene osobe u institucijama Federacije BiH.

104. Objekt zaštite ovog temeljnog krivičnog djela protiv službene dužnosti jeste primarno službena dužnost, koju je optuženi povrijedio kada je, prekoračenjem granica službenog ovlaštenja bez naredbe suda i obavještanja postupajućeg tužioca, lično izuzeo video nadzor sa kuće Šerifa Konjevića i sa kuvajtske rezidencije preko Memić Vahidina i kada je ubijedio svjedoka M-10 da mu po svaku cijenu doveze vozilo Renault Clio zelene boje, te samim tim i njega izložio kršenju zakona i potencijalnoj odgovornosti, a sve kako bi prvi bio upoznat sa dokazima i usmjeravao istragu u željenom pravcu. Istovremeno se, pored službene dužnosti, povređuje ili ugrožava niz drugih društvenih vrijednosti.

105. Dakle, objekt zaštite je službena dužnost, njeno ispravno, cjelishodno, blagovremeno, kvalitetno, efikasno i zakonito vršenje službe.

Tačka 1.a) izreke (inkriminacija vezano za motorno vozilo Renault Clio)

106. Na okolnost nezakonitog pribavljanja motornog vozila Renault Clio, zelene boje, prije svega saslušani su svjedoci M-10 i Edvin Avdić, čiji iskazi su u bitnom saglasni i na osnovu kojih je Apelaciono vijeće moglo pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje, uz druge potkrepljujuće dokaze.

107. Naime, svjedok M-10¹² je detaljno opisao cijeli tok komunikacije sa Zijadom Mutapom i radnje vezano za pribavljanje navedenog vozila i predaju istog optuženom Hasanu Dupovcu, kao i davanje izjave u policijskoj stanici u večernjim satima. Naime, svjedok je izjavio da je telefonski razgovarao sa Zijadom Mutapom, koji mu je rekao da će ga kontaktirati jedan čovjek vezano za automobil Renault Clio i ubrzo ga je i nazvao, Hasan Dupovac, te su dogovorili sastanak na parkingu preko puta restorana „Brajlović“. Svjedok M-10 je došao sa prijateljem Edvinom Avdićem i taj mu se čovjek predstavio da je

¹² Glavni pretres od 20.01.2022. godine.

Hasan Dupovac i da mu treba pronaći zeleni Renault Clio. Rekao je: „*Radite kako god, šta god a u pitanju je 3.000 maraka za vozilo, platiće se a ja sam u kontaktu i s Murizom i sa Mutapom*“, čak sam s Mutapom i pričao vezano za te pare, al' ja znam da od Mutapa se ne može dobiti to nikakve pare, nema od tog ništa, on kaže: „*ne bude li ja ću dat, a i Muriz će platit auto.*“¹³ Potom su on i svjedok Avdić otišli da nađu traženo vozilo, s obzirom da je Avdić poznavao ljude kod kojih se vozilo nalazi, pa su odlučili da se pojave kao kupci, da ga provozaju, dovezu Dupovcu da vidi da li je to auto koje traži, a ako nije vratiće ga vlasnicima. Kada su preuzeli vozilo, M-10 je kontaktirao Dupovca da se nađu i on mu je rekao: „*Samo nemoj pred stanicu policije*“¹⁴, što je svjedoku bilo čudno. Našli su se na parking u preko puta restorana „Brajlović“, Dupovac je pregledao vozilo i bio je siguran da je to vozilo koje traže, pa je zatražio od M-10 i Avdića da vozilo odvezu u policijsku upravu da se to i potvrdi, što su oni odbili, tako da svjedok ne zna ko je odvezao to vozilo do policije. Nakon 2 – 3 sata nazvao ga je Dupovac i rekao da je potvrđeno da se radi o istom vozilu i da mora doći da da izjavu, što je svjedok i učinio. Svjedok M-10 je i dao izjavu u kojoj je navedeno da se vozilo oduzima od njega kao držaoca stvari, iako optuženi Dupovac zna da isti nije ni vlasnik ni korisnik i na kakav način je došao do vozila.

108. Svjedok Edvin Avdić¹⁵ je potvrdio sve navode svjedoka M-10 u bitnim dijelovima, te ovo Vijeće nema dvojbe da su govorili istinu, stoga im je i poklonilo vjeru.

109. Pored toga, svjedok Šabotić Ervin¹⁶, stvarni vlasnik predmetnog vozila, je na glavnom pretresu naveo da je u razgovoru sa M-10 i Edvinom Avdićem istima kazao da se radi o njegovom vozilu koje je danima parkirano u dvorištu kuće u Sokolović Koloniji, te da ga niko nije vozio, pa ni Ploskić, ni kritične večeri, niti šest, sedam dana prije, dakle sve dok nije dobio poziv od „Ede malog“, kojeg je znao iz viđenja, da je neko zainteresovan da kupi vozilo. Njegov sin je dao ključeve od vozila da se isto isproba, a nije sporno da su po isto došli M-10 i Edvin Avdić. Svjedoci M-10 i Edvin Avdić, nakon što su Šabotiću saopštili da im je policija oduzela automobil, također su mu rekli da treba otići u saobraćajnu policiju da da izjavu kako je „mali od taksiste iz Hrasnice“ napravio udes, što je svjedok Šabotić kategorično odbio i rekao im: „*Ja ne idem nigdje, neću ni u policiju, neću ništa da*

¹³ Transkript, 20.1.2022. godina, str. 17.

¹⁴ Transkript, 20.1.2022. godina, str. 19.

¹⁵ Glavni pretres od 20.01.2022. godine.

¹⁶ Glavni pretres od 17.02.2022. godine.

*potpisujem, jer to nije tačno*¹⁷. Nakon nekog vremena svjedok Šabotić je pozvan da da izjavu, ne zna tačno da li u policiju ili Kantonalni sud, te je bio podvrgnut i poligrafskoj provjeri, kada je ponovio sve o čemu i svjedoči na glavnom pretresu, te ni u tom pogledu nije bilo problema, kako je kazao, jer je govorio istinu. S tim u vezi, razgovarao je i sa jednom bliskom osobom, koja ga je posavjetovala: „*Nemoj potpisivat ništa što nije istina, reko, nisam ni imo namjeru da potpisujem ništa niti ću potpisat*“¹⁸.

110. Na tu okolnost, Vijeće je cijenilo i iskaz svjedoka M-9¹⁹, osobu koju pominje svjedok Šabotić, a koji je na glavnom pretresu izjavio da ga je onaj dan kada je oduzet automobil kontaktirao Edvin u nekim poslijepodnevnim satima i rekao mu da ima kupca za automobil, na šta je on rekao u redu, da bi ga u večernjim satima opet pozvao i obavijestio da je automobil oduzet od strane MUP-a Kantona Sarajevo. Svjedok ga je potom pitao gdje se nalaze, a on mu je rekao da se nalaze u policijskoj stanici na Marijin Dvoru. Odmah je krenuo tamo, to je bilo u večernjim satima, možda i kasnim večernjim satima, u 10, 11, 12 sati, gdje sreće Edvina u hodniku koji ga uvodi u kancelariju koja je bila u prizemlju zgrade, gdje zatiče Hasana Dupovca, još jednog policijskog službenika i svjedoka M-10. Tada mu se Hasan Dupovac predstavio, a svjedok je ušao galameći, te nakon što se smirio Dupovac mu saopštava da je automobil učestvovao u nekoj nesreći, te da ovaj gospodin čiji je automobil bio, treba da dođe da da neku izjavu. M-9 je bio izričit da neće doći da da bilo kakvu izjavu i da automobil nije učestvovao ni u kakvoj nesreći, na šta mu je Hasan Dupovac rekao: „*Je l' ispada da oni ovdje nešto lažu, izmišljaju?*“²⁰, na što je M-9 rekao: „Da“. Potom mu je Dupovac rekao da napusti prostoriju, što je i uradio, te se odvezao sa Edvinom i moguće je, svjedok nije siguran, svjedokom M-10. Svjedok je izjavio da je nakon toga bio mnogo ljut i da je otišao do gospodina u Sokolović Koloniju, čiji je i bio automobil, te mu je objasnio da ne smije da daje bilo kakvu izjavu i da ništa ne potpisuje u vezi tog automobila, te ako bude trebalo da će angažovati više advokata, ali da ne smije ništa da potpisuje, jer misli da se dešava nešto što nije, kako svjedok kaže, “regularno”.

111. Njegov iskaz je potkrijepljen i iskazom svjedoka M-10 koji je izjavio da je prilikom davanja izjave Hasanu Dupovcu u policijskoj stanici, a povodom vozila Renault Clio, u

¹⁷ Transkript, 17.02.2022. godine, str. 11.

¹⁸ Transkript, 17.02.2022. godine, str. 12.

¹⁹ Glavni pretres od 17.02.2022. godine.

²⁰ Transkript, 17.02.2022. godine, str. 21.

jednom trenutku začuo galamu u hodniku, počele su psovke, prijetnje „*ne smije se auto oduzeti*“²¹. Prepoznao im je glas, ali nije želio da im na glavnom pretresu spominje imena.

112. Iskazima svjedoka Ervina Šabotića i M-9, Apelaciono vijeće je u cijelosti poklonilo vjeru, s obzirom da se njihovi iskazi međusobno podudaraju, te su činjenice iz njihovih iskaza u saglasnosti i sa drugim izvedenim dokazima.

113. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće je zaključilo da optuženi Dupovac, iako svjestan da vozilo „Renault Clio“ zelene boje nije vozilo koje je bilo korišteno kritične večeri, pa time ni vozilo kojim bi saobraćajna nezgoda mogla biti učinjena, istrajava na tome da se vozilo oduzme, čak je i sam spreman da plati navodnu kupoprodajnu cijenu, vrši pritisak na svjedoke da izjave nešto što nikako ne odgovara stvarnom stanju, a zatim traži i sudsku naredbu kojom pokriva svoj nezakoniti rad, te se time nastavlja i istraga o saobraćajnoj nezgodi, vještačenje oduzetog vozila, što sve istragu usmjerava u pogrešnom pravcu sa posljedicom gubitka vremena koje je itekako važno za otkrivanje stvarnog događaja i počinilaca.

114. Vijeće je cijenilo i materijalne dokaze optužbe, i to sadržaj Službene zabilješke Odsjeka za saobraćaje MUP KS, broj 02/1-4-1-04-31-41/16 od 13.02.2016. godine²², iz koje proizlazi da je optuženi Hasan Dupovac dana 13.02.2016. godine, obavijestio dežurnog sudiju za prethodni postupak Opštinskog suda u Sarajevu, sudiju Katicu Galibu, o pronalasku pmv marke “Renault Clio” zelene boje, te njegovom privremenom oduzimanju i deponovanju po saglasnosti dežurnog tužioca KTKS Lejle Kurtanović od 12.02.2016. godine. Iz iste službene zabilješke također proizlazi da je navedena dežurna sudija za prethodni postupak obavještена i o činjenici da je dežurni tužilac KTKS Feđa Fejzagić naložio da se u prisustvu policijskih službenika Odsjeka za krvne delikte i Odsjeka za saobraćajne istrage, izvrši uviđaj, te privremeno oduzeto vozilo kriminalistički obradi, s obzirom na *“postojanje osnova sumnje da je navedeno vozilo dana 08.02.2016. godine, u ulici Velika aleja, opština Ilidža, učestvovalo u događaju u kojem je jedno lice zadobilo povrede opasne po život, dok je jedno lice zadobilo lakše tjelesne povrede”*.

115. Međutim, to ne znači da je optuženi Hasan Dupovac postupao zakonito u momentu pribavljanja navedenog vozila. Činjenica da je nezakonitu radnju naknadno učinio

²¹ Transkript, 20.1.2022. godine, str. 30.

²² Uložena kao dokaz Tužilaštva BiH, broj: **DT-77** i dokaz odbrane optuženog Dupovca, broj: **DO3-6**

zakonitom, pokrivajući je naredbom nadležne sudije, ne ekskulpira ga za sam čin dolaska u posjed predmetnog putničkog motornog vozila. Ovo posebno kada se uzme u obzir prevaran način oduzimanja vozila na koji je optuženi naveo svjedoke, te uzimanje izjave od svjedoka M-10, kao da je vozilo kod njega izvorno pronađeno i u tom pravcu i traženje naredbe od sudije za prethodni postupak, faktički navođenjem neistinitih činjenica, kako se to vidi iz službene zabilješke, broj: 02/1-4-1-04-31-41/16 od 13.02.2016. godine, a koju je sačinio optuženi Dupovac. Iz iskaza svjedoka M-10, a u prilog navedenom, proizilazi da je Hasan Dupovac rekao da kada dovezu taj automobil, dakle za tu uslugu, sve što budu radili on i Avdić, sve prekršaje, osim ubistva u saobraćaju, on će da riješi, što nedvojbeno ukazuje na njegov umišljaj.

116. Ovo tim prije jer potražnja za pomenutim vozilom i Mirzom Ploskićem počinje, ne zbog sumnje da ja on izvršilac saobraćajne nezgode, nego na osnovu naknadne priče optužene Mutap Ramić Alise o takvom vozilu iz kojeg izlaze navodni napadači, što je optuženom Dupovcu odmah trebalo da bude upozorenje da se saobraćajna nezgoda nije dogodila i da predmet ne treba da radi odsjek kojim on rukovodi. Iako se ubrzo pomalo, ali ne u mjeri u kojoj je bilo neophodno, uključuje i odsjek za krvne delikte, optuženi Dupovac i dalje ostaje uključen u rad na navodnoj saobraćajnoj nezgodi, sada u predmetu sa drugim osumnjičenim, iako je kao iskusan policajac na radu u predmetima saobraćajnih nezgoda, u konkretnom trebao pokazati znanje i iskustvo koje su pokazali policajci koji su prvi došli na lice mjesta, gdje nisu uočili tragove karakteristične za saobraćajnu nezgode, a zatim pažnju usmjeriti na nalaze ljekara, prije svega neurohirurga koji je operisao povrijeđenog Dženana Memića, što bi istragu pravovremeno usmjerilo u pravilnom smijeru.

117. U prilog ovakvom zaključku doprinosi i iskaz svjedokinje M-7²³, policijski službenik, koja je izjavila da nakon što nije potvrđena optužnica za ubistvo, zatraženo je od iste da sačini drugi izvještaj koji će ukazivati da je u slučaju Dženana Memića bila saobraćajna nezgoda, što je svjedokinja odbila i tom prilikom pred kolegama rekla da to ne zna napisati i da to djelo neće nikada proći. Tog je stava iz razloga što smatra da se događaj nije tako desio, a svoje mišljenje bazira na činjenici da je prisustvovala obdukciji tijela Dženana Memića, te zna o kakvim se povredama radi, imala uvid u druge prikupljene dokaze, te na osnovu praktičnog iskustva.

²³ Glavni pretres od 17.02.2022. godine.

118. Naime, optužena Mutap Ramić Alisa je, već narednog dana od kritičnog događaja, prije svega pred porodicom, odnosno ocem, Mutap Zijadom, a koji to prenosi optuženom Dupovcu, ukazivala i na njenog bivšeg momka Mirzu Ploskića koji bi eventualno imao motiv za napad na oštećenog Dženana Memića, što je nakon izvršenih provjera od strane istražnih organa sa sigurnošću isključeno. S tim u vezi, postupajući tužilac Meris Ćato je u svom iskazu pojasnio da je nakon izvršenog forenzičkog vještačenja utvrđeno da vozilo Renault Clio, koje se u početnom stadiju istrage vezalo za Mirzu Ploskića, nema veze sa licem mjesta, te da je deponovano i nikada nije korišteno u krivičnom postupku.

Tačka 1.b) izreke (inkriminacija vezano za izuzimanje video nadzora sa kuće Šerifa Konjevića)

119. Utvrđenja vezano za nezakonito izuzimanje video nadzora sa kuće Šerifa Konjevića, ovo Vijeće crpi iz dokaza tužilaštva, odnosno iskaza svjedoka Tarika Hošića, Amela Serdarevića, Vahidina Memića i M-6, koji su saglasno potvrdili prisustvo optuženog dana 09.02.2016. godine u kući Šerifa Konjevića i da je od Tarika Hošića preuzeo USB stik sa snimkom video nadzora za period koji je od značaja za pronalazak počinioca krivičnog djela, kada su oštećenom Dženanu Memiću nanesene teške tjelesne povrede opasne po život.

120. Svjedok Tarik Hošić²⁴ koji je radio na ugradnji i održavanju sistema video nadzora kod Šerifa Konjevića, te na poziv istog, došao je u njegovu kuću gdje je zatekao tri službenika policije, od kojih je jedan bio sa činovima. Svjedok ih je upitao da li imaju sudski nalog za izuzimanje snimka, na što mu je službenik sa činovima odgovorio da tužilac radi na tome i da se ne sekira. Svjedok je potom pristupio sistemu video nadzora i počeo tražiti relevantno vrijeme, gdje se pojavljuju dva vozila, jedno vozilo je bilo golf dvojka, po sjećanju svjedoka crvene boje, a drugo vozilo je bio kombi T5. Prema riječima svjedoka, nije se mogla utvrditi boja, iz razloga što je u pitanju monohromatska boja, pa je moglo biti tamno zeleno, tamno plavo i crno. Svjedok je zaključio, iako je policajac sugerisao da otprilike postoje određena oštećenja na vozilu marke kombi u kontekstu fara, kada vozilo dolazi u susret, prelamanje svjetlosti farova nije isto kada je far razbijen, odnosno odsjaj koji daje far nije isti kada je staklo razbijeno i kada je staklo cijelo. Kada je policajac koji je

²⁴ Glavni pretres od 27.01.2022. godine.

stajao iza njega svo vrijeme zatražio da se skine snimak, tražen je neki CD, DVD, na što je svjedok upozorio da se ne može koristiti DVD, jer uređaj nema mogućnost čitanja i zapisivanja DVD-a, nego da im treba USB stick. Pošto se tu našao i njegov prijatelj Vahidin Memić, rekao je da će on otići do kuće i otišao je do kuće, te je donio taj stik. Nakon što je svjedok Hošić dobio taj stik, izuzeo je traženi dio snimka, ali nije bio sasvim siguran u pogledu toga kome je predao snimak, da li ga je direktno dao policajcu koji je stajao iza njega dok je tražio snimak ili ga je dao Vahidinu, pa je on potom dao policajcu. Svjedok Vahidin Memić²⁵ je u cijelosti potvrdio navode svjedoka Hošića.

121. Na iste okolnosti svjedočio je i Amel Serdarević²⁶, policijski službenik MUP KS, koji je po odobrenju optuženog Hasana Dupovca došao u kuću Šerifa Konjevića da provjeri da li je u funkciji video nadzor, zajedno sa svjedokom M-6, nakon čega je došao i Hasan Dupovac, uniformisan, i Tarik Hošić. Kazao je da je Tarik zajedno sa Hasanom Dupovcem ušao u kuću da pronađu video snimak za period kada se kritični događaj desio. Kasnije je Vahidin donio stik Hošiću da presnimi video snimak. Svjedok nije znao da li je Dupovac za tu radnju donio naredbu suda, a s obzirom da je Dupovac ostao duže od svjedoka, nije znao da li je Dupovac odnio stik sa sobom.

122. U prilog navedenom je i iskaz svjedoka M-6²⁷, kao policijskog službenika MUP KS, koji je pred sudom izjavio da je također bio pred kućom Šerifa Konjevića povodom izuzimanja snimka video nadzora, te da su tu bili njegov kolega Serdarević i Hasan Dupovac. Potom su Dupovac, Šerif Konjević i Šerifov prijatelj ušli u kuću kako bi pronašli traženi snimak. Čuo je da je Dupovac rekao da mu je jedan dio snimka zanimljiv i da mu ga isječe i presnimi. Kada je svjedok pitao šefa Dupovca vidi li se nešto na snimku, on mu je odgovorio da nema ništa interesantno. Svjedok je sa sigurnošću izjavio da je snimak video nadzora odnio sa sobom lično šef Dupovac. Također je potvrdio da Šerifu Konjeviću nije predata naredba suda za izuzimanje video nadzora.

123. Navode naprijed navedenih svjedoka, da je pored drugih lica bio prisutan i Hasan Dupovac u uniformi sa činovima, da je upravo on odnio snimak video nadzora koji je presnimio Tarik Hošić, potvrdio je i svjedok Šerif Konjević²⁸. Svjedok je bio kategoričan da

²⁵ Glavni pretres od 27.01.2022. godine.

²⁶ Glavni pretres od 27.01.2022. godine.

²⁷ Glavni pretres od 20.01.2022. godine.

²⁸ Glavni pretres od 30.06.2022. godine.

je snimak predat Dupovcu, koji se potom zahvalio i otišao, te da mu niko, kao vlasniku kuće sa koje se izuzima snimak, nije predao naredbu suda za izuzimanje snimka.

124. Apelaciono vijeće ne nalazi spornim da je optuženi Hasan Dupovac naknadno dobio potrebne naredbe suda, ali su iste pribavljene tek kada je optuženi poduzeo navedene radnje na nezakonit način, što je neprihvatljivo i kada se ima u vidu njegovo dugogodišnje radno iskustvo kao policijskog službenika i šefa odsjeka.

125. Iako se u kasnijem toku istrage pokazalo da navedeni snimci kao dokazno sredstvo nisu pomogli u dobijanju relevantnih rezultata istrage u smislu otkrivanja počinioca ili tragova koji bi do istih doveli, isti su u početnoj fazi istrage bili od odlučnog značaja da se, ako ništa drugo, isključe neki od mogućih scenarija događaja, pa i onaj o učešću vozila „Renault Clio“, na kojem je optuženi Dupovac, iz njemu poznatog razloga, očigledno neosnovano istrajavao.

Tačka 1.c) izreke (inkriminacija vezano za izuzimanje video nadzora sa rezidencije države Kuvajt)

126. Isto postupanje optuženog i u slučaju izuzimanja snimka video nadzora sa kuvajtske rezidencije, ne može se pravdati činjenicom da je ovaj video snimak korišten u krivičnom postupku pred Kantonalnim sudom u Sarajevu.

127. Apelaciono vijeće je prije svega na osnovu iskaza svjedoka Vahidina Memića, kao i drugih svjedoka, kao što su Sanela Hasanbegović, Admir Šalaka i materijalnim dokazima, sa sigurnošću izvelo zaključak da je optuženi i u slučaju izuzimanja snimka sa video nadzora sa rezidencije države Kuvajt htio prije svih saznati sadržinu snimka.

128. Naime, nezakonito postupanje optuženog se najjasnije vidi iz iskaza svjedoka Vahidina Memića²⁹, koji je izjavio da je preko agencije u kojoj radi uspio da dobije video snimak sa rezidencije, na CD-u i da je taj snimak bio u njegovoj firmi. Izjavio je da ga je nakon 2 – 3 dana od susreta ispred kuće Šerifa Konjevića, telefonski kontaktirao Hasan Dupovac, predstavio se i rekao da je šef odsjeka za saobraćajne istrage, te da im stoji na raspolaganju ako bilo šta bude trebalo. Poslije toga, u subotu, ponovo ga je pozvao i pitao da li je gledao snimak sa rezidencije, na što je svjedok odgovorio da nije, pa ga je zamolio

²⁹ Glavni pretres od 27.01.2022. godine.

da pogleda snimak. Svjedok je odgovorio da će otići do firme po CD i doći do njega u stanicu, na što mu je Dupovac odgovorio: „*Ne dolazi ovamo nipošto*“³⁰ i da treba pogledati snimak da li se na njemu pojavljuje vozilo Renault Clio. Svjedok Memić je izjavio da je odmah otišao u firmu da pregleda snimak, ali se na snimku nije pojavljivalo to vozilo. Pojasnio je dalje da ga je nakon desetak dana nazvala inspektorica Sanela Hasanbegović i pitala da li može doći po snimak video nadzora, te da neće donijeti nikakvu naredbu dok ne vide da li se na snimku nalazi nešto od njihovog interesa. Nakon toga došla je Sanela Hasanbegović sa još nekim licima i preuzela CD sa snimkom.

129. Svjedok Sanela Hasanbegović³¹ je pojasnila da joj je neko od nadređenih lica iz Odsjeka za krve delikte MUP KS, javio informaciju da je potrebno da od Vahidina Memića preuzme snimak video nadzora kuvajtske rezidencije od 08.02.2016. godine, napominjući da je navedeni snimak odnijela u Odsjek za krvne delikte MUP KS, gdje je kasnije bio predmet analize u istražnom postupku. Na upit tužioca, svjedok je potvrdila da u tom trenutku nije Vahidinu Memiću predala bilo kakve dokumente, ali da zna da su kasnije uslijedile naredbe nadležnog suda za privremeno izuzimanje snimaka video nadzora. Svjedokinja se navodno ne sjeća ni ko joj je naredio da uzme snimak od Memić Vahidina, niti kome je isti predala, ali jedino zna da je neko iz Odjela za krvne delikte, što za ovo Vijeće nije uvjerljivo ako se zna da je Memić izuzeo snimak po nalogu optuženog Dupovca i da o tome nikog nije upoznao osim optuženog Dupovca, pa se nameće logičan zaključak da je upravo Dupovac uputio svjedokinju da uzme snimak i da mu je ona isti i predala, a nije sporno da su oboje u veoma dobrim odnosima i da je baš ona sačinila drugi izvještaj o navodnoj saobraćajnoj nezgodi, uz neprimjerenu asistenciju optuženog Dupovca.

130. Naime, iako je svjedokinja Sanela Hasanbegović saradnju sa optuženim Hasanom opisala kao dragocjenu pomoć u vezi pisanja drugog Izvještaja o počinjenju krivičnog djela, s obzirom da se radilo o kvalifikaciji krivičnog djela iz oblasti saobraćaja, što nije bilo u nadležnosti odsjeka u kojem je bila raspoređena, ovo Vijeće nasuprot tome nalazi da je optuženi prekoračio svoja ovlaštenja i miješao se u nadležnost drugog odjela, kako bi bio blagovremeno informisan o svim novim dešavanjima i napretku istrage. Stoga ni navodi svjedoka Admira Šalake³² da je optuženi postupao kao i druga ovlaštena službena lica

³⁰ Transkript, 27.01.2022. godine, str. 29.

³¹ Glavni pretres od 15.09.2022. godine.

³² Glavni pretres od 14.07.2022. godine.

MUP KS u sličnim situacijama, nisu ubijedili ovo Vijeće da optuženi nije sa umišljajem poduzimao navedene radnje sa ciljem da se upravo on prvi upozna sa dokazima i rezultatima istih, na koji način je mogao kontrolisati i usmjeravati istragu.

131. Krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja je opće i osnovno krivično djelo protiv službene i druge odgovorne dužnosti. Učinitelji ovih krivičnih djela su službene ili odgovorne osobe koje kršenjem službene dužnosti, ali ne u interesu i za potrebe službe koju vrše, već u drugom cilju ili interesu (najčešće u namjeri da se na ovaj ili onaj način sebi ili nekom drugom pribavi kakva korist, odnosno, da se drugom nanese kakva šteta ili da se teže povrijede prava drugih). Može se učiniti iskorištavanjem službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračenjem granica službene ovlasti ili nevršenjem službene dužnosti, dakle radnja učinjenja djela je propisana alternativno. Djelo se smatra dovršenim nastupanjem posljedice. Za postojanje djela traži se direktni umišljaj (*dolus directus*), a učiniteljeva namjera mora obuhvatiti kako svijest o tome da se iskorištava položaj ili ovlaštenje, prekoračuju granice ovlaštenja ili ne obavlja dužnost, tako i svijest da se prouzrokuje znatna šteta, teže povređuju prava drugoga ili da se pribavlja imovinska korist.

132. Krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja ima, pored osnovnog, dva kvalificirana oblika djela. Teži oblici djela propisani su samo za koristoljubivu zloupotrebu. Predmetno djelo čini kvalificiranim visina, odnosno vrijednost pribavljene imovinske koristi.

133. Kako je već navedeno, posljedica krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlaštenja sastoji se u prouzrokovanju opasnosti za službu, te se javlja u tri oblika, i to: 1) u pribavljanju sebi ili drugom kakve koristi, 2) u nanošenju kakve štete drugome ili 3) u teškoj povredi prava drugog. U konkretnom slučaju, vijeće iz dokaza ne nalazi da je optuženi bio vođen koristoljubivim motivima, nego da su njegove radnje nanijele štetu drugome.

134. Dakle, ovakvim kontinuiranim neovlaštenim postupanjem optuženog, odnosno postupanjem suprotno zakonskim normama, optuženi je nanio štetu drugom, odnosno oštećenim u ovom postupku. S obzirom da ovakva povreda predstavlja faktičko pitanje koje sud procjenjuje u svakom konkretnom slučaju, to je Apelaciono vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju nastala šteta za oštećene kojim službena lica u provođenju zakona moraju obezbijediti efikasnu i učinkovitu istragu, kao i pravičnost krivičnog postupka u cjelini, jer su radnje optuženog direktno utjecale da istraga nerealno dugo traje i da još uvijek nije poznat izvršilac napada na Dženana Memića kada je zadobio teške tjelesne povrede, što je za posljedicu imalo njegovu smrt.

135. Na osnovu svega izloženog, Vijeće je utvrdilo da je optuženi Hasan Dupovac opisane inkriminirajuće radnje preduzima sa direktnim umišljajem, svjestan da je takvo činjenje suprotno odredbama pozitivnih propisa, prije svega zakona o krivičnom postupku koji uređuje postupanje ovlaštenih službenih lica u krivičnom postupku, pa je i pored toga iste preduzima htijući i prihvatajući nastale posljedice koje se ogledaju u nezakonito i neobjektivno vođenoj početnoj istrazi, a čime je nastala i šteta za oštećena lica, kojima država mora garantovati zakonit i objektivan krivični postupak, u konkretnom istragu koja je trebala rasvijetliti okolnosti i učinioce krivičnog djela na štetu njihovog bliskog srodnika, kako je to već istaknuto.

136. Naime, povreda prava građana i drugih individualnih vrijednosti koje mogu biti ugrožene zloupotrebom službe, predstavljaju daljnje posljedice povrede ove primarne vrijednosti. I postupajući tužilac svjedok u ovom predmetu Meris Čato³³ je izjavio da, iako je vršio nadzor nad predmetnom istragom, što i jeste isključiva nadležnost tužioca po zakonu, određene istražne radnje su poduzimane bez njegovog znanja. Posebno je naglasio da su policijski organi pogrešno radili kada je u pitanju izuzimanje snimaka video nadzora.

137. Kako bi se osigurala kvalitetna, učinkovita i zakonita istraga, neophodno je, na zakonit i ispravan način, prikupiti dokaze koji su, i po vrsti i obimu, dovoljni za uspješno okončanje istrage podizanjem optužnice protiv počinioca krivičnog djela, što je bilo dijelom onemogućeno i zbog kašnjevog postupanja optuženog Hasana Dupovca.

138. Dakle, nasuprot tvrdnjama odbrane, Apelaciono vijeće je utvrdilo da optuženi Hasan Dupovac nije postupao u skladu sa pravilima struke, u skladu sa zakonom i uobičajenom praksom, odnosno postupao je mimo redovnih procedura i sa ciljevima koji nisu u skladu sa ciljevima istrage. Osudom navedenih radnji optuženog, štiti se službena dužnost kao pravno dobro.

139. Interes je svake države da suzbije ovakva nedopuštena ponašanja pojedinaca i grupa i da ih prinudi da svoja ovlaštenja i nadležnosti u postupanju vrše u granicama zakonom propisanim ili predviđenim u drugim podzakonskim opštim aktima. Stoga, svako

³³ Glavni pretres od 07.04.2022. godine.

prekoračenje i zloupotrebu ovih ovlaštenja država proglašava zabranjenim, protivpravnim i kažnjivim.

140. Već je rečeno da Apelaciono vijeće nije prihvatilo pravnu kvalifikaciju krivičnih djela kako je to navedeno u optužnici, nego je opisane radnje izvršenja optuženog Hasana Dupovca, koju u konačnom kod donošenja presude određuje sud, s obzirom na to da kod presuđenja nije vezan pravnom kvalifikacijom iz potvrđene, odnosno tokom glavnog pretresa izmijenjene optužnice, shodno odredbama člana 280. ZKP BiH, kvalifikovalo kao produženo krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja. Pri tome nije doveden u pitanje identitet između optužbe i presude, s obzirom da radnje opisane u činjeničnom supstratu optužnice i formalno pravno predstavljaju radnje izvršenja krivičnog djela za koje je optuženi Dupovac i oglašen krivim, a ne krivičnog djela nezakonitog posredovanja, pri čemu sud nije ni vršio bilo kakve intervencije u činjeničnom opisu iz optužnice, osim izostavljanja onih činjenica koje su se odnosile na krivična djela za koje je optuženi oslobođen od optužbe.

141. Na osnovu ovakvog utvrđenog činjeničnog stanja, Vijeće je našlo da je optuženi Hasan Dupovac počinio krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 55. istog Zakona, za koje ga je i oglasilo krivim, pri tome nalazeći da se radi o produženom krivičnom djelu, jer je prilikom izvršenja istog, optuženi Dupovac postupao s namjerom učinjenja više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja, s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju, čine jedinstvenu cjelinu.

1. Tačka 2. osuđujućeg dijela izreke presude

142. Optuženoj Alisi Ramić optužnicom se stavlja na teret da su joj, kao očevicu događaja, bile "poznate okolnosti u vezi sa nanošenjem povreda Dženanu Memiću", da je svjesno prikrla te činjenice, "stvarajući privid da se ne sjeća konkretnog događaja i da ima gubitak svijesti", i pored toga što je nakon događaja bila "svjesna, orijentisana i komunikativna", a što proizlazi i iz specijalističkog nalaza i mišljenja KCU Sarajevo od 09.02.2016. godine.

143. Nakon izvršene ocjene dokaza, Apelaciono vijeće je utvrdilo da je optužena Alisa Ramić počinila krivično djelo Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH. Naime, utvrđeno je da je optužena kao svjedok u krivičnom postupku dala lažan iskaz. Davanje lažnog iskaza je formalno krivično djelo koje je dovršeno u trenutku

kada je iskaz dat. Pri tome je bitno istaći da nije odlučno u kojoj fazi postupka je lažan iskaz dat, da li u postupku sprovođenja istrage, nakon podnošenja optužnice, u postupku po redovnom ili vanrednom pravnom lijeku i slično.

144. Svjedočenje predstavlja opću građansku dužnost, koja obuhvata obavezu odazivanja pozivu procesnog organa, obavezu svjedočenja, zatim obavezu davanja iskaza i obavezu davanja istinitog iskaza.

145. *Pojam lažnog iskaza* u smislu ovog krivičnog djela obuhvata dvije komponente. Prije svega iskaz treba da je objektivno lažan, da se ono što je u njemu sadržano ne poklapa sa stvarnošću, sa realnim stanjem stvari. Pored toga pojam lažnog iskaza sadržajno obuhvata i subjektivnu komponentu koja se ispoljava u *dolusu*, namjeri počinitelja, odnosno njegovoj svijesti da je iskaz objektivno neistinit; počinitelj iskazuje protivno od onoga što mu je poznato. Neće se raditi o ovom krivičnom djelu ukoliko počinitelj iskazuje sumnje, tvrdnje koje objektivno nisu tačne, ali za koje misli da su tačne. Iskaz se može sastojati u potvrđivanju postojanja nečega što ne postoji ili u negiranju nečega što postoji ili u prikazivanju nečega postojećeg onakvim kako to objektivno nije (Lazarević, str. 696).³⁴

146. Dok se u ranijoj literaturi navodi kako se davanje lažnog iskaza može počinuti samo činjenjem, te se šutnja, odnosno nečinjenje ne može smatrati davanjem lažnog iskaza, danas su zastupljeni drugi stavovi. Naime, lažni iskaz kao nečinjenje se može sastojati od prešućivanja bitnih činjenica o onom što ulazi u iskaz, pri čemu je počinitelj svjestan da prešućuje nešto što očito pripada predmetu ispitivanja, onom o čemu je pozvan dati iskaz. Ali ako svjedok prešuti neke činjenice, jer drži da nisu bitne, ne postoji *dolus*. Lažan se iskaz mora odnositi samo na činjenice, ne i na izvođenje zaključaka o činjenicama. Iskaz može značiti negiranje nečega istinitoga ili potvrđivanje nečega lažnog.³⁵

147. Ovo Vijeće je primarno izvršilo uvid u dvije izjave koje je optužena dala u svojstvu svjedoka, u zakonitoj formi kada je i upozorena na obaveze iz člana 100. ZKP FBiH, i to Hasanu Dupovcu, kao ovlaštenoj službenoj osobi, dana 10.02.2016. godine (zapisnik o

³⁴ Komentari krivičnih/kaznenih zakona u Bosni i Hercegovini, zajednički projekat Vijeća Evrope i Evropske komisije, Sarajevo, 2005. godina, str. 759.

³⁵ Dr.sc. Lucija Sokanović: Davanje lažnog iskaza vs. pravo na zaborav: imaju li svjedoci pravo na zaborav, Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, god. 58, 1/2021, str. 217.

saslušanju svjedoka, broj 02/1-4-1-04-31- 41/16) i tada postupajućem tužiocu Merisu Ćati, dana 21.06.2016. godine (zapisnik o saslušanju svjedoka, broj T09 0 KT 0098711 16).

148. Uvidom u gore navedeni zapisnik o saslušanju svjedoka koji je optužena, tada u svojstvu oštećene kao svjedoka, dala Dupovac Hasanu, optužena je detaljno opisala događaj iz kritične večeri, kretanja sa oštećenim Memić Dženanom, kao i dešavanja pred sam predmetni događaj, koji je opisala na slijedeći način: *“Dženan je automobil tom prilikom parkirao na parking prostor kod objekta Casa Grande, nakon čega smo izašli i išli pješice prema Velikoj Aleji. Kretali smo se tako što je Dženan išao sa moje lijeve strane, i dolaskom kod stajališta za fijaker, gdje nije bilo nikoga, stupili smo u Veliku Aleju.”*, te nadalje: *„U jednom momentu kada smo u aleju ušli nekih, po mojoj slobodnoj procjeni pedesetak metara, i dok smo se kretali, kako sam već ranije navela, tik uz desnu ivicu šetališta, hodali smo polako šetajući, iznenada sam instinktivno pogledala prema Dženanu kada sam mu željela nešto reći, i u tom momentu sam izgubila svijest i sljedeće čega se mogu sjetiti da sam svijesti došla malo u kolima hitne pomoći, a više sam svijesti došla u KUM-u KCU Sarajevo.”* Također je dodala da je ona oprezan pješak i da u tom momentu nije začula kretanje automobila ili nekog drugog vozila. Ovaj iskaz optužena je dala 10.02.2016. godine u 10 sati, dakle nakon oko 36 sati od predmetnog događaja, a ispitivanje je trajalo 1 sat, kako je navedeno u Zapisniku.

149. Naredni iskaz od optužene, koja je i tada bila u istom svojstvu oštećene kao svjedoka, uzeo je postupajući tužilac Meris Ćato, i to nakon više od četiri mjeseca, tačnije 21.06.2016. godine i optužena je u desetominutnom izlaganju ponovila raniji iskaz u skraćenoj formi, tada precizirajući da je, nakon što su prošli „Casa Grande“, Dženan u jednom trenutku trznuo glavom prema njoj kao da je zapazio nešto iza njih i nakon toga se ona više ničega ne sjeća. Iz uvodnog dijela Zapisnika vidi se da se iskaz uzima u krivičnom predmetu protiv Ljube Seferovića, zbog krivičnog djela ubistva.

150. Kako bi se utvrdilo da li je optužena u ova dva izkaza dala lažan iskaz, Vijeće je isti dovelo u vezu sa iskazima nekoliko svjedoka koji su svjedočili na okolnosti ponašanja i kazivanja optužene nakon samog događaja, a o samom događaju, te stručnih lica, vještaka medicinske struke iz oblasti sudske medicine, psihijatrije i neurohirurgije.

151. Vijeće će se prvo osvrnuti na iskaze svjedoka policajaca, koji su prvi došli na lice mjesta, vidjeli i razgovarali sa optuženom, te kasnije i učestvovali u vršenju uviđaja na licu mjesta.

152. Prvi koji su imali kontakt sa optuženom, nakon što ih je ona zaustavila tražeći pomoć, bili su policajci iz Direkcije za koordinaciju policijskih tijela, koji su radili na obezbjeđivanju stranih ambasada i te večeri obilazili objekte, Nedžad Hrvat i Veljović Nebojša.

153. Svjedok Nedžad Hrvat³⁶ je izjavio da kada je pitao šta se desilo, ona mu je odgovorila: „*Pomozite nam, udarilo nas je auto velikom brzinom*“³⁷, što je kasnije, dok joj je pružao prvu pomoć, opet ponovila. Navedeno je čuo i njegov kolega Nebojša Veljović³⁸.

154. Svjedoci, policijski službenici MUP-a KS, PS Ilidža, Velibor Ristivojević³⁹ i Elvedin Boja⁴⁰, koji su upućeni radi obezbjeđenja lica mjesta navodne saobraćajne nezgode, budući da su Hrvat i Veljović, odmah o događaju, saobraćajnoj nezgodi sa povrijeđenim licem, obavijestili svog šefa, a zatim je obaviješten i MUP Kantona Sarajevo i Hitna pomoć, su saglasno izjavili da na licu mjesta nije bilo vidljivih tragova kočenja, što upućuje na zaključak da ukoliko se vozilo kretalo velikom brzinom, kako je tvrdila optužena, prije udara, tragovi kočenja bi morali postojati, što je kod njih, kao iskusnih policajaca, stvorilo sumnju u mogućnost da se saobraćajna nezgoda zaista dogodila.

155. Svi navedeni svjedoci, koji su službena lica, neki i iskusni policajci na predmetima saobraćajnih nezgoda, saglasno su naveli da je optužena tvrdila da ih je s leđa udarilo auto velikom brzinom, druge podatke, u smislu odakle se kretalo i gdje je otišlo, vrsti vozila i slično, nije mogla reći, a izjašnjavajući se o stanju optužene u tim momentima, saglasno su naveli da je bila svjesna i da je dala podatke o sebi i Dženanu i odgovorala na sva druga pitanja potpuno, da je zamolila jednog od njih da se javi na telefon, jer je zove otac i da je imala povredu glave iz koje je i krvarila. Svjedok Hrvat je također naveo da mu je izgledala uplašeno, kao da će se onesvjestiti i gledala kao kroz njega, što Vijeće ocjenjuje

³⁶ Glavni pretres od 23.12.2021. godine.

³⁷ Transkript, 23.12.2021. godine, str. 24.

³⁸ Glavni pretres od 13.01.2022. godine.

³⁹ Glavni pretres od 23.12.2021. godine.

⁴⁰ Glavni pretres od 13.01.2022. godine.

reakcijom prikladnom traumatičnom događaju, ali koja očigledno nije bila takva da je optužena bila onemogućena u normalnoj komunikaciji.

156. Nakon što je optužena bila smještena u vozilo Hitne pomoći, u njenoj pratnji je bio ljekar, svjedok Amar Kadrić⁴¹, koji je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je razgovarao sa optuženom popunjavajući protokol, da je ista bila svjesna, možda malo zbunjena, da ju je pitao o eventualnoj alergiji na nešto i sve što može biti od značaja za pacijenta, da je u jednom momentu rekla da joj je muka i da joj se povraća, da se vozilo zbog toga zaustavilo 10 do 15 sekundi da bi on uzeo posudu za te svrhe, ali da se ne sjeća i da li je povraćala, što je u najmanju ruku čudno, jer je to svakako važan podatak za stanje pacijenta, kao i da se vozilo hitne pomoći zbog takve potrebe uopšte smije zaustavljati. Protokol hitnog medicinskog slučaja za Alisu Mutap (DT-136) ne sadrži ove podatke!?

157. Na prijemu u hirurškoj ambulanti Klinike za urgentnu medicinu KCUS optuženu je primila i pregledala dr. Amela Ahmić⁴², te je ista na glavnom pretresu navela da se ne sjeća svih pojedinosti, ali da postoji medicinski nalaz o stanju optužene kao pacijentice, kao i nalazi drugih ljekara. Na upit da li je optužena bila svjesna i komunikativna odgovorila je potvrdno, a za orijentisanost se oslonila na pisani nalaz. Pacijenticu je otpustila kući, jer nije bila za hospitalizaciju, niti opservaciju, te da eventualni gubitak svijesti utvrđuje, kako kaže „*svojim načinima*“ kao i svi ljekari kroz razgovor sa pacijentom u smislu postojanja Iako je navela da se ne sjeća li je kod optužene uočila ..., jasno je da nije postavila dijagnozu ..., niti je zadržala na hospitalizaciji i opservaciji, što bi svakako bila dužna učiniti ako bi posumnjala ili utvrdila postojanje

158. Svjedok M-10⁴³, koji je po pozivu Mutap Zijada, dan nakon predmetnog događaja, došao u kuću istog i tom prilikom razgovarao sa optuženom, sve u cilju da pronađu vozilo kojim je povrijeđena u saobraćajnoj nezgodi, je na glavnom pretresu naveo da mu je optužena opisala šta joj se dogodilo kritične noći, rekla da u jednom trenutku dok su ona i Dženan hodali jedno pored drugog, pogledali su se, potom trznuli i da je tu nastalo neko „gombanje“ gdje se ona sljedećeg trenutka sjeća i opisuje tog koji sjeda u auto da je raščupane kose, tamnog tena i da je držao palicu u rukama i glavom joj govorio „*nikakve*

⁴¹ Glavni pretres od 03.02.2022. godine.

⁴² Glavni pretres od 03.02.2022. godine.

⁴³ Glavni pretres od 20.01.2022. godine.

*priče, glavom joj reko ko u tom smislu eto, eto vam sad*⁴⁴. Vezano za automobil rekla je da je iza njih došlo i da auto nije bilo pravo parkirano, već poprečno, te da je zato ona vidjela ta zadnja štop svjetla u obliku suze. Kada je došla sebi okreće se, to auto stoji, gura taj suvozač zadnje sjedište, na osnovu čega je zaključila da je auto sa dvojna vrata i da je neko sjeo na zadnje sjedište. Prema riječima svjedoka, optužena je navela da jedina osoba koju vidi je ta što je sjedala na suvozačevo mjesto, tamnog tena, nije imao dugu kosu, već malo dužu i zalizanu, te da se raščupao od gombanja i da je držao palicu u ruci, zatvorio je vrata i auto se okreće nazad i nije bila sigurna u kom pravcu odlazi, ali otprilike je kazala da je auto otišlo u pravcu Hrasnice. Pojasnila je svjedoku da je to lice bilo tamnog tena, ali da nije bio Rom.

159. Apelaciono vijeće je cijeno i iskaze svjedoka Edisa Mulaosmanovića⁴⁵ i Emine Zametica⁴⁶, koji iako nisu očevici događaja i samo fragmentarno opisuju isti iznoseći svoja zapažanja, ipak su od značaja za stvaranje cjelovitije slike o događaju, te su u bitnim dijelovima u saglasnosti i sa naprijed navedenim dokazima. Naime, svjedoci su saglasno izjavili da su sjedeći na klupi vidjeli Dženana Memića i Alisu Ramić između 22 i 23 sata da se kreću prema aleji, dakle prema parkingu i fijakerima, te da su se ubrzo nakon toga čuli tupi udarci i ženski glas kako viče. U tom pogledu svjedok Mulaosmanović je izjavio da je iz mukle tišine čuo dva tri tupa udarca, potom i vrisku, a nakon toga i muški glas koji govori „*šuti, tišina*“⁴⁷. Svjedokinja Zametica je gotovo na identičan način opisala šta su čuli, s tim da nije potvrdila da je čula muški glas koji govori „*šuti, tišina*“, što je ovo Vijeće imalo u vidu prilikom ocjene njihovih iskaza, nalazeći da razlike u istim nisu neuobičajene, obzirom na razliku u percepcijama svakog pojedinca i što upućuje da iskazi nisu unapred dogovoreni. Također je istakla da je udarac bio tup, te da je nije podsjetio na udar automobila, jer bi se u tom slučaju, kako navodi, čula „*škripa kočnica*“.

160. Iako je svjedok Mulaosmanović potvrdio da je tog dana konzumirao alkohol, i nakon nekog vremena počinio i krivično djelo za koje je i izdržao kaznu, a koje činjenice, po mišljenju odbrane osporavaju kredibilitet svjedoka insinuirajući dogovor sa tužiocem, pri čemu o tome nije pružen nijedan dokaz, to nije bilo od presudnog značaja da mu sud ne bi povjerovao u cijelosti, s obzirom da je njegov iskaz u bitnim dijelovima saglasan sa

⁴⁴ Transkript, 20.01.2022. godine, str. 12.

⁴⁵ Glavni pretres od 24.02.2022. godine.

⁴⁶ Glavni pretres od 24.02.2022. godine.

⁴⁷ Transkript, 24.02.2022. godine, str. 20.

iskazom Emine Zametice, M-10 koji je naveo da mu je i optužena nešto slično ispričala, i drugim provedenim dokazima. Svjedoci nisu svoje iskaze dali u kratkom vremenu nakon događaja, jer nisu željeli da se eksponiraju u slučaju koji je veoma brzo plijenio medijsku pažnju, ali su to rekli sestri tada nastradalog Dženana Memića, Arijani Memić, uz dogovor da će svjedočiti ako to bude neophodno.

161. Svjedoci sa mjerama zaštite M-3⁴⁸ i M-1⁴⁹ su u svojim iskazima iznosili saznanja o događaju na osnovu razgovora između kolega u "Hitnoj pomoći", u kojima se govorilo o crnom džipu koji je presreo kola hitne pomoći, iz kojeg je izašlo nepoznato lice i reklo optuženoj Alisi Ramić: *"Ti ništa ne znaš, imala si ..."*. Svoja saznanja crpe iz priče svjedoka sa mjerama zaštite M-4, od čijeg saslušanja je tužilac odustao. Navedene informacije nisu beznačajne, iako nisu potvrđene od strane svjedoka M-4, pogotovo jer je svjedok M-1 saznanja imao i od drugih uposlenika „Hitne pomoći“, ali u korelaciji sa iznenadnom promjenom priče i ponašanja optužene te večeri, od momenta samog događaja i tvrdnje da ih je udarilo auto velikom brzinom, nakon čega, u kratkom vremenu prevoza vozilom hitne pomoći do prijema u Kliniku za urgentnu medicinu, po prvi put te večeri, iznosi tvrdnju da se ničeg ne sjeća, nije isključena ta mogućnost. Kako razlog zbog čega optužena mijenja svoju priču za kratko vrijeme u noći događaja, nisu bitne činjenice koje bi predstavljale bitno obilježje ovog krivičnog djela, iste Vijeće nije ustrajno ni moralo utvrđivati.

162. Iz iskaza svjedoka Muriza Memića⁵⁰, koji je naveo da je dežurni neuro hirurg koji je kritične noći operisao oštećenog Dženana Memića, doktor Alija Čeljo, rekao da se u konkretnom slučaju nije dogodila saobraćajna nezgoda, a što je zaključio na osnovu strahovito teških povreda koje je zadobio oštećeni Dženan Memić, kako misli nanesenih palicom ili šipkom, nije bio u potpunosti siguran pošto nije vještak. Rekao je i to da Alisa i njena majka ne govore istinu. S tim u vezi, svjedok Admir Mujanović⁵¹, koji je do samog kraja te noći ostao sa Murizom Memićem ispred kliničkog centra, izjavio je da su razgovarali sa doktorom Čeljom u njegovoj kancelariji, koji je na pitanje Memića: *„Pa zar može od saobraćajne nesreće da ... od auta da ga udari toliko?“*, odgovorio: *„Nije ovo*

⁴⁸ Glavni pretres od 30.06.2022. godine.

⁴⁹ Glavni pretres od 26.05.2022. godine.

⁵⁰ Glavni pretres od 14.10.2021. godine.

⁵¹ Glavni pretres od 10.03.2022. godine.

nezgoda. *I vidite sa Alisinom mamom*⁵². Također svjedok Edin Arapović⁵³ je kazao da je čuo od Muriza Memića da je doktor Čeljo rekao da povrede ne potiču iz saobraćajne nezgode. I svjedok Elmedin Konaković⁵⁴, policajac koji je radio na slučaju, je izjavio da je od doktora Čelje, nakon što je teško obolio, uzeo izjavu na okolnost razgovora sa ocem stradalog Dženana Memića, Murizom Memićem, koji je tom prilikom izjavio da je tačno da je Murizu Memiću, u noći kada se kritični događaj desio, kazao da povreda nije nastupila u saobraćajnoj nezgodi.

163. Navode hirurga, koji je još kritične noći utvrdio da oštećeni Dženan Memić nije zadobio teške tjelesne povrede iz saobraćajne nezgode, potvrđeni su obdukcijom tijela oštećenog, koju je obavio sudski vještak Hamza Žujo, što je potvrdio i svjedok Edin Nikšić⁵⁵ koji je na obdukciji vršio fotografisanje i izuzimanje tragova, navodeći da je vještak Žujo rekao da se radi o ubistvu, čime je njegovo zaduženje završeno, te je tragove pohranio u krim-tehniku radi eventualnog vještačenja. Ista je obavljena dan nakon smrti oštećenog Dženana Memića, dakle 16.02.2016.godine.

164. Na osnovu medicinske dokumentacije i iskaza dr. Hamze Žuje⁵⁶, utvrđeno je da je oštećeni Dženan Memić zadobio povrede opasne po život udarcem u predjelu glave, da su povrede nanesene djelovanjem tupog mehaničkog oruđa, te da na njegovom tijelu nisu pronađene povrede donjih ekstremiteta. Dakle, oštećeni je zadobio povredu koja nije proizašla iz saobraćajne nezgode.

165. Također je bitno istaći da iz iskaza dr. Hamze Žuje proizilazi da optužena Alisa Ramić nije imala povrede kostiju i teže povrede mozga, što govori u prilog zaključku i ovog Vijeća da se u konkretnom slučaju nije radilo o saobraćajnoj nezgodi, kako je optužena prvobitno tvrdila.

166. Utvrđujući istinitost navoda optužene, koja je istrajavala na tvrdnji da se sa oštećenim Memić Dženanom, neposredno prije samog povređivanja, kretala na način da su se kretali, jedno pored drugog, on sa njene lijeve strane, krajnjom desnom ivicom Aleje u pravcu Vrela Bosne, dr. Žujo je upitan da pojasni svoj dopunski nalaz vještačenja od

⁵² Transkript, 10.3.2022. godine, str. 18.

⁵³ Glavni pretres od 24.03.2022. godine.

⁵⁴ Glavni pretres od 10.02.2022. godine.

⁵⁵ Glavni pretres od 03.03.2022. godine.

⁵⁶ Pretres od 07.06.2023. godine.

24.04.2016. godine po Naredbi Kantonalnog tužilaštva Kantona Sarajevo, broj T 09 KTN 0098711 16, istog datuma, vezano za mehanizam povređivanja Memić Dženana, odnosno da pojasni konstataciju iz dopunskog nalaza da se *“...cijeneći topografsko-anatomsko mjesto povrijeđivanja, povreda je nanesena u momentu kada je tupinom mehaničkog orudja djelovala u stojećem ili malo pognutom stanju tijela, misleći na tijelo oštećenog od strane povrijedioca”*, svjedok je pojasnio da se u momentu zadobivanja povrede, Dženan Memić nalazio u stojećem položaju, licem u lice sa povrediocem, ta da ga je mogao vidjeti.

167. Na ovaj način Vijeće je našlo da je tvrdnja optužene o načinu kretanja neposredno pred povređivanje potpuno demantovana, te da je optužena iznijela lažnu tvrdnju o načinu dešavanja i okolnostima povređivanja, prije svega Dženana Memića, a onda i nje same.

168. Cijeneći gore navedene subjektivne dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, očigledeno je da je optužena prilikom davanja iskaza Dupovac Hasanu iznijela potpuno drugačiji tok događaja od stvarnih. Prvo je odustala od prvobitne tvrdnje da ih je udarilo vozilo velikom brzinom dok su se kretali jedno pored drugog i to s leđa, a koja je prva tvrdnja na licu mjesta, pri čemu, iako povrijeđena, optužena nije davala znake da nije svjesna o čemu priča, niko od svjedoka nije potvrdio da je u bilo kojem momentu gubila svijest, ili pričala nepovezano, naprotiv! Upravo ovakvom tvrdnjom započinju službene radnje kao da se radi o saobraćajnoj nezgodi.

169. Kako se saobraćajna nezgoda nikada nije dogodila, to je sasvim jasno da je optužena prvu laž izrekla odmah, na licu mjesta, po dolasku svjedoka Hrvat Nedžada i Veljović Nebojše, a kasnije i policajaca Velibora Ristojevića i Boja Elvedina. Zbog čega je optužena rekla neistinu ne može se sa sigurnošću tvrditi, ali se nameće, kao logičan, zaključak da joj je zapriječeno da šuti, kako to navode svjedoci M-10, koji je u svom iskazu prepričao ono što je upravo optužena njemu rekla o događaju, i svjedok Edis Mulaosmanović.

170. Međutim, ono što je Vijeće našlo utvrđenim jeste da je optužena, iako svjesna i sa znanjem da do povređivanja Memić Dženana i nje same, nije došlo tako što ih je udarilo auto, ipak iznijela to kao svoju tvrdnju, pred svjedocima koji su i službena lica, što ima određenu težinu.

171. U Urgentnom centru mijenja navode ustrajavajući da se ničeg ne sjeća, sve to u pola sata ili nešto više od kada se povređivanje dogodilo.

172. Djelimično, pri takvoj tvrdnji o nesjećanju ostaje i prilikom davanja iskaza optuženom Dupovcu, kako je gore navedeno, ipak detaljno opisujući događaje koji su prethodili činu povređivanja, a kod tužioca Čato Merisa, donekle mijenja suštinu, sada već sa spoznajom da se neko lice tereti za ubistvo, pa je sada Dženan trznuo glavom kao da je nekog primijetio iza njih, a ne da se ona instinktivno okrenula prema njemu. Iskaz je sada očigledno prilagođen mogućem napadu radi povređivanja i na kraju smrtnog ishoda.

173. Tokom postupka, odbrana je ukazivala na ... optužene, kojom je pravdala njenu šutnju o počiniocu krivičnog djela, te mjestu i načinu izvršenja krivičnog djela, koje činjenice su od odlučnog značaja za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja i pravnu kvalifikaciju djela.

174. Stoga je Vijeće sa posebnom pažnjom cijenilo medicinsku dokumentaciju koja je od značaja za utvrđivanje ove bitne činjenice, te iskaze svjedoka, stručnih lica iz različitih oblasti medicine.

175. Vijeće je prvo izvršilo uvid specijalistički nalaz UKCS - Klinike urgentne medicine sačinjen o prijemu optužene Alise Mutap, sada Ramić, sa datumom prijema 08.02.2016. godine u 23,30 sati i datumom nalaza 09.02.2016. godine u 01,46 sati, kada se obrada pacijentice završava, što implicira da je ista na odjelu Urgentne medicine zadržana 2 sata i 16 minuta.

176. Ljekar na prijemu je dr.Tuco (sada Ahmić) Amela, koja konstatuje da je pacijentica dovezena vozilom KHP, saobraćajni udes, pješak, MUP obaviješten. Postavljena dijagnoza glasi: Anamneza: Dalje se konstatuje: Traži se CT glave i vratne kičme, UZ abdomena, RTG grudnog koša, torakolumbalne kičme, karlice u Imapax sistemu. Nakon završene obrade, optužena se otpušta kući sa propisanom terapijom.

177. Prema navedenoj medicinskoj dokumentaciji sačinjenoj u kratkom vremenu nakon događaja i povređivanja optužene, ne navodi se dijagnoza I pored toga, odbrana insistira na takvoj tvrdnji, da je postojao ... i posljedično, ..., odnosno ..., kako to tvrdi optužena.

178. Pregledom dokumentacije relevantne za ovo pitanje, svjedoci, koji su prethodno postupali u svojstvu stručnog lica i vještaka u povezanom predmetu pred Kantonalnim tužilaštvom Kantona Sarajevo i Kantonalnom sudu u Sarajevu, osim dr. Kemala Dizdarevića, koji je saslušan na pretresu pred ovim Vijećem, saglasni su da medicinski nije

konstatovan ... i da optužena nije imala ..., koja bi bila sa sigurnošću dijagnostikovana u slučaju

179. Obzirom na nedostatak objektivnih, medicinskih pokazatelja da je optužena imala ... koji bi mogao dovesti do ..., te da se rasprava vodila isključivo povodom anamnestičkih podataka koje je dala sama optužena, koji su u konkretnom neprovjerljivi, pri čemu ni ljekar na prijemu očigledno nije povjerovala, Vijeće je zaključilo da niti jedan doktor, svjedok stručno lice, ne može i neće dati eksplicitan odgovor na ovo pitanje.

180. Stoga se saslušanje navedenih svjedoka, stručnih lica, ograničilo na upoznavanje Vijeća o medicinski poznatim činjenicama po kojima se inače utvrđuje postojanje ..., njenim karakteristikama i posljedicama koje nastaju kod osobe koja je ima, kako bi Vijeće moglo ocjeniti tačnost iskaza optužene.

181. Na pretresu pred ovim Vijećem saslušan je u svojstvu svjedoka, stručnog lica prof. dr. Abdulah Kučukalić, koji je, zajedno sa prof.dr. Alma Bravo Mehmedbašić, oboje specijalisti neuropsihijatri, subspecijalisti forenzičke psihijatrije i Mr. Sc. Elvedine Dervović, klinički psiholog, sačinio timski sudsko-psihijatrijski nalaz za optuženu po naredbi KT Kantona Sarajevo od 03.03.2016. godine. Svjedok je saslušan u prvostepenom postupku⁵⁷, a u pretresu pred ovim Vijećem i dosaslušan⁵⁸, pri čemu je ostao kod ranije iznijetih zaključaka u pogledu mogućnosti postojanja ... kod optužene. Naime, na osnovu medicinske dokumentacije za optuženu naveo je da se isključuje mogućnost ..., odnosno Kako u pismenom nalazu, tako i prilikom svjedočenja, ne isključuje mogućnost da se ista ... ne sjeća pojedinih detalja događaja koji se mogu potisnuti iz sjećanja, ali da je prisustvo kompletne amnezije za cijeli period nevjerodostojan. Ovakva vrsta ... bi bila ... izazvana intezivnim stresom koju svjedok nije mogao isključiti, a da li je optužena doživjela takav stres svjedok je rekao da se to može pretpostaviti, polazeći od činjenice da je optužena prisustvovala traumatičnom događaju.

182. Vještak dr. Hamza Žujo⁵⁹, se izjasnio vezano i za pitanje mogućnosti da je optužena zadobila ..., a posljedično i ..., međutim dr. Žujo nije mogao potvrditi, prije svega, postojanje ..., jer isti nije ni medicinski utvrđen, navodeći da je bilo i sumnje na ...,

⁵⁷ Glavni pretres od 19.05.2022. godine.

⁵⁸ Pretres pred Apelacionim vijećem 07.06.2023. godine.

⁵⁹ Pretres pred Apelacionim vijećem 07.06.2023. godine.

optužena bi bila poslana na Kliniku za neurohirurgiju na dalji pregled. Sama konstatacija na nalazu kod prijema na Urgentni odjel da je GSC 15, upućuje da je kod pacijenta stanje normalno, posebno imajući u vidu kratkoću vremena od povređivanja do pregleda na prijemu.

183. Na ove okolnosti svjedočio je i prof.dr. Kemal Dizdarević⁶⁰, profesor neurohirurgije, nesumnjivo najstručniji i najkompetentniji za ovu oblast. Svjedok je veoma iscrpno objasnio da je ... dijagnoza koja se postavlja na osnovu kliničkih kriterija, ne radioloških i laboratorijskih.

184. Stručni svjedok je pojasnio da je ..., Ta ... ima dvije osnovne komponente, ima jednu ..., i drugu Ključni način kako se pravi distinkcija da li pacijent ...

185. Prema riječima svjedoka, pacijentu se daje da ispriča događaj. Pacijent potom rekonstruiše događaj i tada se primjećuju šupljine u memoriji, jasno se primjećuje da se on nečega ne sjeća. Suština je da ako je to ..., ali vrlo malo i to nije toliko bitno. Svjedok je nadalje pojasnio:

„ [...]”⁶¹

186. Svjedok je nadalje naveo da prema svim ovim kriterijima, dokumentaciji koja je njemu bila pristupačna, pacijentica ..., što znači da nije imala gubitak svijesti, što znači da nije mogla imati

187. Pojašnjavajući razliku ..., svjedok je pojasnio:

“ [...]”⁶²

188. Budući da je odbrana problematizirala i pitanje nedostatka nalaza magnetne rezonanse, koji bi preciznije pokazao eventualno postojanje ... kod optužene, svjedok je naveo:

„Znači rutinski ne traži se kod sumnje na ..., da se radi magnet u zemljama ovog medicinskog nivoa kao što je BiH. U drugim zemljama se traži, ovaj rutinski se ne traži, ne

⁶⁰ Pretres pred Apelacionim vijećem 07.06.2023. godine.

⁶¹ Pretres pred Apelacionim vijećem 07.06.2023. godine, str. 38 i 39.

⁶² Pretres pred Apelacionim vijećem 07.06.2023. godine, str. 40, 41.

bi, znači nije bila greška doktora što nije posl'o, zbog toga što je sumnjao na Međutim u kontekstu događaja, pacijentica je trebala ostati i treb'o je biti urađen magnet. U kontekstu događaja i ovoga svega što se dešavalo u ovoj situaciji je li, znači imamo jednu nasilnu smrt, imamo pacijenticu koja se ... (...)"

189. Vijeće je saznanja o medicinskom aspektu ... i posljedično ..., a kako su to iznijeli svjedoci, stručna lica, dovelo u vezu sa izjavama optužene, kako onim koje je dala kao svjedok oštećena u krivičnom postupku, tako i svim izjavama drugim licima i ljekaru na prijemu u Urgentni centar, koje izjave služe kao korektiv zvaničnih izjava u svojstvu svjedoka, pa je utvrdilo da optužena nije imala ..., niti ..., a time ni

190. Naime, da je optužena kritične prilike, usljed nesporne ..., zadobila ..., ista bi to odmah rekla na licu mjesta, pa ne bila u stanju da se sjeti ni da ih je udarilo vozilo velikom brzinom, kako je to kazala policajcima koji su bili s njom na licu mjesta, kratko nakon inkriminiranog događaja. Naprotiv, razgovarala je o svemu o čemu je pitana, zamolila ih da se jave njenom ocu koji ju je upravo tada zvao i nije pokazivala znake dezorijentacije ili smanjene svijesti. Osim toga, nije bez značaja da su prve kontakte sa optuženom ostvarila službena lica, kojima to nije prvi susret sa osobama koje su učesnici u traumatičnim događajima.

191. Takvo njeno stanje, svjesna, komunikativna i orijentisana, zapazila je i ljekar u Urgentnom centru, i mada je tada rekla da se ničeg ne sjeća, ni prije ni poslije događaja, to bi značilo ni policajaca sa kojima je razgovarala, a ni dolaska sa kolima hitne pomoći, što doktorica očigledno nije povjerovala. Pored toga u pomenutom nalazu nema konstatacije da pacijentica priča događaj i da pokazuje nesjećanje, nego da iz anamneze proizlazi: „*Ne sjeća se događaja, kao ni dešavanja neposredno pred događaj*“.

192. Međutim, u izjavama u svojstvu svjedoka pred optuženim Hasanom Dupovcem, kao službenim licem i postupajućem tužiocu Čato Merisu, koje je dala uz upozorenje o obavezi da govori istinu i da lažno svjedočenje predstavlja krivično djelo, optužena do u detalje govori o ponašanju i svemu što su radili ona i Dženan Memić, do samog povređivanja, a što su dešavanja neposredno pred događaj, i da se tek nakon, najvjerovatnije udarca, jer ona ni sam udarac ne spominje, niti navodi da se desio, gubi svijest. To upućuje da optužena nije imala ..., koja je morala nastupiti u slučaju gubitka svijesti, kako je to posebno detaljno pojasnio stručno lice, svjedok dr. Kemal Dizdarević, a što se može zaključiti i na osnovu iskaza svjedoka policajaca i to njih četvoro, tako da navodi istih o

stanju i ponašanju optužene nikako ne mogu biti dovedeni u pitanje. Neprihvatljiva je i tvrdnja optužene da je imala ..., za koju kaže da je „svijesti došla malo u kolima hitne pomoći a više sam svijesti došla u KUM-u KCU Sarajevo“ što je u suprotnosti i iskazu ljekara koji se s njom nalazio u vozilu hitne pomoći, svjedoka Amara Kadrića, a posebno medicinskoj dokumentaciji sa prijema u Urgentni centar i iskaza dr.Tuco (Ahmić) Amele, gdje se optužena zadržala više od dva sata obavljajući različite medicinske preglede.

193. Također, Vijeće nalazi da kod optužene nije došlo ni do ... uzrokovane stresnim događajem, bazirane na (...), što je u svom svjedočenju potvrdio dr. Abdulah Kučukalić. Kod ovoga vijeće je sa posebnom pažnjom analiziralo nalaz kliničkog psihologa Elvedine Dervović, koja je bila u timu vještaka sa prof.dr.Kučukalićem i prof.dr. Almom Bravo, jer za nastanak ovakve ... mora postojati i određen tip ličnosti, a to je oblast kojom se, u konkretnom, bavila upravo klinički psiholog Elvedina Dervović. Pregled-razgovor sa optuženom od strane kliničkog psihologa obavljen 08.03.2016. godine, mjesec dana nakon kritičnog događaja, a na samom početku izvještaja se navodi: “[...].“

194. Međutim, i tom prilikom optužena opisuje slijed događaja na način kako je to opisala u zapisnicima o njenom saslušanju u MUP-u Kantona Sarajevo i KT Kantona Sarajevo, pri čemu se ne sjeća svih detalja, što se pripisuje činjenici koju je optužena navela i koju psiholog kao takvu nekritički prihvata, a to je da se napad desio s leđa. Dakle, ispitivač, klinički psiholog ne govori o postojanju ..., pa ni za ..., zaključuje da je realno, jer ispitanica ne vidi napadača, a ne zato što je sjećanje potisnuto zbog traume, pri čemu optužena govori o događaju koji ne može znati ako je imala gubitak svijesti i time obavezno ..., o čemu je Vijeće već iznijelo svoju argumentaciju.

195. Budući da je odbrana ukazivala i na mogućnost ... kod optužene u momentu povređivanja, te da je taj napad mogao biti pokretač za nastupanje ..., Apelaciono vijeće je detaljno proučilo materijalne dokaze, odnosno medicinsku dokumentaciju koja pokazuje da je optužena Alisa Ramić rođ. Mutap od ranije imala dijagnozu ..., kao i mišljenje stručnog svjedoka prof.dr. Abdulaha Kučukalića, koji je pojasnio o kojem tipu ... se radi kod optužene i kako se ona manifestuje.

196. Naime, iz medicinske dokumentacije nesporno proizilazi da je optužena [...]

197. Stručno lice prof dr. Abdulah Kučukalić⁶³ je na glavnom pretresu izjavio da su kao tim analizirali i medicinsku dokumentaciju iz zdravstvenog kartona optužene, koju su također imali na uvid, gdje su registrovali da je [....]

198. Prof.dr. Kučukalić je vezano za ..., pojasnio da se radi o jednoj vrsti ..., koja spada u ..., odnosno da su [....]

199. Iz navedenog jasno proizilazi da ... kod optužene sve da je i postojao nakon doživljenog traumatičnog događaja nije mogao biti okidač za ..., na koju se odbrana poziva. Također, njeno eventualno ne sjećanje nakon doživljenog ... obuhvata ono što se dešavalo nekoliko sekundi nakon udarca, jer je ... mogao biti potaknut traumatičnim događajem, ali ne i onaj momenat kada uopšte dolazi do napada od strane nepoznatih počinitelaca na Dženana Memića, pa i na nju koja se nalazila neposredno uz Dženana, a dokazano je da je Dženan stojao i gledao napadača, licem u lice.

200. Shodno navedenom, iz rezultata izvedenih dokaza proizilazi da je optužena, kao svjedok očevidac, u krivičnom postupku lažnim iskazima, a prije svega prešutkivanjem istine, pozivajući se na ... uskratila informacije u vezi sa nanošenjem povreda Dženanu Memiću, koje samo ona, kao jedini poznati očevidac zna, a koje činjenice su bile od ključnog značaja za istragu i u konačnom za pravilnu i zakonitu sudsku odluku.

201. Optužena je postupala sa direktnim umišljajem, svjesna da prilikom davanja iskaza pred gore navedenim službenim licima, u krivičnom postupku, predistražnoj i istražnoj fazi istog, o događaju ne iznosi činjenice onako kako su se u stvarnosti dogodile i kako su njoj, kao svjedoku očevidcu i oštećenju, poznate, ali je i pored toga htjela i svojom voljom dala takav lažan iskaz. Vijeće neće špekulisati o motivima takvog postupanja i izvršenja ovog krivičnog djela, jer motiv nije bitno obilježje istog.

202. Zbog ovakvog postupanja optužene Alise Ramić, koja je, kako je utvrđeno na osnovu dokaza optužbe, svjesno i voljno davala nepotpune i pogrešne početne informacije, došlo je do toga da se paralelno vodi istraga od strane dva policijska odjela MUP-a KS, odnosno Odjela za saobraćajne istrage i Odjela za krvne i seksualne delikte. Dakle, povredom proceduralnih obaveza da govori istinu dovela je pravosudna i druga tijela u zabludu u pogledu utvrđivanja bitnih činjenica kao podloge za zakonitu odluku, što

⁶³ Glavni pretres od 19.05.2022. godine.

je u konkretnom slučaju rezultiralo da se do danas ne zna tok dešavanja kritične noći i ko su bili izvršiooci napada na oštećenog Dženana Memića.

203. S tim u vezi potrebno je istaći da društvo ima interes da odluke pravosudnih tijela budu utemeljene na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, a to je nemoguće ako svjedoci pred tim tijelima svjesno iskazuju neistinu, kao što je to učinila optužena davanjem izjava u konkretnom slučaju, odnosno počinjenjem ovog krivičnog djela koje se nalazi u grupi krivičnih djela protiv pravosuđa. Takve odluke ugrožavaju kako funkcionisanje pravosuđa, tako i povjerenje građana u pravosuđe.

204. U konkretnom slučaju, optužena Alisa Ramić je počinila teži oblik krivičnog djela davanje lažnog iskaza, jer je lažan iskaz dala u krivičnom postupku. Sama težina djela dakle proizilazi iz prirode krivičnog postupka, s obzirom da se takvim iskazom po pravilu prouzrokuju znatno teže posljedice, nego što je to slučaj u ostalim postupcima.

205. Prigovor odbrane da nije moguće utvrditi da je optužena dala lažan iskaz, jer da sudu nije poznato šta se zaista dogodilo kritične večeri, je u najmanju ruku, apsurdan. Naime, upravo postupanje optužene koja kao očevidac događaja prešutkuje važne činjenice i jeste razlog što se istina ni do danas nije utvrdila. Pored toga, zadatak suda u ovom postupku i nije utvrđivanje činjenica i okolnosti o tome kako se predmetni događaj desio, nego da li je optužena, kao svjedok očevidac, a ne samo kao oštećena, pred sudom, u krivičnom postupku iznijela činjenice i okolnosti koje su joj poznate ili je prešutila važne činjenice i namjerno navodila činjenice koje ne odgovaraju istini, ili pak neutemeljeno branila ... koja bi bila uzrok nesjećanja, a što bi bilo izvan njene svijesti i volje.

206. Neosnovano je odbrana optužene prigovarala i da cjelokupan postupak u ovoj krivičnoj stvari nije zakonit, jer da se radi o dvostrukom suđenju, a da jedno lice ne može imati dvostruku ulogu, konkretno i oštećene pred Kantonalnim sudom u Sarajevu u povezanom predmetu, broj: ..., koji se vodio protiv Ljube Seferovića i dr., i pred ovim Sudom u svojstvu optužene, jer po takvom shvatanju odbrane niko nikada ne bi ni mogao odgovarati za krivično djelo davanje lažnog iskaza u krivičnom postupku, kod kojeg je uslov da je određeno lice prvo imalo svojstvo svjedoka i svjedočilo u krivičnom postupku. Jasno je da postupak pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, na koji se odbrana poziva, nije vođen protiv optužene Alise Ramić, i da ne može biti govora o dvostrukom suđenju, niti se radi o jedinstvenom postupku, nego o dva odvojena postupka u kojima optužena ima

potpuno različite uloge, pri čemu ista nije imala procesni položaj stranke u krivičnom postupku pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, nego isključivo oštećene kao svjedoka.

207. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, Vijeće nalazi da se u radnjama optužene Alise Ramić stiču sva bitna obilježja krivičnog djela Davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, za koje je i oglašena krivom.

D. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI

208. Odlučujući o krivičnopravnoj sankciji, Apelaciono vijeće je cijeniло sve okolnosti koje utiču na visinu kazne, a posebno stepen odgovornosti optuženih, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja i povrede zaštićenog dobra, kao i okolnosti pod kojim je djelo učinjeno. Pored toga, cijeniло je i raniji život optuženih, njihove osobne prilike, te držanje u toku krivičnog postupka. Dakle, ovo Vijeće je imalo u vidu kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti, na strani optuženih.

209. Cilj razmatranja ovih elemenata je da pomognu sudu da utvrdi kaznu koja je neophodna i srazmjerna u smislu svrhe kažnjavanja i elemenata koji su već uzeti u obzir u vezi sa samim djelom i njegovim posljedicama po zajednicu, ali da ta kazna odgovara preventivnim i odgojnim zahtjevima za konkretnog počinioца.

210. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženih Hasana Dupovca i Alise Ramić, Vijeće nalazi njihovu porodičnost i da su oboje roditelji malodobne djece, kao i korektno držanje pred sudom.

211. S druge strane, Vijeće je od otežavajućih okolnosti na strani optuženih, našlo upornost u izvršenju krivičnog djela, a kod optuženog Dupovca i činjenicu da se radi o produženom krivičnom djelu sa tri radnje izvršenja. Za krivična djela, za koja je optužene Hasana Dupovca i Alisu Ramić, Apelaciono vijeće oglasilo krivim, propisana je jednaka *kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina*.

212. Shodno tome, Apelaciono vijeće je optuženog Hasana Dupovca osudilo na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, a optuženu Alisu Ramić na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci. Vijeće je u pogledu odmjeravanja kazne zatvora napravilo distinkciju između optuženih, iako je za oba krivična djela propisana ista kazna zatvora, s obzirom da je optuženi Dupovac počinio produženo krivično djelo, te ga je iz tog razloga valjalo strožije kazniti.

213. S obzirom na sve naprijed navedeno, Vijeće nalazi da će se navedenim kaznama zatvora, u konkretnom slučaju postići svrha kažnjavanja, propisana članom 42. KZ FBiH.

214. Dakle, Vijeće je na osnovu svih provedenih dokaza došlo do nesumnjivog zaključka da su optuženi umišljajno ostvarili sva bitna obilježja djela za koje su oglašeni krivim, a koja su počinili na način opisan u osuđujućem dijelu presude, te nalazi da su izrečene kazne srazmjerne težini počinjenog djela i nastupjelim posljedicama, te da će se istim ostvariti svrha kažnjavanja.

E. ODLUKA O PRITVORU

215. Na osnovu člana 57. KZ FBiH, vrijeme koje su optuženi Hasan Dupovac i Alisa Ramić proveli u pritvoru, i to Hasan Dupovac u periodu od 01.02.2021. godine do 15.07.2021. godine, a Alisa Ramić u periodu od 16.06.2021. godine do 15.07.2021. godine, će se uračunati u izrečenu kaznu zatvora.

216. Naime, optuženoj Alisi Ramić pritvor je određen Rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 039401 21 Krn 24 od 18.06.2021. godine, te ukinut rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 040832 21 Kv od 15.07.2021. godine, dok je optuženom Hasanu Dupovcu privor određen Rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 039401 20 Krn 2 od 03.02.2021. godine, produžen Rješenjima Suda BiH, broj S1 2 K 039401 21 Kv 4 od 25.02.2021. godine, Rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 039401 21 Kv 6 od 28.04.2021. godine i Rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 039401 21 Kv 9 od 25.06.2021. godine, te ukinut rješenjem Suda BiH, broj S1 2 K 040832 21 Kv od 15.07.2021. godine.

F. ODLUKA O PRIVREMENO ODUZETIM PREDMETIMA U ODNOSU NA OSUĐUJUĆI DIO

217. Na osnovu člana 78. KZ FBiH, optuženim Hasanu Dupovcu i Alisi Ramić oduzimaju se predmeti takstivno pobrojani u izreci presude, s obzirom da su isti upotrijebljeni za učinjenje krivičnih djela za koja su oglašeni krivim.

G. ODLUKA O TROŠKOVIMA U ODNOSU NA OSUĐUJUĆI DIO

218. Vijeće je optužene Hasana Dupovca i Alisu Ramić, na osnovu odredbe člana 188. stav 4. ZKP BiH, oslobodilo dužnosti naknade troškova postupka, tako da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

219. U tom pogledu, Vijeće je imalo u vidu činjenicu da su optuženi takvog imovnog stanja da bi drugačija odluka u tom pogledu dovela u pitanje izdržavanje optuženih i njihovih porodica.

H. OSLOBAĐAJUĆI DIO IZREKE PRESUDE

220. Optuženima je u uvodnom dijelu optužnice stavljeno na teret da su krivična djela počinili u sastavu grupe za organizovani kriminal, u smislu člana 2. stav 21. KZ FBiH, koju je formirao optuženi Zijad Mutap, u cilju prikrivanja dokaza o načinu na koji je dana 08.02.2016. godine u Velikoj Aleji br. 4., nastradao Dženan Memić, kao i počinilaca tog krivičnog djela.

221. U smislu navedene odredbe KZ FBiH, grupa za organizovani kriminal predstavlja: *“organizovanu grupu ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna.”*

222. Opšta obilježja pojma organiziranog kriminala, koja uvijek moraju postojati kumulativno, su: zajedničko djelovanje najmanje tri osobe, usmjereno na počinjenje teških krivičnih djela s ciljem stjecanja koristi ili moći, a koje djelovanje mora da bude ostvareno u određenom vremenskom periodu. Radi se dakle o grupi ljudi u kojoj članovi ne moraju imati formalno definisane uloge, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu, a koja grupa je formirana i koja djeluje u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna. Preostala su obilježja posebna i promjenjiva, ali se moraju ispuniti najmanje tri da bi se neka kriminalna djelatnost mogla označiti organiziranom.

223. S obzirom da je tužilaštvo svim optuženim stavilo na teret izvršenje krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. i 3. KZ FBiH, i to da je optuženi Zijad Mutap organizator grupe, dok su optuženi Alisa Ramić, Hasan Dupovac, Josip Barić i Muamer Ožegović pripadnici iste, Apelaciono vijeće prije svega nalazi da navedeno krivično djelo nije dokazano. Naime, za postojanje ovog krivičnog djela, bilo je potrebno prije svega opisati elemente djela u optužnici, pa je potom trebalo dokazati postojanje grupe za organizovani kriminal, odnosno grupe od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela.

224. Dakle, treba da se radi o grupi od najmanje tri osobe koja nije nastala spontano i radi neposrednog učinjenja određenog krivičnog djela. Tužilaštvo svoju tvrdnju za postojanje ovog krivičnog djela u odlučujućem dijelu temelji na dnevniku optuženog Zijada Mutapa, koji osim što nije uobičajena pojava, ne sadrži inkriminirajuće elemente. Iz istog

se vidi zainteresiranost optuženog za istragu, te da i sam poduzima određene radnje u cilju prikupljanja dokaza, što je i razumljivo s obzirom da mu je i kćerka oštećena u predmetnom događaju, međutim njegovo postupanje ne konstituiše elemente bilo kojeg krivičnog djela za koje ga tužilaštvo tereti.

225. U tom pogledu, nije realno očekivati da je optuženi Zijad Mutap po saznanju za povredu kćerke i dolasku na lice mjesta mogao *ad hoc* spontano organizovati grupu u cilju ometanja istrage kako se ne bi saznalo ko je učinilac djela i na koji način je isto izvršeno. Stoga, ovo Vijeće nalazi da grupa za organizirani kriminal, nasuprot tvrdnjama tužioca, nije mogla nastati spontano radi neposredno predstojećeg učinjenja krivičnih djela. Isto tako, saoptuženi nisu mogli postati članovi takve grupe, niti se iz opisa može utvrditi da postoji njihova svijest i volja da čine krivična djela kao članovi grupe za organizovani kriminal.

226. Iz činjeničnog supstrata optužnice, svojstvo grupe se crpi isključivo iz međusobnih telefonskih kontakata i poznanstva optuženog Zijada Mutapa sa optuženim Hasanom Dupovcem, Josipom Barićem i Alisom Ramić, te posljedično preduzetih istražnih radnji od strane optuženih Dupovca i Barića, kao ovlaštenih službenih lica. U toku postupka optužba nije izvodila dokaze u pogledu činjenica i okolnosti koje se odnose na svijest i volju optuženih da u ostvarenju kriminalnog cilja djeluju kao organizovana grupa.

227. Kao što je već naprijed rečeno nije dokazano krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2. i 3. KZ FBiH u odnosu na sve optužene, odnosno izvedeni dokazi u pogledu postojanja organizovane grupe ne konstituišu organizatorsku ulogu optuženog Zijada Mutapa, niti je tužilaštvo dokazalo pripadničku ulogu ostalih optuženih koji su prihvatili ciljeve i organizacijske elemente navedene grupe, stoga se Vijeće neće ponavljati i osvrnut će se sada na ostale inkriminacije koje se optuženim stavljaju na teret, a u pogledu kojih nisu dokazani svi bitni elementi krivičnih djela.

1. Tačka I oslobađajućeg dijela izreke presude

228. U uvodnom dijelu optužnice optuženoj Alisi Ramić i saoptuženim stavljeno je na teret: U periodu od 08.02.2016. godine pa nadalje, zajedno sa drugim licima pristupili grupi za organizovani kriminal, u smislu člana 2. stav 21. KZ F BiH („Službeni glasnik FBiH broj: 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17,„) formiranoj od strane Zijada Mutapa i drugih, a koja grupa je organizovana radi prikrivanja dokaza o načinu na koji je Dženan Memić sin Muriza, rođen 11.08.1994. godine, zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine u Velikoj Aleji do broja 4, općina Ilidža

usljed kojih povreda je 15.02.2016. godine preminuo na KCU Sarajevo, a kojoj grupi su pristupili kao članovi: Hasan Dupovac u to vrijeme u svojstvu šefa odsijeka za saobraćajne istrage MUP-a Kantona Sarajevo, Alisa Ramić rođ. Mutap, Josip Barić policijski službenik MUP-a Kantona Sarajevo, Ožegović Muamer zaposlenik Hoteli Ilidža DD i drugi, pa su prikrivanjem dokaza i počinitelja, fingiranjem dokaza, prikrivanjem činjenica koje su im poznate, preduzimali radnje s ciljem prikrivanja stvarnog načina na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život i to po prethodnom dogovoru na način da je Mutap Zijad u više navrata ostvarivao kontakt sa više osoba među kojima i sa članovima grupe za organizovani kriminal Dupovac Hasanom, Ramić rođ. Mutap Alisom i Barić Josipom te su isti po njegovim uputama i u dogovoru sa njim, te samostalno između ostalog u cilju prikrivanja dokaza i počinitelja: neovlašteno bez naredbe nadležnog suda izuzimali dokaze u vidu snimaka video-nadzora sa objekata lociranih na Ilidži u blizini mjesta stradanja Dženana Memića, neovlašteno fingirali dokaze koji to stvarno nisu, navodili službenike MUP-a Kantona Sarajevo da potpisuju akte koji ne odgovaraju činjeničnom stanju, dostavljali tako fingirane dokaze na vještačenje, prikazujući iste kao stvarne vještacima Federalne uprave policije i MUP-a Kantona Sarajevo, te prikrivali činjenice koje su im poznate, uništavali prikupljene dokaze sa lica mjesta, a koje se odnose na stradanje Dženana Memića, a sve u namjeri da prikriju stvarne počinioce i stvarni način na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život dana 08.02.2016. godine usljed kojih je preminuo dana 15.02.2016. godine na KCU Sarajevo.

229. Apelaciono vijeće je u tački I, oslobađajućeg dijela presude, optuženu Alisu Ramić oslobodilo ne samo za pripadnost grupi za organizovani kriminal, nego i za krivična djela Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH i krivično djelo Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH, s obzirom da je u predmetnoj optužnici nedostajao činjenični opis radnji izvršenja optužene za navedena krivična djela, odnosno nisu opisani svi bitni elementi krivičnih djela, niti je tužilaštvo iste dokazivalo, s obzirom da je fokus tužioca kako u prvostepenom postupku, tako i u postupku pred Apelacionim vijećem, bilo dokazivanje krivičnog djela davanje lažnog iskaza.

230. Naime, bitna obilježja krivičnog djela Sprečavanje dokazivanja iz člana 349. stav 1. KZ FBiH je postojanje svjedoka ili vještaka u određenom sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku u Federaciji, na koje učinitelj citiranog krivičnog djela, primjenom sile, prijetnje, drugog oblika prisile ili obećanjem nagrade ili kakve druge koristi, navede da u postupcima u kojima učestvuju u citiranim svojstvima, daju lažan iskaz.

231. Učinitelj krivičnog djela može biti svaka osoba, te se krivično djelo može počinuti samo sa namjerom, s tim da učinitelj treba da postupa s posebnim ciljem sprječavanja ili znatnog otežavanja dokazivanja u sudskom, prekršajnom, upravnom ili disciplinskom postupku.

232. Činjenični supstrat optužnice u odnosu na optuženu Ramić, ne sadrži činjenice i okolnosti koje ukazuju da je ista preduzela bilo koju radnju izvršenja ovog krivičnog djela niti navođenje imena ili imena osoba, svjedoka ili vještaka, na koju je to optužena uticala na način kako je to navedenom odredbom propisano.

233. Nadalje, krivično djelo Pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH, se pojavljuje u dva osnovna oblika, i to kao pomoć učinitelju krivičnog djela i pomoć osuđenoj osobi kojoj je izrečena krivična sankcija. Prvi oblik krivičnog djela se sastoji u sakrivanju učinitelja krivičnog djela ili u pomaganju da ne bude otkriven, prikrivanjem oruđa, tragova ili na drugi način. Krivično djelo se može izvršiti samo sa namjerom, te osoba koja pruža pomoć mora biti svjesna da je druga osoba počinila krivično djelo, pri čemu na postojanje djela ne utiče da li je učinitelju lično poznata osoba koja pruža pomoć.

234. Učinitelj djela može biti svaka osoba, s tim da je potrebno da kod učinioca postoji svijest o stvarnim obilježjima krivičnog djela koje je počinila osoba kojoj se pruža pomoć, a za koje djelo se može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna (član 346. stav 2. KZ FBiH), kako se to u konkretnom slučaju, stavlja na teret optuženima Zijadu Mutapu, Alisi Ramić, Hasanu Dupovcu, Josipu Bariću i Muameru Ožegoviću.

235. Pomoć mora biti stvarna, nakon što je krivično djelo učinjeno i to na jedan od gore opisanih načina, pri čemu tužilaštvo nije navelo na koji je to način optužena Ramić pružila pomoć učiniocu. Šutnja o načinu izvršenja i izvršiocu ne predstavlja pomoć učiniocu u smislu ove zakonske odredbe, nego se time prije ostvaruju obilježja drugog krivičnog djela, za koje je ova optužena i oglašena krivom.

236. Dakle, nije dokazano da je optužena kao član grupe za organizovani kriminal, preduzimala radnje u cilju prikrivanja stvarnih počinilaca i stvarnog načina na koji je Dženan Memić zadobio teške tjelesne povrede opasne po život, s obzirom da tužilac nije opisao niti dokazao bitne elemente za navedena krivična djela, niti ovakva tvrdnja iz činjeničnog supstrata optužnice predstavljaju bitno obilježje krivičnog djela za koje je

optužena oglašena krivom, zbog čega su iste ispuštene iz činjeničnog opisa krivičnog djela davanje lažnog iskaza.

237. S obzirom na navedeno, Apelaciono vijeće je oslobodilo optuženu za navedena krivična djela.

2. Tačka I-1. oslobađajućeg dijela izreke presude

238. Optuženim Zijadu Mutapu zajedno sa Hasanom Dupovcem se pod tačkom 1. Optužnice, stavlja na teret da su, optuženi Hasan Dupovac kao član grupe za organizovani kriminal, koju je prethodno formirao optuženi Zijad Mutap, nakon što ga je optuženi Zijad Mutap pozvao telefonom i prenio mu informacije o lokaciji vozila "Reno Clio", te dao uputsvo i broj telefona njemu poznatih lica sa kojima se treba sastati, dogovorio sastanak sa Edvinom Avdićem i svjedokom sa mjerama zaštite M-10 u restoranu "Royal" u blizini Vogošćanske petlje u Vogošći, optuženi Hasan Dupovac, po prethodnom dogovoru sa optuženim Zijadom Mutapom, zatražio da pronađu putničko vozilo "Renault Clio" zelene boje, iako je znao da ono nije predmet izvršenja krivičnog djela, što su oni učinili, te vozilo dovezli na Ilidžu, preko puta restorana "Brajlović", o čemu je Dupovac obavijestio optuženog Zijada Mutapa, a oduzeto vozilo dostavio na vještačenje MUP-u Kantona Sarajevo, radi daljeg njegovog korištenja kao traga izvršenog krivičnog djela u postupku pred Kantonalnim tužilaštvom Kantona Sarajevo.

239. Cijeneći sve izvedene dokaze, Apelaciono vijeće je optuženog Zijada Mutapa oslobodilo od optužbe iz razloga što se u njegovim radnjama ne ostvaruju elementi krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret. Iako je optuženi na određeni način sarađivao sa optuženim Hasanom Dupovcem da dođu do zelenog vozila Renault Clio, njegove radnje i doprinos ne ukazuju da je on kao građanin imao svojstva koja su potrebna za izvršenje krivičnog djela protivzakonitog posredovanja, ne radi se o službenoj osobi, niti osobi koja ima takav društveni položaj koji je praćen uticajnim položajem, potrebnim za počinjenje ovog krivičnog djela.

240. Nasuprot tome, radnja izvršenja navedenog krivičnog djela se sastoji u protivzakonitom posredovanju da se izvrši ili ne izvrši određena službena radnja službenog lica u institucijama u Federaciji. Izvršilac krivičnog djela je lice koje koristi svoj službeni položaj ili status koji ima u institucijama u Federaciji, s tim da se krivično djelo može učiniti samo s umišljajem.

241. U pogledu druga dva krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret, i to pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela i sprečavanje dokazivanja, Vijeće nalazi da u činjeničnom supstratu optužnice nisu navedene potrebne činjenice i okolnosti iz kojih bi sud mogao izvesti zaključak o krivnji ovog optuženog za navedena krivična djela, kako je Vijeće zaključilo u dijelu argumentacije u pogledu optuženja za ista krivična djela i optužene Ramić Alise.

242. Kao ključni dokaz tužilaštva, Vijeće je detaljno analiziralo sadržaj dnevnika optuženog Zijada Mutapa, te je izvelo zaključak da isti ne sadrži činjenice i okolnosti koje ukazuju da je optuženi Mutap svojim radnjama istragu usmjeravao na pogrešan put ili da posjeduje informacije koje bi da su bile poznate istražnim organima pomogle u pronalasku počinitelja krivičnog djela, čak šta više optuženi pokazuje i određeni vid nezadovoljstva sa tokom i brzinom istrage. Istina, odbrana je u završnoj riječi ukazala da tužilac nije dokazao autentičnost dnevnika, odnosno da isti pripada Mutap Zijadu, kao skriptoru, a suprotno ovim navodima, braniteljica u završnoj riječi pred prvostepenim sudom zahvaljuje sudu što je ovaj dokaz uvršten u dokazni postupak ističući: *“...da tužilaštvo nije uložilo mi bismo u svakom slučaju uložili jer upravo iz ovog dokaza proizlazi nepostojanje organizovane grupe u ovom predmetu kao i ne postojanje krivične odgovornosti na strani Zijada Mutapa.”* Očigledeno je da se radi o dokazu u korist optuženog, kako i sama braniteljica navodi, i da autentičnost nije dovedena u pitanje ni od strane optuženog Mutap Zijada.

243. Stoga je ovo Vijeće, u nedostatku čvrstih dokaza koji nedvojbeno ukazuju na krivičnu odgovornost optuženog, istog oslobodilo za krivična djela koja mu je tužilaštvo stavilo na teret.

3. Tačka I-2. oslobađajućeg dijela izreke presude

244. Tačkom 2.c) optužnice optuženom Hasanu Dupovcu se stavlja na teret da je u istom svojstvu kao u prethodne dvije podtačke tačke I-2 optužnice, po uputama organizatora grupe optuženog Zijada Mutapa, znajući da su policijski službenici krim. tehnike MUP Kantona Sarajevo sa lica mjesta izuzeli tragove u vidu komada stakla i iste pohranili u plavu kovertu, koristeći svoj položaj šefa Odsjeka za saobraćajne istrage, navedenu kovertu sa tragovima stakla sa lica mjesta, označenu kao dokaz, bez konsultacija sa postupajućim tužiocem, odbacio u kantu za smeće, znajući da isti tragovi mogu biti korišteni kao dokaz u krivičnom postupku utvrđivanja načina i mjesta stradanja Dženana Memića, te da je time učinio krivična djela protivzakonitog posredovanja i pomoć učiniocu poslije izvršenja krivičnog djela.

245. Optuženi Hasan Dupovac je oslobođen od optužbe za navedene inkriminacije, iz razloga što tužilaštvo nije dokazalo da je upravo optuženi bacio plavu kovertu sa komadićima stakla u kantu za smeće, a što bi bilo okarakterisano kao pomoć učiniocu nakon izvršenog krivičnog djela, budući da iz iskaza tada postupajućeg tužioca Merisa Čate proizilazi da je optuženom upravo on kazao da mu tako pribavljeni dokazi ne mogu poslužiti kao zakoniti dokazi u postupku, s obzirom da su pribavljeni dan poslije stradanja oštećenog Dženana Memića kada je lice mjesta kontaminirano.

246. Apelaciono vijeće nalazi da ni drugi dokazi izvedeni na ovu činjeničnu okolnost ne ukazuju na svijest i volju optuženog da uništi dokaze koji su bili važni za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića.

247. U tom smislu, svjedok Amir Leka⁶⁴, kao rukovodilac smjene u jedinici za saobraćaj, potvrdio je da mu je optuženi Dupovac rekao da treba uputiti patrolu na mjesto događaja, o čemu je on obavijestio kolege da će biti pozvani od optuženog Dupovca. Svjedok Admir Drakovac⁶⁵, također rukovodilac smjene u jedinici za saobraćaj, potvrdio je da je istog dana primio službenu zablješku kolega sa lica mjesta, uz koju se nalazila koverta sa komadićima stakla, koje je dostavio komandiru radi daljeg postupanja. Saslušani svjedok Nijaz Smajić⁶⁶, forenzičar u MUP Kantona Sarajevo, koji je na jasan, razložan i nesumnjiv način opisao metodologiju pregleda tragova izuzetih na licu mjesta, potvrdio je da mu je prilikom pregleda tragova optuženi Dupovac lično predao kesu sa tragovima stakla koje su na licu mjesta dan nakon kritičnog događaja pronašli policijski službenici. Stoga se ukazuje osnovanim i obrzaloženje optuženog Dupovca da je dat nalog policajcima da obiđu širi pojas mjesta događaja s obzirom da je uviđaj rađen noću i pri slaboj vidljivosti, što je inače bila praksa, a potvrdio je i svjedok M-2⁶⁷ da je naredbu dobio od Dupovca.

248. Nadalje, optužba je izvela dokaz saslušanjem svjedoka sa mjerama zaštite M-5⁶⁸, koja je u vrijeme kritičnog događaja bila uposlenik Odjela za saobraćajne istrage MUP KS, te u tom svojstvu svakodnevno bila u komunikaciji sa optuženim Hasanom Dupovcem. Ova svjedokinja je potvrdila da su svi spisi Odjela za saobraćajne istrage bili odlagani u kancelariju koju je ona koristila sa još dvoje kolega, u koju je navraćao i optuženi Dupovac,

⁶⁴ Glavni pretres od 24.02.2022. godine.

⁶⁵ Glavni pretres od 24.02.2022. godine.

⁶⁶ Glavni pretres od 07.07.2022. godine.

⁶⁷ Glavni pretres od 17.02.2022. godine.

te da je jednom primijetila u korpi za smeće zatvorenu plavu kovertu za koju je povjerovala da je odbačena iz nekog predmeta. Odgovarajući na pitanja tužioca, nedvosmisleno je izjavila da nije vidjela ko ju je odbacio u korpu i šta sadrži, ali ju je dovela u vezu sa prethodnim dolaskom krim.tehničara koji su gledali komadiće stakla kao dokaze i pomislila da bi to mogla biti ta koverta. Potvrdila je na nedvosmislen način da je bilo uobičajeno da i optuženi Hasan Dupovac, kao šef Odsjeka, uzima predmete, da vrši uvide u spise i da se u predmete ulažu dokumenti.

249. Iskaz ove svjedokinje ne potvrđuje na uvjerljiv način tezu optužbe da je upravo optuženi Dupovac odbacio kovertu sa dokazima koji su bili *“važni za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića”*. Svjedokinji M-5 nisu poznate činjenice o kakvim se dokazima radi i ko ih je odbacio, što bi bile ključne činjenice za izvršenje krivičnih djela koja se optuženom Dupovcu stavljaju na teret.

250. Također, saslušani policijski službenik Enes Kurić⁶⁹, koji je dan nakon inkriminisanog događaja, u okviru svojih redovnih dužnosti, vršio širi pregled mjesta događaja u cilju prikupljanja informacija, opisao je postupak nakon što je obavijestio svog pretpostavljenog o pronalasku tragova stakla na kolovozu u ulici Velikoj Aleji, opština Ilidža u blizini Hotela “Casa Grande”, izjavljujući da ga je nakon toga pozvao optuženi Dupovac i rekao da sačini službenu zabilješku, pokupi staklo u kovertu i preda svom šefu.

251. U pogledu optužbe za krivično djelo protivzakonitog posredovanja, Vijeće se poziva na ranije datu argumentaciju vezano šta predstavlja bitno obilježje ovog krivičnog djela, ističući da opisane radnje za ovo krivično djelo, onako kako se navode u činjeničnom supstratu optužnice sadrže bitna obilježja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja, a ne navedenog, jer je optuženi imao takva ovlaštenja da nije ni morao posredovati kod bilo koje druge službene ili uticajne osobe, niti je opisano da je to činio, na koji način ili kod koga.

252. Shodno navedenom, Apelaciono vijeće nije našlo da je optuženi počinio krivična djela protuzakonitog posredovanja i pomoć učinitelju poslije učinjenog krivičnog djela, jer za ovakvu pravnu kvalifikaciju tužilaštvo nije navelo sve činjenice koje čine bitna obilježja ovih krivičnih djela, niti su u tom pravcu ponuđeni i izvedeni dokazi.

⁶⁸ Glavni pretres 03.03.2022. godine.

⁶⁹ Glavni pretres od 19.05.2022. godine

4. Tačka I-3. oslobađajućeg dijela

izreke presude

253. Optuženom Josipu Bariću se optužnicom stavlja na teret da je kao član organizovane grupe, formirane od strane optuženog Zijada Mutapa, u svojstvu policijskog službenika MUP KS, dana 08.02.2016. godine, pristupio u prostorije KCU Sarajevo, gdje su dovezeni tada povrijeđeni Dženan Memić i optužena Alisa Ramić, nakon čega je razgovarao sa optuženim Zijadom Mutap, a nakon toga obavio informativni razgovor sa optuženom Alisom Ramić bez ovlaštenja dežurnog tužioca, te sadržaj tog informativnog razgovora i dobijene informacije predstavljao u službenim dokumentima na različite načine, kao i da je propustio izuzeti sve predmete koji potiču od povrijeđenih Dženana Memića i optužene Alise Ramić, odnosno krvavu majicu – džemper optužene Alise Ramić, a što je predstavljalo važan dokaz za utvrđivanje načina i mjesta stradanja Dženana Memića.

254. U pogledu navedenih inkriminacija, Apelaciono vijeće ne nalazi dokazanim da je optuženi Josip Barić kao policijski službenik Odsjeka za saobraćajne istrage u MUP-u Kantona Sarajevo, što je nesporno utvrđeno tokom postupka, kritične noći postupao protuzakonito kada je u prostorijama KCU Sarajevo od Alise Ramić kao jedinog očevica događaja pokušao da dobije početne informacije o događaju bitne za otkrivanje počinioca djela, s obzirom da je o svojim radnjama sačinio službenu zabilješku (broj: 02/1-4-1-04-31-41/16 od 09.02.2016. godine – DT-78 i DO4-1), u skladu sa zakonom i pravilima struke. Pri tome, ovlaštenom službenom licu nije potrebna posebna naredba postupajućeg tužioca za vođenje informativnog razgovora.

255. Naime, „prikupljanje izjava“ ne podrazumijeva uzimanje izjava u formalno-pravnom smislu, odnosno u smislu odredbi procesnog zakona koje se odnose na saslušanje svjedoka, odnosno osumnjičenog. Prikupljanje izjava od građana podrazumijeva prikupljanje saznanja odnosno obavijesti od građana o krivičnom djelu i učinitelju, te o svim drugim okolnostima koje mogu biti od koristi u krivičnom postupku, pri čemu primljena obavijest ima određenu validnost i svrsishodnost. Potom ovlašteno službeno lice sačinjava službenu zabilješku.

256. Apelaciono vijeće je imalo u vidu da je optužena Alisa Ramić, kako je naprijed utvrđeno, umišljajno davala lažan iskaz, pa su stoga i navodi u službenoj zabilješci koju je sačinio optuženi Barić, nakon izvršenog informativnog razgovora sa istom, odraz stvarnog stanja stvari, odnosno da je optužena Ramić Alisa mijenjala svoju izjavu vezano za kritični događaj, a ne fingiranje dokaza od strane policijskog službenika, optuženog Barića.

257. Ovo Vijeće ne nalazi umišljaj optuženog ni u pogledu izuzimanja odjeće od stradalih u događaju, pa tako ni džempera-majice Alise Ramić, s obzirom da iz dokaza ne proizilazi da je prekoračio svoja ovlaštenja, a tužilaštvo je samo špekulisalo, bez i jedne razumne indicije, da je na tom džemperu možda postojala krv ili drugi DNK materijal napadača i da bi se sa tim dokazom riješio cijeli slučaj. Naime, forenzičko ispitivanje Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja FUP Sarajevo, broj 09-18/3-04-5-1525/16 od 25.03.2016. godine (DO4-6), pokazalo je da je krv pronađena na licu mjesta, upoređena sa izuzetom krvi nastradalog Dženana Memića i optužene Alise Ramić, pripadala upravo njima, uz odsustvo tragova krvi treće osobe.

258. Da je optuženi Josip Barić postupao zakonito i u skladu sa pravilima struke, potvrdili su svjedok Senad Mešić⁷⁰, kao operativni kriminalistički tehničar MUP-a KS i svjedok M-8⁷¹ kao ovlašteno službeno lice MUP-a KS, koji su također provodili određene službene radnje te večeri, a što je sve u saglasnosti i sa svjedočenjem postupajućeg tužioca Merisa Čate⁷², koji je nedvosmisleno istakao da je kritične noći izdao uputu optuženom Josipu Bariću *“...da se izuzme odjeća, bez konkretizacije koje tačno odjeće...”*, kao i da je naknadno saznao da je od optužene Alise Ramić oduzeta samo jakna i pantalone, odnosno da nije oduzeta majica – džemper, što je i sam svjedok okarakterisao kao propust, ali napominjući da isti nije uticao, ometao ili otežavao istragu.

259. Apelaciono vijeće je na ove okolnosti posebno cijenilo i iskaz svjedoka dr. Amele Ahmić⁷³, koja je kritične noći 08.02.2016. godine bila jedan od dežurnih doktora u hirurškoj ambulanti na Klinici za urgentnu medicinu (KUM). Ista je detaljno opisala proceduru izuzimanja odjeće od povrijeđenih lica koja dođu na KUM. Naime, svjedokinja je izjavila da se ta odjeća obično, ako je pacijent bez svijesti daje rodbini ili se preda policiji ili ostane kod njih neko vrijeme, dok neko ne dođe po nju. A što se tiče pacijenata koji su svjesni, orjentisani i komunikativni, oni nose sve sa sobom. Također je istakla da policajci nikada ne skidaju odjeću pacijentima, nego da to rade medicinski tehničari, te da im zbog hitnosti često i doktori pomažu u tome.

⁷⁰ Glavni pretres od 03.03.2022. godine.

⁷¹ Glavni pretres od 10.03.2022. godine.

⁷² Glavni pretres od 07.04.2022. godine.

⁷³ Glavni pretres od 03.02.2022. godine.

260. Iz naprijed navedenog jasno proizilazi da optuženi Josip Barić nije imao namjeru da sakrije dokaz i da na taj način, kao pripadnik grupe za organizovani kriminal, po uputama Zijada Mutapa, pomogne nepoznatom počiniocu krivičnog djela, kako mu je to tužilaštvo neosnovano stavljalo na teret.

5. Tačka I-4. oslobađajućeg dijela izreke presude

261. Optuženom Muameru Ožegoviću se optužnicom stavlja na teret da je kao član organizovane grupe, formirane od strane optuženog Zijada Mutapa, obavljajući poslove i radne zadatke recepcionara u hotelu "Kristal" na Ilidži, imajući pristup sistemu video nadzora, u namjeri da spriječi utvrđivanje činjenica i okolnosti u vezi sa stradanjem Dženana Memića, namjerno izbrisao snimke nadzornih kamera za period od 08.02.2016. godine, a ti snimci su predstavljali važan dokaz za utvrđivanje činjenica i okolnosti vezanih za stradanje Dženana Memića, čime bi počinio krivična djela Organizovani kriminal iz člana 342. stav 2., u vezi sa krivičnim djelom Pomoć učiniocu poslije učinjenog krivičnog djela iz člana 346. stav 2. KZ FBiH.

262. U pogledu navedenih inkriminacija, Apelaciono vijeće nije našlo dokazanim krivična djela koja se optuženom Muameru Ožegoviću stavljaju na teret, a koji je u inkriminisano vrijeme bio zaposlen u svojstvu recepcionara u Hotelu „Kristal“ na Ilidži. Naime, tužilaštvo nije ponudilo uvjerljive dokaze da je optuženi lično obrisao snimke kritične noći sa Hotela „Kristal“, s obzirom da su isti postojali u računaru i narednih dana kada su dolazili policijski službenici da provjere je li zabilježena noć 08.02.2016. godine, te s obzirom na činjenicu da su pristup jedinici za video nadzor imala sva četiri recepcionara i neki konobari, a pristup je bio slobodan bez šifre, te nije postojao video nadzor unutrašnjosti prostora gdje se nalazio računar. Stiker koji je napisao optuženi sa danom i vremenom dakle periodom za koji je policija tražila izuzimanje snimka, je stajao na računaru i svi su mogli vidjeti o kojim minutama video nadzora se raspituje policija, a kako policijski službenici nisu isti dan izuzeli navedeni video snimak, optuženi je po završetku smjene napustio radno mjesto.

263. U prilog navedenom, svjedok Admir Šalaka⁷⁴ i Emir Mehmedagić⁷⁵ su na jasan i uvjerljiv način pojasnili da su u sklopu operativnog rada i lociranja video nadzora na užem lokalitetu oko mjesta kritičnog događaja, između ostalih, dana 18.02.2016. godine, došli do

⁷⁴ Glavni pretres od 14.07.2022. godine.

⁷⁵ Glavni pretres od 03.03.2022. godine.

Hotela "Kristal", gdje ih je dočekaio recepcionar, koji im je po njihovim instrukcijama pokazivao snimke video nadzora različitih datuma i vremenskih perioda, kojom prilikom su se svjedoci Šalaka i Mehmedagić lično uvjerali o postojanju snimka na sistemu video nadzora od 08.02.2016. godine, u periodu od 22:00 sati pa nadalje. Svjedoci su potvrdili da se radilo o snimku loše kvalitete, odnosno niske rezolucije, na kojem se vidjela silueta jednog vozila koje se kretalo kontra smjerom u ulici Velika Aleja, opština Ilidža, nakon čega su recepcionara obavijestili da će sutradan doći druge kolege iz MUP KS, da izuzmu traženi snimak, te predaju naredbu za izuzimanje ovlaštenom licu, o čemu su obavijestili rukovodioca odjela.

264. Pored navedenih svjedoka, svjedoci Elmedin Konaković⁷⁶ i Mirhan Bešlija⁷⁷ su također detaljno opisali na koji način su provodili svoja zaduženja u vršenju istražnih radnji vezano za video nadzore. Svjedok Bešlija je potvrdio da je prilikom dolaska (19.02.2016. godine) pregledao snimak kamere koja prati saobraćajnicu, za koji je rekao da je bio lošeg kvaliteta, kao i da je na snimku vidio dio saobraćajnice kojim prolaze vozila, te pristupio snimanju tog dijela video zapisa, da bi odmah potom snimanje bilo zaustavljeno zbog nestanka struje. Optuženi Ožegović mu je prenio da se u blizini hotela izvode građevinski radovi i da je došlo do prekida kabla. Čekali su oko pola sata, a potom otišli na doručak, da bi prilikom ponovnog dolaska u Hotel "Kristal" od optuženog Muamera Ožegovića, bili obavješteni da struja nije došla. Ovdje je bitno istaći da je naknadno izvršena provjera i utvrđeno da je usljed građevinskih radova došlo do prekida strujnog kabla i nestanka struje (dokazi DO5-14 i DO5-15). Svjedok Bešlija je dalje naveo da je Elmedin Konaković zamolio optuženog Ožegovića da ga obavijesti o dolasku struje, pri čemu od optuženog nije zatraženo da obezbijedi računar na način da ga zaštiti od pristupa drugim licima, niti su isti izuzeli. U ponedjeljak, 22.02.2016. godine, ponovo odlazi u Hotel "Kristal" radi nastavljanja preuzimanja snimka, kada shvata da se traženi snimci video zapisa od 08.02. do 11.02.2016. godine, više ne nalaze na sistemu video nadzora.

265. Svjedok Bešlija je istakao da ga je navedeno navelo na zaključak da je brisanje moralo biti izvršeno namjerno, objašnjavajući da mu je to prvi slučaj u dugogodišnjoj praksi. Nakon obavješćavanja šefova o novonastalim okolnostima, naređeno je izuzimanje kompletne jedinice video nadzora radi vještačenja. Svjedok je potvrdio da su odmah

⁷⁶ Glavni pretres od 10.02.2022. godine.

⁷⁷ Glavni pretres 03.02.2022. godine.

saznali da je pristup jedinici za video nadzor imalo više lica (četiri recepcionara i neki od konobara).

266. U odnosu na optuženog Ožegovića, svjedok Bešlija je naveo da je bio vrlo pristojan i ljubazan, da im je rekao da su dan ranije već bili ljudi iz policije koji su gledali video nadzor, nakon čega je njemu i kolegi bez pogovora omogućio pregled i izuzimanje snimaka video nadzora.

267. Svjedok Elmedin Konaković, koji je obavljao dužnost istražitelja u Odjeljenju za seksualne i krvne delikte u MUP KS, u potpunosti je potvrdio navode svjedoka Bešlije. Također, i ovaj svjedok misli da je snimak namjerno obrisano. Naveo je da ga optuženi Ožegović nije nazvao da ga obavijesti o dolasku struje, zbog čega su nakon vikenda (u ponedjeljak, 22.02.2016. godine) ponovo došli da dovrše preuzimanje zapisa, kada su saznali da se traženi snimci više ne nalaze na sistemu video nadzora Hotela "Kristal".

268. Dakle, osim kooperativnosti optuženog i omogućavanja policijskim službenicima da rade svoj posao, optuženi nije imao druga zaduženja u pogledu obezbjeđenja snimka video nadzora.

269. Navode policijskih službenika, potvrđuju i svjedoci Sanjin Ćorić⁷⁸, Aida Hanjalić⁷⁹ i Tarik Šećibović⁸⁰, svi zaposleni kao recepcionari u Hotelu "Kristal", koji su saglasno potvrdili da se radilo o jednostavnom programu video nadzora, da su pristup centralnoj jedinici na kojoj se nalazio sistem za video nadzor imali svi recepcionari i konobari, kao i da je pristup bio slobodan, u smislu da nije bilo šifre ili posebnog korisničkog računa, ali se nisu mogli izjasniti kako je došlo do brisanja video zapisa.

270. Navedeno je potvrdio i svjedok Mirza Nikšić⁸¹, policijski službenik MUP KS, koji je postupao po naredbi Kantonalnog suda u Sarajevu za pretres centralne jedinice za video nadzor u Hotelu "Kristal", izjavio je da se radilo o običnom računaru, koji nije imao šifru za pristup i kome je mogao pristupiti svako ko ima elementarna, početnička informatička znanja. Prema njegovom zaključku, sve upućuje na namjerno brisanje snimaka video nadzora za period od 08.02. do 11.02.2016. godine.

⁷⁸ Glavni pretres od 10.02.2022. godine.

⁷⁹ Glavni pretres od 10.02.2022. godine.

⁸⁰ Glavni pretres od 10.02.2022. godine.

⁸¹ Glavni pretres od 31.03.2022. godine.

271. Prema ocjeni Apelacionog vijeća, ni vještačenje nije ponudilo do kraja jasna objašnjenja u pogledu toga ko je obrisao i kada tražene video snimke, da bi se optuženi Ožegović eventualno mogao dovesti u vezu sa brisanjem traženog video nadzora.

272. Naime, vještak Irhad Kos⁸², koji je obavio pregled oduzete centralne jedinice na kojoj je bio sistem za video nadzor u Hotelu "Kristal" na Ilidži, detaljno je obrazložio na koji način se snimaju, apdejtuju, čuvaju i brišu video zapisi, iznoseći zaključke da: 1) eksportovanje video zapisa, kojem su pristupili istražitelji MUP Kantona Sarajevo nije moglo prouzrokovati brisanje zapisa, 2) da nestanak struje nije mogao izbrisati video zapise u navedenom periodu, te da 3) nije bilo moguće povratiti izbrisane zapise uz pomoć programa sa kojima raspolaže MUP KS ili Državna agencija za istrage i zaštitu. Vještak je na jasan, određen i uvjerljiv način objasnio kako je došao do ovakvih zaključaka, posebno ističući da je prilikom izrade nalaza, vršio i simuliran nestanak struje, kojom prilikom je nedvosmisleno utvrđeno da nestanak struje ne briše prethodno snimljeni materijal.

273. Dakle, na osnovu ovog vještačenja, zaključak je ovog Vijeća, a koji je obrazložen i od strane vještaka, da vještak nije mogao pronaći informacije o postojanju tih fajlova, niti je mogao pronaći informacije o brisanju, s tim da je naglasio da sistem sam ne briše, niti je to mogao učiniti nestanak struje.

274. Navedeno vještačenje je izvršeno na profesionalan način i u skladu sa pravilima struke, međutim isto nije dalo odgovor na ključna pitanja u pogledu lica koje je izvršilo brisanje snimka video nadzora, kako bi potvrdilo navode iz optužnice.

275. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće nije moglo izvesti zaključak van svake razumne sumnje da je optuženi Muamer Ožegović, kao pripadnik grupe za organizovani kriminal, namjerno izvršio brisanje spornog snimka video nadzora Hotela "Kristal", u cilju da pomogne nepoznatom počiniocu krivičnog djela, za koje djelo ga je i oslobodilo od optužbe.

276. Niti sam činjenični opis optužbe u ovom dijelu, niti rezultati radnji dokazivanja predočeni u dokaznom postupku od strane tužilaštva, ne impliciraju postojanje pojedinačnog i zajedničkog umišljaja svakog od optuženih u radnjama izvršenja krivičnog

⁸² Glavni pretres od 12.05.2022. godine.

djela organizovani kriminal, na način kako to vidi optužba, niti su dokazani konstitutivni elementi bića i ostalih krivičnih djela za koja su optuženi.

277. Već *prima facie* pogledom na optužni akt, jasno je da bitni elementi navedeni u oslobađajućem dijelu izreke ove presude, nisu pravilno specificirani u činjeničnom supstratu, niti je to razjašnjeno daljnjim dokazivanjem istih, te potencijalnim povezivanjem sa drugim radnjama. Apelaciono vijeće primjećuje da tužilaštvo u činjeničnim opisima radnji optuženih ne navodi činjenice i okolnosti koje čine bitna obilježja navedenih krivičnih djela, dajući samo izvjesne naznake koje se mogu definisati kao uopštene tvrdnje tužilaštva.

278. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće je optužene Zijada Mutapa, Josipa Barića, Hasana Dupovca, Alisu Ramić rođ. Mutap i Muamera Ožegovića oslobodilo od optužbe za naprijed navedene radnje, iz razloga, kako je već rečeno, jer tužilaštvo nije dokazalo sve pravno-relevantne činjenice kako bi ovo Vijeće van razumne sumnje utvrdilo njihovu odgovornost za krivična djela koja su im stavljena na teret predmetnom optužnicom.

I. ODLUKA O PRIVREMENO ODUZETIM PREDMETIMA U ODNOSU NA OSLOBAĐAJUĆI DIO

279. Članom 74. ZKP BiH, propisano je da predmeti koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti, vratit će se vlasniku, odnosno držatelju, kada u toku postupka postane očigledno da njihovo zadržavanje nije u skladu sa članom 65. ovog zakona, a ne postoje razlozi za njihovo oduzimanje, predviđeni članom 391. ZKP BiH.

280. Na osnovu citirane zakonske odredbe, a imajući u vidu da je Sud donio presudu kojom se optuženi oslobađaju od optužbe, Sud je donio odluku kojom se, po pravosnažnosti presude, nalaže vraćanje privremeno oduzetih predmeta od optuženih Zijada Mutapa, Josipa Barića i Muamera Ožegovića, koji su taksativno nabrojani u izreci presude.

J. ODLUKA O TROŠKOVIMA U ODNOSU NA OSLOBAĐAJUĆI DIO

281. Kako troškovi postupka u slučaju oslobađajuće presude padaju na teret budžetskih sredstava, to je Apelaciono vijeće optužene oslobodilo te obaveze, shodno odredbi člana 189. stav 1. ZKP BiH.

282. Iz naprijed navedenih razloga, Apelaciono vijeće je odlučilo kao u izreci presude.

Zapisničar

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Pravna

savjetnica SUDIJA

Neira Tatlić

Staniša Gluhajić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv osuđujućeg dijela presude dozvoljena je žalba trećestepenom vijeću ovog Suda u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka presude, dok protiv oslobađajućeg dijela presude žalba nije dozvoljena.